

CURIERUL JUDICIAR

REVISTĂ JURIDICĂ SĂPTĂMÂNALĂ

PENTRU

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIE — ECONOMIE — POLITICĂ — FINANȚE — SOCIOLOGIE

FONDATA LA 4 MAI 1892

FONDATOR:
ION S. CODREANU
Avocat

DIRECTOR:
I. GR. PERIȚEANU
Avocat, fost Ministru

PRIM REDACTOR:
ALEXANDRU VELESCU
Doctor în Drept, Avocat

COMITETUL DE REDACȚIE:

Traian Alexandrescu, fost decan al Baroului de Ilfov; **Alexandru Cerban**, Profesor Universitar, Avocat; **Iosef G. Cohen** Consilier la Consiliul Legislativ, Avocat; **N. Jac Constantinescu**, Președinte la C. de Apel București; **E. Cristoforeanu** Dr. în Drept dela Roma, Avocat; **Dem. I. Dobrescu**, fost Primar General al Capitalei; **Vintilă Dongoroz**, Conferențiar universitar, Membru în Consiliul de disciplină al Baroului Ilfov; **D. Gălășescu-Pyk**, Profesor Universitar, Avocat; **G. Petrovici**, Decan al Baroului Ilfov; **C. Sipsom**, Profesor Universitar; **C. A. Stoeanovici**, Conf. univ., Membru al Consiliului Legislativ; **Gr. L. Trancu-Iași**, fost Ministru Avocat; **Hariton Udrea**, Judecător Trib. Ilfov și **Petre Vasilescu**, Profesor Universitar.

SECRETARI DE REDACȚIE:

E. C. Decusară Dr. în Drept din Paris, Directorul Statisticei Judiciare; **Ionel I. Codreanu**, Doctor în drept din Paris, Avocat

TABLA DE MATERII

PE ANUL XLIII (1934)

1934

ATELIERELE „CURIERUL JUDICIAR”, S. A. STR. ARTEI, No. 5
BUCUREȘTI

Lei 100. —

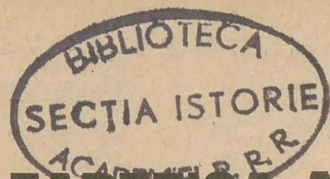

TABELA ALFABETICĂ-ANALITICĂ *)

A

MATERIILOR DE DREPT PUBLICATE ÎN

CURIERUL JUDICIAR

PE ANUL XLIII (1934)

INTOCMITĂ ȘI PE ARTICOLE DE LEGI ȘI REGULAMENTE

CODUL CIVIL

Art.	No. Ziar.	Pag.	Art.	No. Ziar.	Pag.	Art.	No. Ziar.	Pag.	Art.	No. Ziar.	Pag.	Art.	No. Ziar.	Pag.	Art.	No. Ziar.	Pag.
1	10	153	504	20	319	889	2	22									
	24	379	526	20	316		2	22	1000	1	15	1173	9	144	1430	36	570
3	20	316	528	20	317	891	15	231		16	244		39	620	1436	14	215
4	20	316	543	20	317		16	250	1001	35	560	1174	9	144	1437	14	215
5	23	363	588	13	199	893	2	22	1002	35	560		22	351	1439	30	472
11	20	316	612	20	313	902	2	25	1003	35	560		39	620	1452	36	568
13	14	219				936	13	205	1008	23	363	1175	16	254	1499	36	570
74	16	248	653	6	96		13	205	1020	4	60		31	488	1544	10	152
111	20	316		16	250	937	26	408		31	488		39	620	1546	31	488
	1	16	655	11	162		13	205	1021	4	60	1176	9	144	1550	10	152
212	12	188	657	11	162	938	13	205		21	333		36	568		4	51
	12	189	684	26	406	939	13	205	1054	10	151	1180	22	351	1589	5	65
223	12	189	695	11	162		26	408	1070	4	52	1188	11	170		10	148
224	12	188	707	20	316	940	13	205	1073	4	61	1190	31	494	1601	39	614
286	17	261	713	20	317		26	406	1081	4	61	1191	4	57	1604	10	152
287	17	261	716	20	317	941	26	407	1082	4	61		9	144	1645	3	48
288	17	261	729	2	18	945	37	588	1083	39	614	1197	39	620	1647	3	48
292	17	261	738	11	162		26	408	1084	4	51	1198	9	144	1652	33	526
299	17	261	747	31	492	948	39	619		4	61		39	620	1668	10	152
300	17	261	751	11	161	950	39	617	1086	4	61	1201	5	75	1669	10	151
304	17	261	752	11	162	951	11	174	1087	4	52		6	93	1676	6	84
348	24	384	753	11	162		31	492	1088	10	150	1204	38	604	1684	32	525
383	30	466	754	11	162	965	36	570		30	474	1206	4	58	1718	14	224
384	30	466	756	11	162		26	408	1089	4	51	1241	10	152	1719	37	583
396	20	316	762	10	152	966	31	492		5	65	1255	36	573	1720	37	583
399	20	316	769	13	199		15	233	1108	8	124	1278	10	152	1722	12	183
400	20	316	785	13	199	969	26	408	1114	4	62	1294	37	588	1725	37	583
401	31	493	786	36	574		32	505	1128	8	123	1337	14	209	1730	37	583
413	31	493	811	23	359	970	32	505	1132	8	123	1351	14	211	1737	15	239
419	31	492	817	23	359	973	39	620	1143	1	7	1363	10	152	1843	13	199
420	10	152	828	37	588		11	162	1144	1	7	1392	14	209	1847	2	17
429	5	75		2	22	974	174			25	400	1393	8	123	1853	2	18
430	31	492	841	39	620		34	541	1157	11	174	1397	14	209	1858	2	18
445	27	418	842	39	620	975	11	162	1159	11	174	1398	14	209	1865	6	89
	20	318	843	39	620		10	152	1162	11	174	1405	9	144		14	212
449	39	616	846	11	162	994	4	59	1164	5	75	1408	14	209	1868	6	89
458	27	418	848	2	22		11	174	1167	30	475	1411	36	568	1872	31	484
	15	237	849	37	587	998	16	243	1169	14	214	1416	16	253	1897	31	492
463	17	271	852	2	22		30	474	1171	12	185	1437	16	253	1903	14	217
468	10	160	859	12	186		35	560		22	350	1423	21	332	19 4	14	214
469	10	160	864	12	186	999	35	560	1172	22	351	1426	4	61	1905	14	214
488	10	156	869	12	186							1429	30	472	1907	14	212
489	10	156	886	12	186												

*) Tabla pe articole; 2) Articole și monografiile și 3) Jurisprudența rămână și străină.

PROCEDURA CIVILA

Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.
61	21	333	114	13	205	274	21	324	400	6	95	462	32	498	610	6	82
66	19	301		14	210	275	21	324		11	171	463	32	498		613	6
	21	333	3	36	278	21	324	38	606	477	14	224	13	196			
66	9	134	123	11	171	281	21	324	402	4	63	525	4	63	615	14	222
	14	221	125	11	171	283	21	321		38	606		19	301		38	606
bis	19	301	129	38	605	285	21	324	403	8	125	526	19	301	617	9	142
	40	635	133	32	510	286	21	325		418	14		223	19		301	20
69	32	509	134	32	511	287	21	325	420	14	224	527	19	301	618	14	223
70	32	509	137	32	511	291	21	332	436	20	314	529	19	301		20	315
80	15	232	152	16	249	305	3	37	449	34	544	530	4	64	735	3	36
	25	393	154	24	377	317	30	475		6	82		19	298		8	126
81	38	608	160	19	301	323	4	63	455	11	171	531	19	301	11	174	
	15	232	162	16	249		31	491		13	196		22	350	19	301	26
86	25	393	164	32	511	326	39	613	456	5	77	533	4	63	736	3	36
	38	605	180	12	184	327	15	230		8	127		38	606		39	613
95	14	2 4	182	12	184	371	38	605	458	11	171	539	21	330	737	3	36
103	3	36	198	4	58	373	38	605		11	171		6	84		11	170
	6	95	199	4	58	376	38	605	13	203	23	362	23	362	746	32	511
104	11	171	200	4	58	378	38	606	458	5	77	555	23	362	746	32	511
	16	104	237	21	332	399	8	125		8	127		555	23		362	746
104	19	301	247	11	176		11	171	458	11	171	555		23	362	746	
	38	603		13	199	19	298	13		203	13		203	23	362		32
113	13	205	257	6	89												

CODUL COMERCIAL

3	21	331	165	9	134	380	10	153	485	32	512	768	6	93	907	11	171
4	21	331		11	176	381	10	153	486	32	509	772	15	238		14	224
50	23	363	188	30	467	382	10	153	490	14	224		31	490	908	6	83
56	10	150	237	1	11	383	10	153	491	14	224	774	15	238		11	171
71	10	316	244	1	12	405	16	255	493	14	224	775	31	490	13	196	
77	33	521	245	1	13		24	379	601	14	224	776	31	490	14	224	
78	33	521	246	1	13	406	16	255	686	14	224	780	6	93	20	316	
92	1	11	250	1	13		24	379	713	30	467		15	238	913	14	221
93	30	467		27	419	421	32	504	715	30	467	31	490	14		224	
95	1	11	270	33	521	423	32	504	716	30	467	785	13	198	944	13	198
106	33	521	273	33	521	450	39	614	730	13	198		819	37		583	31
120	30	467	276	34	535	455	39	614	735	32	509	826	30	466	947	14	214
122	11	176	296	21	334	456	39	614	739	37	583	877	30	467		14	214
138	1	10	297	21	334	480	32	509	746	20	317	897	14	219	37	583	
143	11	176	335	10	153	483	32	512	753	30	467	904	31	490			
155	11	176	336	10	153	484	32	512	760	20	316						

CODUL PENAL

8	8	116	40	8	116	60	39	620	147	12	181	232	17	261	323	27	417
	22	343		27	421	123	2	31	149	22	344	234	17	261	3 4	27	417
9	8	116	39	621	124	22	344	152	22	344	248	35	560	325	27	417	
	13	22	343	48		17	260	2	31	154	22	344	262	12	179	326	27
27	22	343	49	17	260	125	22	344	155	22	344	263	12	179	327	27	417
	28	8	116	50	17		260	2	31	156	22	344	264	12	179	328	27
38		606	51	17	260	126	2	31	186	39	621	267	12	179	330	27	417
35	8	116	60	6	92	140	4	58	201	18	279	308	22	344	332	27	420
	40	8		116	8		116	22	344	225	17	261	309	27	420	333	27
35		560	35	560	141	22	344	230	17	261	322	27	417				

PROCEDURA PENALĂ

4	6	92	24	8	116	163	8	116	193	8	116	290	25	395	398	8	116
	24	382	45	2	30	178	6	92	195	8	117	360	25	394	399	8	116
5	24	382	63	24	382	181	18	287	226	6	92	393	3	36	404	8	117
6	24	382	120	18	287	188	3	39	262	30	466		8	116	593	6	89
8	6	89	143	6	92	192	3	36	281	25	394	396	2	25	594	6	89
	35	560	151	18	287		27	419	285	25	394		8	116			
12	6	92	162	3	36			289	25	395							

DIFERITE CODURI

CODUL CALIMACH			CODUL CARAGEA			CODUL ANDRONACHE DONICI			CODUL HARMENOPULOS			CODUL HARMENOPULOS					
965	39	620	2	39	620	13	39	620	17	39	620	1674	39	620	1678	39	620
			3	39	620							1675	39	620	1679	39	620
												1676	39	620	1680	39	620
												1677	39	620			

Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.
CONSTITUTIA DIN 1866	36 { 10 160 11 164	CODUL SILVIC	1109 29 459 1223 29 459 1429 29 459	828 40 627 830 40 627 835 40 628 836 40 628 839 40 628 842 40 628 852 40 629 1300 40 629	420 14 219 598 14 223 603 14 223 604 14 223
17 8 118	40 17 262	18 29 461			
19 { 1 9 8 118	41 21 322	CODUL CIVIL AUSTRIAC	CODUL CIVIL FRANCEZ		CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ GERMANĂ
132 9 143	76 3 41	608 10 155 646 10 155 652 10 155	231 1 16 387 24 384 504 39 619 843 11 161 901 39 619 902 39 619 1153 10 153	689 40 629 1300 40 629	73 14 210 74 14 210
CONSTITUȚIA DIN 1923	88 10 160	CODUL CIVIL BELGIAN	1382 { 16 244 40 625 16 244 40 627	CODUL CIVIL PORTUGHEZ	CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ RUSĂ
5 3 40	101 { 7 106 40 632	1382 16 243	1384 { 16 244 40 627	2391 16 246 2397 16 246	409 39 620 410 39 617
8 22 347	102 40 632	CODUL CIVIL ELVEȚIAN	1385 40 628 1626 14 209 1693 14 209 1694 14 209 1695 14 209 1705 14 209 1975 3 48 2041 6 84 2229 2 17 2232 2 19 2238 2 18		CODUL COMERCIAL ITALIAN
10 22 347	103 { 7 109 33 520 40 633	1306 16 246			163 9 136 882 14 224
12 { 17 262 18 278 40 632	105 3 40	CODUL OBLIGAȚIUNILOR ELVEȚIAN		CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ ARDELEANĂ	
14 38 608	106 40 632	102 10 153 103 10 153 105 10 153 106 10 153 109 10 153		180 40 637 291 1 132 611 12 177 612 12 177	CODUL PENAL BELGIAN
15 { 8 118 22 347 1 9 8 118 9 132	107 { 7 109 23 359 29 461				120 18 281
17 { 17 262 29 459 30 473 38 601	109 1 7	CODUL CIVIL ITALIAN		CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ BUCOVINEANĂ	CODUL PENAL FRANCEZ
18 29 459	112 { 9 133 22 347	1922 6 84		269 1 132	407 27 417 408 27 417
19 { 10 156 34 541 35 548	137 40 634	CODUL CIVIL RUS		CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ FRANCEZĂ	CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ BUCOVINEANĂ
25 { 3 40 30 466	157 9 144	965 29 459 1067 29 459 1095 29 459		181 14 210 400 14 223 408 14 223	§ 296 29 458
26 { 3 40 9 129	CODUL JUSTIȚIEI MILITARE		CODUL CIVIL GERMAN		
29 { 3 40 7 106 17 262	52 40 632 56 18 278 69 18 279 70 18 280 74 40 632 75 18 280 102 18 278 103 18 278 106 18 278 118 18 278 125 18 278		124 40 629 228 16 245 823 40 625 824 40 626 825 40 626 826 40 626		
33 21 322					

DIFERITE LEGI, DECRETE LEGI, REGULAMENTE, CONVENȚIUNI ȘI TRATATE

Legea accelerării din 1925	Legea agrară	Legea asanării datoriiilor agric. din 19 Apr. 1932	36 37 585 52 37 585 54 37 585	Legea autentificării actelor	Legea avocaților din 1931
34 24 378 48 24 378	120 9 114	— 4 50 52 6 85		1 12 186 3 34 535 10 12 186 11 22 349 12 { 11 168 12 185	1 30 466 2 30 465 68 7 111 74 { 7 107 26 409
Legea accelerării din 1929	Legea agrară pentru Bucovina	Legea asanării datoriiilor din 14 Aprilie 1933	Legea reglementării datoriiilor din 7 Aprilie 1934		Legea avocaților publici
1 11 168 11 { 21 333 38 604	1 17 266 5 17 266 32 17 265 49 17 266 50 17 266 51 17 266	4 11 166 5 11 164 6 11 165 26 11 166 29 11 164	50 36 576 66 17 267 68 { 32 497 36 572 38 603 69 38 603 74 30 477 86 30 478	13 12 186 18 12 186 19 12 186 22 22 351 25 2 31 27 22 351 33 12 185	18 33 527 44 33 527 45 33 527 68 33 527
12 21 333 26 14 214 33 11 168 42 14 223 44 24 377 49 10 148 60 24 378 61 11 168 65 34 535 70 10 148	Legea pentru apărarea creditului și liniștei publice	Legea asanării datoriiilor agric. din 26 Oct. 1933	Legea pentru autorizarea stării de asediu din 4 Februarie 1934		Legea Băncilor populare
	1 3 41 2 3 41	— 4 50 1 37 585 2 37 585 8 37 585 14 37 585 21 37 585 27 37 585 28 37 585 31 37 585 33 37 585	alin. 7 18 278 alin. 9 18 285	Legea avocaților din 1907	14 27 419
Legea administrației locale	Legea pt. apărarea Onoarei		Legea stării de asediu din 10 Decembrie 1864	21 26 409	Legea brevetelor de invenție
178 16 248 179 16 249 323 25 397 341 25 396 342 25 396 567 25 396	9 21 322		4 18 278 9 18 278	Legea avocaților din 1923	4 1 133
	Legea apărării Statului			41 { 7 101 26 408 123 26 409	Legea burselor
	4 39 621 18 39 621				29 30 466 55 30 466 56 30 466

Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.
59 33 525	<i>Legea consolidărilor petrolifere</i>	2 29 461	<i>Legea Curții de Casație din 1912</i>	<i>lari din 22 Decembrie 1931</i>	81 19 296
62 33 525		3 29 461			83 19 295
64 30 466	7 32 508	7 7 108	5 8 124	1 22 347	97 19 295
79 33 525	32 32 508	13 8 124	63 7 110		98 19 295
93 30 466	47 32 508	<i>Legea contractelor de muncă</i>		<i>Legea înstreinării bunurilor rurale din 1925 cu modificările din 1929</i>	123 32 499
101 30 466	49 32 508	37 24 379	<i>Legea Curții de Casație 1925</i>		140 26 412
126 40 637	<i>Legea pentru controlul averilor</i>	38 24 379	19 15 232	1 9 143	164 3 37
128 40 636	15 27 419	73 14 214	20 21 330	2 9 143	165 34 533
129 40 636	31 27 419	74 2 26	26 18 278	6 9 143	183 2 28
<i>Legea cambiei și biletului la ordin</i>		76 2 26	29 1 6	6 21 335	209 33 520
4 31 482	<i>Legea creditului agricol din 1892</i>	78 2 26	29 4 56	7 9 143	222 21 350
18 31 482		78 12 180	30 29 458	9 21 335	223 22 350
48 31 482	28 27 419	79 12 180	30 40 632		224 22 349
52 31 482	<i>Legea Creditului industrial din 1926</i>	80 12 180	31 37 583	<i>Legea învățământului secundar</i>	246 4 60
59 31 482		84 2 26	31 16 247		300 34 536
65 31 482	9 27 419	85 2 26	71 21 331	21 5 79	321 19 303
73 31 482	<i>Legea pentru creșterea unei Case a lucrărilor oraș. București</i>	93 12 180	79 24 378	113 30 466	<i>Legea majorării amenzilor judecătorești din 25 Martie 1925</i>
94 31 482	4 1 9	96 2 26	<i>Legea p. dobândirea naționalității române</i>		2 8 117
106 31 482	<i>Legea din 20 Februarie 1879 asupra Clauzei pen. Camăței și Anacismului</i>	120 24 379	54 14 219	<i>Legea judecătorilor de ocoale</i>	4 8 116
<i>Legea camerelor de Industrie și comerț</i>		<i>Legea contribuțiilor directe</i>	64 15 232		<i>Legea meseriilor din 1912</i>
5 30 466		13 15 236	65 15 232	44 34 535	140 35 560
19 30 466		15 15 236	67 15 232	45 34 535	141 35 560
<i>Legea contra cametei</i>		17 17 271	<i>Legea electorală</i>	53 27 420	148 35 560
1 10 154		22 25 391	12 3 42	92 3 36	<i>Legea micului parchet</i>
7 10 154		30 15 236	13 3 42	112 21 325	2 39 621
<i>Legea caselor de împrumut pe gaj din 10 Martie 1915</i>		47 25 398	14 3 41	113 21 325	<i>Legea minelor</i>
15 27 419		78 3 36	15 3 41	114 21 325	11 3 42
<i>Legea chirii din 1932</i>		85 15 238	16 3 41	115 21 325	12 3 42
11 7 107		105 25 398	26 30 466	<i>Legea jurisdicției muncii</i>	13 3 42
36 568		106 25 398	<i>Legea energiei</i>		44 17 271
7 107		114 25 398	18 37 590	1 32 501	45 3 42
30 472		125 25 398	22 37 590	4 32 501	46 10 157
36 568		143 21 328	80 37 590	5 32 501	17 271
14 36 568		<i>Legea cooperativității din 1929</i>	162 37 590	9 32 501	49 3 45
<i>Legea chirii din 1933</i>		35 30 466	<i>Legea de expropriere p. utilitate publică</i>	11 16 252	55 3 44
7 36 568		119 27 419		29 24 382	59 3 44
13 36 570		145 27 419	18 34 539	32 21 326	60 3 44
<i>Legea cifrei de afaceri</i>		<i>Legea p. creditelor funciare</i>	19 34 539	33 21 326	61 3 44
1 27 432		51 26 410	20 30 473	34 21 326	62 3 44
6 27 432		<i>Legea creditului rural</i>	37 30 473	45 32 502	66 3 44
9 27 432		11 27 419	51 34 539	73 16 253	92 17 271
<i>Legea circulației automobilelor din 28 Aug. 1921</i>		15 6 83	57 34 539	<i>Legea organizării bisericii ortodoxe</i>	94 17 271
18 27 419		57 23 362	<i>Legea p. înființarea Societății comunale pentru construirea de locuințe eștine</i>	15 29 459	132 3 45
<i>Legea consolidării terenurilor petrolifere</i>		<i>Legea Curții de Casație din 1905</i>	18 30 477	18 29 459	142 3 45
1 10 156		4 8 124	22 30 477	46 29 459	143 3 45
62 10 156		<i>Legea Curții de Casație din 1910</i>	<i>Legea pt. înființarea impozitului excepțional pe salariile funcționarilor particu-</i>		149 3 42
<i>Legea contabilității publice</i>		11 27 419		<i>Legea de organizare judecătorească</i>	153 3 45
92 6 84		15 6 83			158 3 47
141 2 28		57 23 362		1 21 324	161 3 47
<i>Legea contenciosului ad-trativ</i>		<i>Legea Curții de Casație din 1910</i>		2 1 7	171 3 45
1 5 80		75 8 124		2 37 590	3 42
29 461				17 22 350	238 34 541
				21 37 590	35 546
				70 34 532	34 541
				73 30 466	35 548
				79 19 295	3 46
				80 19 295	240 35 548
					241 35 548
					242 35 548

Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.			
243	35	548	12	34	536	<i>Legea proprietarilor</i>			<i>Legea spiritului din 1930</i>			<i>amortibile în renta perpetuă</i>			<i>Legea LIV din 1912 ungară</i>					
244	3	46	25	19	296	1	1	7	67	38	607	4	6	83	3	12	177			
245	35	548	69	34	538	3	}	21	333	162	38	607			24	40	637			
246	35	548	83	34	538	30		472	166	38	607			104	12	177				
247	35	548	110	34	538	4		21	333	167	38	607	<i>Legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executarea silită din 11 Iulie 1930</i>			<i>Legea XVI din 1876 ungară</i>				
248	35	548	<i>Legea pentru persoanele juridice</i>			12		21	333	169	38	607	2	16	242	30	23	365		
249	35	548	56	8	113	<i>Legea proprietății literare și artistice</i>			<i>Legea spiritului din 1932</i>			8	16	242	32	23	365			
250	35	548	70	8	114	2	30	475	117	38	607	<i>Decrețiul din 1 Octomvrie 1859</i>								
251	35	548	<i>Legea p. asigurarea plății lucrului efectuat</i>			11	30	475	165	38	607	<i>Leg. de urmăriri</i>			2	8	128			
252	35	548	6	30	466	21	30	475	<i>Legea spionajului din 1930</i>			1	37	583	6	8	127			
253	35	548	<i>Legea franceză din 1881 asupra presei</i>			22	30	475	2	18	281	24	37	583	<i>Decretul din 29 Noemvrie 1933 relativ la moratoriul datoriilor agricole</i>					
254	35	548	31	9	130	23	30	475	4	18	281	34	1	6	2	11	162			
255	35	548	32	9	130	42	33	523	8	18	278	60	25	400	<i>Instrucțiuni pentru aplicarea legii contribuțiilor directe</i>					
256	35	548	33	9	130	43	33	523	16	18	278	<i>Legea vămilor</i>			352	25	398			
257	35	548	45	9	130	48	}	30	475	<i>Legea spionajului franceză din 1886</i>			193	8	118	<i>Regulamentul legii agrare pt. Bucovina</i>				
258	35	548	<i>Legea dela 1 Martie 1934 relativ la moratoriul datoriilor agricole</i>			49		33	523	195	8	118	196	8	118	55	17	265		
259	35	548	31	9	130	<i>Legea Regiei Autonome C.F.R.</i>			3	18	281	211	8	118	95	17	266			
260	35	548	32	9	130	34	12	184	<i>Legea spionajului germană din 3 Iunie 1914</i>			213	8	118	<i>Regulamentul legii pentru organizarea Casei Muncii C. F. R.</i>					
261	35	548	33	9	130	<i>Legea Regiei Autonome P.T.T.</i>			4	18	281	220	8	117	<i>Regulamentul legii pentru punerea în aplicare a Codului de comerț</i>					
262	35	548	45	9	130	<i>Legea regimului apelor</i>			<i>Legea spionajului italiană din 1915</i>			<i>Legea rusă a actelor de stare civilă</i>			<i>Regulamentul pt. construcțiuni și alinieri</i>					
263	35	548	7	11	166	72	37	590	3	18	281	418	29	459	<i>Regulamentul legii înstreinării bunurilor rurale</i>					
266	10	156	1	19	298	<i>Legea represiei fraudelor în viticultură</i>			<i>Legea Statutului funcționarilor publici</i>			<i>Legea LIV din 1868 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
34	541	31	9	130	6	38	606	<i>Legea timbrului</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>						
<i>Legea monopolului spiritului din 22 Apr 1922</i>			7	11	166	16	38	607	16	}	6	86	<i>Legea I din 1911 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>				
117	38	607	17	1	6	67	38	606	10		156	94	40	638	<i>Legea II din 1870 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>		
166	38	608	19	298	1	19	298	70	38	606	95	40	638	<i>Legea L din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>			
<i>Legea de organizare a com. urbane</i>			1	30	472	16	38	606	17	269	96	40	638	<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>			
85	33	519	1	30	472	70	38	606	53	6	88	97	40	638	<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>		
94	33	518	1	30	472	73	38	606	54	37	588	98	40	638	<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>		
<i>Legea organică a Trib. Ilfov S. de notariat din 1859</i>			1	30	472	<i>Legea pentru retragerea din circulație a rublelor și coroanelor</i>			72	12	183	99	40	638	<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>		
4	19	303	1	30	472	4	8	118	95	12	178	<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
<i>Legea pașapoart.</i>			1	30	472	<i>Legea pentru privitoare la renta Statului din 9 Martie 1912</i>			58	12	178	<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
8	29	463	1	30	472	4	26	410	<i>Legea sanitară</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
<i>Legea pensiilor din 1868</i>			50	36	575	305	7	106	<i>Legea organiz. teatrelor națion.</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
9	8	118	51	36	575	353	7	106	44	32	501	<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
10	8	118	60	36	575	<i>Legea pentru sistematizarea orașului București</i>			120	32	501	<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
33	8	118	160	30	466	1	33	519	<i>L. din 9 Martie 1912 pt. transformarea rentei</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
<i>Legea pensiilor din 1872</i>			215	36	575	2	33	518	<i>L. din 9 Martie 1912 pt. transformarea rentei</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
11	8	118	219	36	575	<i>Legea pt. valorificarea produselor agricole</i>			<i>L. din 9 Martie 1912 pt. transformarea rentei</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
<i>Legea pensiunilor de războiu din 2 Sept. 1920</i>			17	1	6	<i>Legea pt. valorificarea produselor agricole</i>			<i>L. din 9 Martie 1912 pt. transformarea rentei</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
18	30	469	25	19	304	<i>Legea pt. valorificarea produselor agricole</i>			<i>L. din 9 Martie 1912 pt. transformarea rentei</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
21	30	469	29	19	304	<i>Legea pt. valorificarea produselor agricole</i>			<i>L. din 9 Martie 1912 pt. transformarea rentei</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
33	34	538	<i>Legea generală de pensiuni din 1925</i>			<i>Legea pt. valorificarea produselor agricole</i>			<i>L. din 9 Martie 1912 pt. transformarea rentei</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
36	30	469	17	1	6	<i>Legea pt. valorificarea produselor agricole</i>			<i>L. din 9 Martie 1912 pt. transformarea rentei</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
<i>Legea generală de pensiuni din 1925</i>			25	19	304	<i>Legea pt. valorificarea produselor agricole</i>			<i>L. din 9 Martie 1912 pt. transformarea rentei</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					
2	19	296	29	19	304	<i>Legea pt. valorificarea produselor agricole</i>			<i>L. din 9 Martie 1912 pt. transformarea rentei</i>			<i>Legea LIX din 1881 ungară</i>			<i>Regulamentul pt. administrarea întreprinderilor vamale</i>					

Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. No. Ziar. Pag.	Art. Nr. Ziar. Pag.	
<i>Regulamentul hotărnicior</i> 4 30 466	<i>naționalității române</i> 41 15 232 45 15 232	36 34 536 37 34 536	<i>Regulamentul legii pensiunilor de războiu din 2 Sept. 1920</i> 4 30 469 16 30 469 30 30 469	<i>Regulamentul regiei Autonome C. F. R.</i> 125 12 185 127 12 185 128 12 184	<i>Regulamentul serviciului interior al tribunalelor</i> 11 16 250	66 32 504 70 32 504 85 32 504
<i>Regulamentul legii învățământului secundar</i> 80 5 79 81 5 79 112 5 80	<i>Regulamentul organic</i> 1 8 128 7 1 9 35 8 118			<i>Regulamentul legii represivității fraudelor în viticultură</i> 133 38 607 136 38 607 137 38 607	<i>Regulamentul Sindicilor</i> 25 37 583	<i>Statutele Camerei sindicale a agenților oficiali de schimb</i> 5 33 525 8 33 525 41 33 525
<i>Regulamentul legii judecătorilor de ocoale</i> 111 34 535	<i>Regulamentul legii organizării judecătorești</i> 10 19 295 11 19 295 26 34 533	<i>Regulamentul legii pt. persoanele juridice</i> 2 8 114 61 8 114		<i>Regulamentul legii pt. valorificarea produselor agricole</i> 7 1 7 8 1 7	<i>Regulamentul legii Statutului funcționarilor publici</i> 12 22 346	<i>Statutele creditului funciar urban</i> 127 26 410
<i>Regulamentul legii minelor</i> 68 35 548	<i>Regulamentul legii generale de pensii</i> 17 34 536 25 34 537	<i>Regulamentul porturilor</i> 39 14 223			<i>Regulamentul de transport</i> 61 32 504	<i>Convențiunea internațională de transporturi</i> 15 32 504 26 32 504
<i>Regulamentul legii p. dobândirea și pierderea</i>						

Articole și monografii

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
A					
ALEXANDRESCU CONST.: Tendințe periculoase.	35	517	„ Deciziunile date de Ministerul de domenii, conform art. 18 din codul silvic, cu privire la declararea pădurilor supuse regimului silvic, sunt acte administrative de autoritate cenzurabile pe calea contenciosului administrativ, iar nu acte de jurisdicție (<i>Notă la dec. Cas. III nr. 2078 din 4 Decembrie 1933</i>).	29	462
ALEXANDRESCU TRAIAN: Tratat teoretic și practic de drept internațional privat, vol. I, de Ervin Em. Antonescu (<i>Recenzie</i>).	16	246	BROȘTEANU TRAIAN: Din peripețiile conversiunii. Interpretarea art. 2 din decretul-lege dela 29 Noembrie 1933 și art. 3 din legea dela 1 Martie 1934.	11	164
„ Legea asupra proprietății literare și artistice, comentată și adnotată de Banbu Scodăcescu, D. Devesel și C. Duma, magistrați, (<i>Recenzie</i>).	25	361			
ANDRONIU ALFRED: Cu privire la delegațiunea de plată (<i>Notă la dec. com. a. C. A. Buc. II nr. 123 din 1927 și la sent. Trib. Ilfov s. II com. nr. 919 din 1927</i>).	8	122	C		
ANTONESCU VICTOR: Discurs lu solemnitatea serbării împlinirii a 20 de ani dela înființarea Curții de apel Constanța.	22	340	CERBAN ALEXANDRU: Dacă legatarul universal are calitatea să ceară reducerea legatelor particulare puse în sarcina sa, față de dispoziția art. 848 care enumără în mod limitativ persoanele în drept să intenteze o asemenea acțiune și dacă reducerea legatului făcută pe cale amiabilă prin o convențiune intervenită între legatarul universal și eredele rezervatar, fără participarea legatarului particular, poate fi opozabilă acestuia din urmă. (<i>Notă la Cas. I, 1292 din 1933</i>).	2	24
B			„ Cel ce intră în raporturi juridice		
BASILESCU NICOLAE: Problema datorțiilor în lumina legii din 20 Februarie 1879 asupra clauzei penale, Cametei și Anatocismului.	4	49			
	5	65			
BENIȘACHE C. REMUS: Cu privire la rezumatul cauzei făcut juraților de președintele Curții cu jurați (<i>Notă la dec. Cas. II nr. 1667 din 27 Iunie 1933</i>).	25	395			

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
cu un mandatar <i>prête-nom</i> , — adică cu o persoană care se comportă ca titulară a dreptului de care dispune și lucrează în numele său personal, deși nu în interesul său propriu, — are acțiune numai contra mandatarului <i>prête-nom</i> cu care a contractat, sau poate să se întoarcă și contra mandantului dacă a cunoscut în momentul încheierii contractului existența mandatului? (<i>Notă la jurn. Trib. Ilfov s. I com. nr. 5307 din 1934</i>).	16	255	tului pe un timp din durata unui contract de muncă pe timp nedeterminat (<i>Notă la dec. Cas. III nr. 2207 din 1933</i>).	14	216
CIOBANU LUCA: Relativ la hotărârile nesemnate.	3	36	„ Formarea obligațiunilor cambiale. Observațiuni critice asupra teoriei creațiunei.	37	578
„ Pedeapsa mamei naturale complice la omorul copilului său.	17	260	CULIANU HENRI: Caracterul contravențiunilor la legea pentru reprimarea fraudelor în viticultură (<i>Notă la sent. Trib. Iași s. I din 5 Mai 1934</i>).	58	607
„ Poate fi aplicabil cumulul de infracțiuni (art. 40 c. p.) când unele sunt de drept comun și altele din legi speciale? Care este situațiunea art. 18 din legea apărării ordinei în Stat în sistemul cumulului? Care va fi pedeapsa în cazul aplicării art. 40, 60 c. p. și art. 18 din legea apărării ordinei în stat? (<i>Notă la sent. Trib. Buzău s. II, nr. 2263 din 1934</i>).	39	622	CURIERUL JUDICIAR: 1 Ianuarie 1934.	1	1
CODREANU S. ION: Diferite note și spețe la hotărârile publicate.			„ Solemnitatea deschiderii noului an judecătoresc.	2	31
CONSTANTINESCU JAK N.: Transformarea amenzilor în închisoare.	8	116	„ Alexandru St. Mandrea. Opera juridică a d-lui Andrei Rădulescu. (<i>Recenzie</i>).	27	423
„ Delictul de abuz de încredere.	27	417	„ Asociația Presei Judiciare din România.	32	512
	28	433	„ Zile de doliu.	33	513
CORODEANU N.: Jurisdicțiunea tribunalelor în materie de presă.	9	129	D		
CRISTOFORIANU E.: Este competente tribunalul chemat să autorizeze funcționarea unei societăți anonime pe acțiuni, să refuze autorizarea pentru motivul că în fond sub forma societății anonime se simulează o societate în nume colectiv, sau se înființează un sediu secundar în țară, de către o societate străină, cu toate că societatea anonimă întrunește toate condițiunile cerute de lege pentru valabilitatea ei constituire? (<i>Notă la dec. C. A. Buc. III nr. 57 și 171 din 1933 și la sent. Trib. Ilfov s. I com. nr. 1152 din 1933</i>).	1	13	DAN EMANOIL: Abrogarea legii, din 11 Iulie 1930 (legea Iunian).	16	241
„ Asupra prescripțiunei acțiunei pentru plata salariului sau părții de beneficii cuvenite salariaților potrivit art. 73 din legea contractelor de muncă.			„ Interpretarea juridică a aliniatelor I și II din art. 530 pr. civ. (<i>Notă la dec. Cas. II n. 96 din 29 Ian. 934</i>).	19	301
„ Cu privire la retribuirea salaria-			DECUSARA C. EUG.: Dacă proba incompetenței instanței militare incumbă recurentului care a ridicat excepțiunea sau acuzării (<i>Notă la dec. Cas. II nr. 789 din 17 Martie 1934</i>).	18	288
			„ Selecționarea funcționarilor publici. Metode și mijloace.	22	341
			„ Cu privire la contravențiunea pedepsită de art. 21, 22 și 48 din legea proprietății literare și artistice (<i>Notă la dec. pen. C. A. Buc. V, nr. 485 din 29 Mai 1934</i>).	30	476
			„ Dacă conferințele publice și orice producțiuni orale cad în domeniul public imediat ce au fost pronunțate și dacă reproducerea lor constituie sau nu o atingere a dreptului de proprietate literară (<i>Notă la dec. pen. a C. A. Buc. s. V nr. 486 din 29 Mai 1934</i>).	33	524
			„ Cu privire la taxa pentru producerea energiei termice (<i>Notă la dec. fisc. a C. A. Cluj s. I, nr. 1770 din 19 Dec. 1931</i>).	37	592
			DEMOGUE RENE: La fusion de la thorie de la gestion d'affaires et de celle de l'enrichissement sans cause.	13	193

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

H

HILLARD VICTOR: Alte orientări în problematica Dreptului constituțional. 10 145

I

IANEGIC ION: Art. 58 din Statutul funcționarilor publici și legea interpretativă din 22 Martie 1933. 12 178

IONAȘCU AURELIAN: Reparațiunea daunelor cauzate în stare de necesitate. (In legătură cu o deciziune a Curții de Casație belgiene). 16 243

IONESCU GH. IOAN: Câteva aspecte ale falimentelor. 29 450

„ Caracterul infamant al falimentului. 30 465

„ Liberarea condițională în proiectul de cod penal din anul 1933. 35 545

IORGULESCU NICOLAE Dr.: Ce se poate face la penitenciare fără bani? 24 369

J

JIANU IONEL: Cu privire la interpretarea art. 74 din legea dela 7 Aprilie 1934 pentru lichidarea datoriilor. (Notă la *jurn. Trib. Ilfov s. not. nr. 13.795 din 17 Iulie 1934*). 30 479

JIVAN IOSIP: Administrarea pădurilor posesoriatelor din Ardeal. 2 19

K

KERNBACH M.: Pentru o justiție penală științifică. 31 485

KERTESZ ANDREI: Modul de încheiere ale căsătoriei în codul sovietelor rusești din anul 1927. 25 387

KOSTACHI AL.: Legalizarea semnăturii unei persoane pe o procură de către un avocat, atunci când se constată că semnătura unei persoane semnate și când legalizarea nu s'a făcut în modul prevăzut de art. 25 legea aut. actelor constituționalului prevăzut de art. 126 c.p. ori decâteori o asemenea procură se întrebuițează în justiție. (Notă la *ordonanța definitivă nr. 55 din 1933 a Cabinetului VIII instrucție Trib. Ilfov*). 2 30

L

LEMEȘ M.: Asupra competenței Trib. Ilfov s. de notariat cu privire la judecarea apelurilor contra cărților de judecată date în contestație la validarea popririlor. (Notă la

sent. Trib. Ilfov s. I, nr. 422 din 1933). 8 127

LUPU VLADIMIR: Dacă acțiunile de despărțenie din partea ambilor soți se pot judeca separat sau numai conexate. (Notă la *jurnalul C. A. Buc. s. II, nr. 4579 din 3 Iulie 1933*). 12 189

M

MAINESCU ALEX. PETRE: Criza din Baroul Român. Cauzele și rezolvarea ei prin Asociațiunea profesională. 29 454

MANESCU I.: Anteproiectul legii de organizare judecătorească. 25 353

MANOLESCU G.: Caracterul jurnalului de trimitere în posesiune a moștenitorilor (Notă la *jurn. Trib. Prahova s. III, nr. 147 din 1933*). 6 96

MANOLESCU EM. RADU: Judecarea procesului penal în cadrul proiectului de procedură penală. 1 4

MAVROJANI ALEX.: Verificarea creanțelor, atunci când acestea sunt admise fără contestații, constituie un contract judiciar, sentința rămasă definitivă, în caz de contestație bucurându-se de autoritatea lucrului judecat. (Notă la *sent. Trib. Ilfov s. V nr. 234 din 1933*). 15 240

„ Radiofonia în cadrul Dreptului internațional. 25 385

MAXIM G. DIMITRIE: Principiile stabilite de Inalta Curte de Casație în materie de suspendarea execuțiunii deciziunilor neregulate ale adunărilor generale ale Societăților anonime. (Notă la *dec. Cas. III nr. 1321 din 10 Iulie 1933*). 9 136

„ Este valabil un act autentificat de un judecător al tribunalului care n'a fost delegat prin tragere la sorți, în urma lipsei judecătorilor secțiunii de notariat? (Notă la *sent. Trib. Ilfov s. notariat nr. 254 din 26 Martie 1934*). 22 350

MOLDOVAN SABIN: Observațiuni asupra proiectului codului de procedură civilă. 14 209

N

NACU D. N.: Un exemplu de cum se legiferează la noi. 39 612

NICOLESCU N. ION: Hotărîrea pronunțată de tribunal în primă instanță asupra cererilor făcute de debitor pe baza art. 68 din legea reglementării datoriilor agricole și

urbane din 7 Aprilie 1934 nu este executorie prin ea însăși. (Notă la *jurnalul Trib. Ilfov s. notariat nr. 21151 din 12 Noembrie 1934*). 38 604

O

OTTULESCU EMIL: Concluziuni scrise depuse pentru Soc. Astra Română în chestiunea impunerilor la impozitul de echivalent. 10 158

P

PHEREKYDE GR.: Cuvântare la înmormântarea lui Gr. Conduratu. 25 391

PERIȚEANU GR. I.: Frumuseși naturale și frumuseși sociale. 17 257

PETIT EUGEN: Noțiuni practice de procedură civilă, de L. N. Ciobanu. (*Recenzie*). 40 312

PETRESCU A. GEORGE: Stabilitatea dreptului în succesiunea legilor de prof. P. Vasilescu. (*Recenzie*). 15 229

„ Teoria actelor de guvernământ în dreptul public francez și român. 23 356

PETRUC GH.: Cu privire la anularea actelor pentru smintire de minte, după moartea unei persoane, din partea moștenitorilor.

Când moștenitorii rezervatari sunt considerați ca terți față de actele autorului lor și mijloacele de probațiune ale acestor moștenitori în caz de simulațiune după legiuirile locale basarabene. (*Notă la dec. C. Ap. Chișinău s. I n. 19 din 1930*). 39 617

POPESCU PETRE: 42 de ani în slujba Inaltei Curți de Casație și Justiție. 40 631

PRAGER ROBERT: Abuzul de drept în concedierea salariaților. 12 180

R

RACOVICIANU GR.: Dezarmarea de locot. col. A. Soreanu (*Recenzie*). 7 105

RADULESCU ANDREI: Inceputurile învățământului juridic în Țara Românească. 7 97

„ Academia și Dreptul. 34 529

RADULESCU G.: Les dessous de la Justice Allemande de Alfred Appel. (*Recenzie*). 38 601

RARINCESCU G. CONST.: Efectul hotărârilor judecătorești, date în materie de contencios administrativ prin care se dispune anularea

unui act administrativ ilegal. (*Notă la dec. C. A. Buc. s. III, nr. 444 din 1933*). 7 109

S

SAFIRESCU AUREL: Un răspuns. 32 499

„ Unificarea legislativă, 38 593

39 609

SARBU I. D.: Nedreptatea care se pregătește. 33 516

ȘARDIN VLADIMIR: O carte de valoare: Fresca Justiției contemporane române, de Fr. Staneti. (*Recenzie*). 29 457

SASSU M. VASILE: Cu privire la responsabilitatea patronului în caz de accident de muncă. (*Notă la sent. pen. a Trib. Ilfov s. III 282 din 28 Ian. 1933*). 35 560

SCRIBAN ȘTEFAN: Posesiunea echivocă. 2 17

SCRIBAN R. TRAIAN: Armonizarea salariilor. 29 449

„ Propaganda pentru emanciparea magistraturei. Reforme. 36 567

ȘERBAN C. VASILE: Problema criminalității. Cum se prezintă criminalitatea la noi în lumina ultimelor date statistice. 15 225

SION FLORIN: Reportarea legatelor. 11 161

SIPSOM M. C.: Sezisarea d-lui Ministru al justiției în chestiunea mult desbătută a naționalității basarabeniilor. 8 113

ȘTEFANESCU ALEX.: Reflexiuni cu privire la Curtea de apel Târgu-Mureș în legătură cu modificarea legii de organizare judecătorească. 33 514

„ Alte norme criticabile. 34 532

ȘTEFANESCU-PRIBOI DEM.: Conversiunea creanțelor prin acomodarea lor la valuta indicelui de scumpete. 7 100

STROE ȘERBAN: Cu privire la autorizarea liberei navigațiuni în apele românești, pe cale de ordonanță prezidențială, a unor remorchere sechestrate în mod asigurător. (*Notă la ordonanța prezidențială nr. 2740 din 1934 a președintelui Trib. Brăila s. II*). 14 222

„ Măsura vânzării cu anticipație urmează a fi luată, și în caz de sechestru asigurător, prin analogie cu asemenea măsură luată în caz de sechestrare definitivă, dacă se constată că un atare sechestru prelungindu-se prea mult ar conduce

	N. Z.	Pag.		N.Z.	Pag.
în mod inevitabil la deprecierea sau pierderea totală a valorii bunurilor sechestrate. (<i>Notă la J. C. A. Galați s. I nr. 2808 din 1933</i>).	20	316	excluzând pe părinte dela folosința legală. (<i>Notă la Cass. fr. din 27 Iunie 1933</i>).	24	384
„ Codul maritim și fluvial de avocatul C. Tonegaru, cap. A. Teodoru și cap. C. Ioanițiu. (<i>Recenzie</i>).	30	469	„ Dacă faptul unui strein intrat în țară fără pașaport printr'un loc hotărât trecerii intră în prevederile art. 8 din legea pașapoartelor. (<i>Notă la dec. pen. a C. A. Buc. II, nr. 550 din 14 August 1932</i>).	29	463
SCHWEFELBERG A.: Natura dobânzii legale și variația procentului ei.	10	148	„ Poate un minor să transforme datoria sa naturală într'o datorie civilă? (<i>Notă la sent. Trib. Bethune din 15 Decembrie 1933</i>).	31	496
T			„ Contestația terțului care revendică mobilele urmărite. Ce probe trebuie să facă? (<i>Notă la dec. C. din Alexandria din 7 Noembrie 1933</i>).	34	544
TANASE R. TANASE: Pentru accelerarea judecării proceselor.	30	468	V		
TERNAVEANU ORESTE: Regula „Notoria non sunt probanda” în proiectul codului de procedură civilă.	9	132	VASILESCU PETRE: Se pot examina fapte și analiză acte înaintea Inaltei Curți de Casație?	3	33
TRANCU-IAȘI L. GR.: Lui Dimitrie Micescu.	39	612	VASILIU GEORGE: Inamovibilitatea în Parchete.	57	582
U			VELESCU ALEX.: O gravă chestiune economică în desbaterile Inaltei Curți de Casație Se pot depune cauțiuni judecătorești în efecte de Stat sau garantate de Stat?	6	81
UDREA HARITON: Faptele injurioase, existente anterior căsătoriei, pot să constituie un temei pentru acțiunea în divorț? (<i>Notă la sent. trib. Gannat din 3 Aprilie 1933</i>).	1	16	„ Alex. Cerban. Despre Petiția de ereditate în dreptul comparat. (<i>Recenzie</i>).	21	328
„ Cu privire la contractul de întreținere (<i>bail à nourriture</i>). (<i>Notă la Cas. fr. req. din 15 Iunie 1933</i>).	3	48	„ Cu privire la forma testamentelor după legea XVI din 1876 aplicabilă în Ardeal (<i>Notă la dec. C. A. Oradea s. I nr. 262 din 24 Octombrie 1933</i>).	23	366
„ Dacă pe suma consemnată, pentru ridicarea poprirei din mâna terțiu. lui poprit, se mai pot face și alte popriri din partea creditorilor debitorului poprit. Dacă în cazul de faliment al debitorului poprit judecătorul sindic poate să ceară suma consemnată, sau această sumă este la dispoziția numai a creditorului pentru care s'a afectat suma. (<i>Notă la jurnalul Trib. Ilfov s. II com. nr. 16593 din 23 Sept. 1933</i>).	9	142	„ Legea vămilor din 13 Aprilie 1933 adnotată de I. V. Merlescu (<i>Recenzie</i>).	26	406
„ Dacă mai există responsabilitate, în materie civilă când prejudiciul este creiat printr'o stare de necesitate. (<i>Notă la dec. Curții superioare din Montreal din 3 Martie 1933</i>).	12	192	„ Noua lege asupra cambiei și biletului la ordin și legea asupra cecului, adnotate de Stelian Ionescu, Paul I. Demetrescu și I. L. Georgescu (<i>Recenzie</i>).	26	406
„ Un tăinuitor care a fost evins din lucrurile cumpărate poate să ceară prețul dela cel care a furat și i-a vândut lucrurile? (<i>Notă la sent. Trib. din Saint-Etienne, 13 Iunie 1933</i>).	16	256	„ Asociația Presei Judiciare din România.	40	629
„ Responsabilitatea proprietarului unui automobil furat în cazul accidentului cauzat de hoț. (<i>Notă la Cas. fr. din 30 Oct. 1933</i>).	23	368	VRABIESCU GEORGE: Tribunalele polițienești și viitoarea legislație represivă.	20	505
„ Cu privire la legatul unui minor			VRABIESCU G. N.: Faptul ilicit în concepțiunea codului civil german și francez.	40	625
			W		
			WEICH LEO: Un fenomen legislativ.	6	85
			X		
			XENI C.: Un mare exemplu.	37	577

Jurisprudența Română și Streină

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
A					
ABUZ DE INCREDERE: Delictul de abuz de încredere. (<i>Monografie de N. Jac Constantinescu</i>).	27	417			
— V. și Inculpat.	28	433			
ACCIDENT DE MUNCA: Legea meseriilor din 1912 cu modificările ei ulterioare stabilește că în ceiace privește accidentele de muncă art. 998, 999, 1000, 1001, 1002, 1003 cod. civ. sunt abrogate urmând să se aplice legea specială. Acțiunea în daune în speță nu se va mai intenta după dreptul comun, ci după legea specială. Aceleaș principii se aplică, chiar dacă avem aface cu o culpă a patronului sau prepușilor lui, care ar putea constitui un omor prin imprudentă. (<i>Trib. Ilfov III c. cor., sent. pen. 282 din 1933. Adnotată de Vasile M. Sasu</i>).	35	530			
ACHIESARE: Debitorul apelant care a exercitat plata voluntară fără nicio rezervă, prin acest act al său efectuat nesilit de nimeni, a consimțit la confirmarea datoriei și a achiesat în condițiuni de a nu mai putea discuta creanța în viitor. (<i>C. A. Buc. C, dec. com. nr. 56 dia 1934</i>).	30	474			
— V. și Daune.					
ACT ADMINISTRATIV DE AUTORITATE: V. Daune.					
ACT AUTENTIC ORIGINAL: V. Legea accelerării judecăților, Legea autentificării actelor și Poprire.					
ACT DE DEVOTAMENT: V. Pensuni.					
ACT PROCEDURAL: V. Nulitate.					
ACȚIUNE: V. Perimare și Poprire.					
ACȚIUNE OBLICA: V. Minor.					
ACȚIUNE IN RESCIZIUNE: V. Minor.					
AGENT OFICIAL DE SCHIMB: V. Bursă.					
AMENDA: V. Legea valorificării produselor agricole.					
ANATOCISM: V. Datorii.					
APEL: 1. — Când instanța de apel a constatat că apelul este tardiv, în această situațiune apelul nu se mai putea judeca în fond și deci extinuarea probelor oferite de apelant devenind inutilă, nu poate fi vorba de omisiune esențială. (<i>Cas. I, 1152 din 1933</i>).	7	107			
2. — Art. 326 proc. civ. prevede că apelul se va face prin petițiune în care se va alătura copie după hotărîrea sau dispozitivul hotărîrei apelate, iar în petiție se va arăta numele, pronumele, profesia și domiciliul apelantului și pârîtului, precum și mijloacele de apel. Acest text însă nu determină care din aceste formalități sunt substanțiale și prescise sub sancțiunea unității, iar art. 735 alin. 3 proc. civ., precizează că actele de procedură se declară nule numai dacă nulitatea este formal prevăzută de lege.					
Când deci în petiția de apel se indică elemente suficiente prin cari să se iden-					
tifice atât părțile, cât și obiectul litigiului împrejurarea că partea omite să menționeze numerile hotărîrilor ce se atacă și data uneia din aceste hotărîri, nu poate să atragă anularea apelului. (<i>Cas. I, 745 din 1934</i>).	39	613			
— V. și Achiesare, Contestatie, Faliment, Legea administrației locale și Succesiune.					
ARBITAAJ: V. Legea conflictelor de muncă.					
ARDEAL: 1. — Dispozițiunile art. 32 al legii XVI din 1876 se referă la testamentele olografe privilegiate numai în sensul că sunt valide din punctul de vedere al formei lor exterioare, chiar și în cazul în care nu ar fi întocmite în prezența a doi martori; acest text însă nu spune că atari testamente s'ar bucura de beneficiul unei scutiri de formalitățile prevăzute de art. 30 al legii, expres rezervate numai testamentelor privilegiate făcute în caz de epidemie, pe o navă, ori în timp de războiu.					
2. — Legiuitorul nereglementând în cap. IV al legii din 1876 cazul testamentelor olografe numite în opul tipărit <i>testamentum parentum inter liberos</i> este evident că întocmirea lor cade sub prevederea normelor generale ale Cap. I din lege.					
3. Art. 32 al legii nu permite lipsa a patru martori în cazul testamentului nesemnăat și prescrist în întregime de mâna testatorului prin care a dispus în favoarea descendenților și a sofului; faptul că unul din martori este înrudit cu unul din beneficiarii testamentului atrage consecința că beneficiarul nu se mai poate împărtași de avantajile ce-i sunt destinate prin testament. (<i>C. Ap. Oradea s. I, 262 din 1933. Adnotată de Al. Velescu</i>).	23	365			
ARENDARE: 1. — Clausa rezolutorie expresă sau pactul comisoriu înserat într'un contract de arendare, operează de drept, dacă neplata la timp, a impozitelor proprietarului, pe care și-a luat obligațiunea să le achite arendașul, cum este în speță, implicând neglijență, rea voință sau neputința debitorului de a face față obligațiunilor ce și-a luat prin contract, rezilierea operează de drept, ca o penalitate pe care debitorul și-a impus-o singur.					
2. — Pretenția pârîtului arendaș — care opune în compensațiune valoarea unor haraci de vie ridicati de reclamanta-proprietară, nu poate opera, în speță, creanța ce-o opune nefiind nici lichidă, nici exigibilă, valoarea acestor haraci urmând a fi dedusă din inventar abia la expirarea contractului. (<i>Trib. Gorj, s. II, 14 Martie 1934</i>).	17	268			
— V. și Locațiune.					
ASIGURARE: Părțile pot stipula prin polița de asigurare, ca asiguratorul să nu plătească dobânzi la sumele datorate până					

la lichidarea lor și plată, totuși această stipulațiune nu poate împiedica acordarea de daune-interese atunci când instanțele de fond constată o procedare abuzivă și rea credință din partea asiguratorului care numai sub constrângerea exercitată prin justiție lichidează drepturile asiguratului, — fapte ce constituind din partea autorului lor un delict sau quasi-delict nu se poate conveni mai dinainte asupra consecințelor lor, din punctul de vedere al procentelor la sumele datorite, fiindcă această chestiune rămâne supusă regulilor de drept comun aplicabile în materie.

Intrucât în speță Curtea de fond nu constată în sarcina Soc. de asigurare o comportare abuzivă cu ocaziunea lichidării daunelor datorite reclamantului, daune ce s'ar fi putut acorda și sub forma de procente acestora și intrucât aceste procente totuși s'au acordat, contrariu convențiunei părților, instanța de fond a denaturat această convenție, hotărârea sa devenind casabilă. (*Cas. III, 2183 din 1933*). 15 233

ASOCIAT: V. Societate anonimă.

AUTENTIFICARE: 1. — Potrivit art. 11 din legea pentru autentificarea actelor, autentificarea se face de tribunalul de notariat, iar după art. 224 din legea de organizare judecătorească, în vacanță, de complectul de vacanță pentru notariat și comerț. Prin urmare orice judecător sau supleant, care nu face parte din acest complect, sau care nu a fost delegat în conformitate cu legea, nu are competență să instrumenteze și deci actul făcut înaintea sa, nu poate întruni caracterele autenticității, și trebuie anulat.

2. Legea de organizare judecătorească, în dispozițiunile sale cari determină compunerea și modul de funcționare a instanțelor judecătorești, are un caracter de ordine publică și nesocotirea ei de către instanțele de judecată, poate fi invocată în orice stare a pricinii. (*Trib. Ilfov s. notariat, sent. nr. 254 din 1934. Adnotată de D. G. Maxim*). 22 349

— V. și Competință.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDECAT: 1. — Hotărârile penale care au căpătat putere de lucru judecat au efect *erga omnes* în ceea ce privește faptele materiale pe care le constată.

În speță, indiferent de faptul dacă Ministerul de Finanțe, recurent, a figurat sau nu la judecarea procesului prepusului său, perceptorul delapidator, hotărârea dată contra acestuia îi este opozabilă. (*Cas. I, 1274 din 1933*). 8 120

2. — Încheerile, chiar date pe cale grațioasă, au pentru instanța care le-a dat autoritate de lucru judecat în sensul că ea nu poate reveni asupra lor atâta timp cât împrejurările de fapt nu suferă vreo schimbare, căci altfel ar însemna ca soluțiile date pe această cale să nu se mai poată bucura de autoritatea unei soluțiuni bine date și să înceteze a mai

exista siguranța în încheerile judecătorești, din moment ce, fără motiv, s'ar putea reveni asupra lor.

3. — Dacă instanțele judecătorești pot reveni asupra încheerilor lor date pe cale grațioasă, când împrejurările de fapt schimbându-se se impune o altă soluțiune, ele nu pot să revină, însă asupra încheerilor date sub cuvânt că au greșit când au dat prima soluțiune, căci în cazul acesta nu ar mai exista nici o considerațiune pentru soluțiunile instanțelor judecătorești și nici o siguranță în ce privește stabilitatea lor. (*C. A. Buc. V, 136 din 1932*). 14 220

4. — Cele hotărâte prin deciziunile instanțelor de expropriere constituie lucru judecat și instanțele de drept comun nu le pot modifica pe calea unei acțiuni de drept comun. Autoritatea de lucru judecat rezultă nu numai din dispozitivul hotărârii pronunțate, ci și din considerentele ei, din toate încheerile intervenite pentru complectarea sau rectificarea dispozitivului, ele formând un singur tot cu hotărârea dată.

Prin urmare, în speță, instanțele de expropriere decidând că întreg lotul, în litigiu, este expropriat, instanța de apel numai cu violarea autorității lucrului judecat a hotărât, sezizată pe calea unei acțiuni directe cu ocaziunea intabulării dreptului de proprietate a Statului, că nu este expropriabilă decât partea cultivabilă din lotul expropriat, iar restul pe care este o carieră, aparține expropriatilor. (*Cas. I, 1513 din 1933*). 17 265

— V. și Faliment și Minor emancipat.

AUTORITATE PUBLICA: V. Contract.

AUTORIZARE DE FUNCȚIONARE: V. Societate anonimă.

AVAL: V. Cambie.

AVOCAT: Atât codul civil, cât și legea avocaților din 1923, neinterzicând convențiunile de onorar de avocat încheiate sub modalitatea pactului de cuota litis, urmează că principiul cuprins în art. 969 cod. civ., după care convențiunile legal făcute au putere de lege între părțile contractante, este aplicabil și acestor convențiuni.

Dată însă fiind natura specială a acestor convențiuni în cari, față de un împriecat lipsit de mijloace, avocatul este acela care întotdeauna va dicta condițiunile, urmează a se recunoaște instanțelor judecătorești și sub imperiul legii din 1923, deși acesta nu este consacrat printr'un text expres, dreptul de a putea reduce onorariul fixat prin pactul de cuota litis, în caz de exagerațiune, la o sumă reprezentând remunerarea echitabilă a muncii prestate de avocat. (*Cas. I, 449 din 1934*). 26 408

— V. și Fals și Mandat.

AVOCAT PUBLIC: V. Contencios administrativ.

B

BACALAUREAT: V. Contencios administrativ.

BASARABIA: Dispozițiunile codului civil rus privitoare la succesiune și legea actelor de stare civilă rusă care prevedea incapacitatea pentru persoanele cari au intrat în monahism de a mai primi averi dinsuccesiune, au fost abrogate prin art. 15, 16, 84 și 46 legea de organizare a Bisericii ortodoxe române din 1925. (*Cas. I, 389 din 17 Aprilie 1934*). 29 459

— V. și Smintire de minte.

BREVET DE INVENȚIUNE: V. Neconstituționalitate.

BUCOVINA: 1. — Potrivit art. 6 combinat cu art. 1 din legea dela 27 Martie 1926 fidei-comisele sunt abrogate în Bucovina, chiar în cazul când ele sunt instituite la testamente, legiuitorul urmărind scopul ca să ia o măsură complectă, desființând complect această instituțiune, deci implicit și art. 608—652 cod. civ. austriac.

Prin urmare, în speță, instanța de apel, confirmând hotărârea primei instanțe, care a admis acțiunea reclamantului, a violat zisele texte de lege. (*Cas. I, 1304 din 1933*). 10 155

2. — Chestiunea constituționalității legii din 2 Aprilie 1930, formând obiectul unui motiv de casare al recursului făcut de inculpat, urmează că, potrivit par. 296 pr. pen. Buc., spre deosebire de sistemul existent în pr. civ., a vechiului regat, numai după rezolvarea întregului recurs — deci și a motivului de casare ce s'a formulat pentru neconstituționalitatea legii sus arătate — se va putea proceda la judecarea apelului.

Așa fiind, incidentul de prematuritate ridicat, este nefondat. (*Cas. S. U., Jurnal nr. 17 din 3 Mai 1934*). 29 458

BURSA: 1. — Din art. 59, art. 61, alin. 2, 3 și 4 art. 62 și 79 din legea asupra Bursei din 13 August 1929 și art. 5, 8 și 41 din Statutele Camerei sindicale, reiese în mod neîndoios răspunderea solidară a Camerei Sindicale pentru operațiunile Agentului oficial și nu calitatea de fidejusoare susceptibilă de a cere aplicarea art. 168 cod. civ., privitor la prorogarea termenului dat de creditor debitorului. (*C. A. Buc. V, 84 din 1934*). 33 525

2. — Instanța de casare înlăturând aplicațiunea principiilor dela fidejusiune din art. 1652 și 1684 cod. civ., în cauza Camerei Sindicale a agenților oficiali de schimb, referindu-se exclusiv la regulile din legea asupra Bursei și examinarea solidarității ce reiese din lege între părți și a operațiunei de bursă încheiată și găsind întemeiat ca intimata Camera Sindicală a agenților oficiali de schimb să nu fie exonerată de obligațiunea solidară ce are dela lege, admite acțiunea intentată și față de această intimată. (*C. A. Buc. V, 135 din 1934*). 33 526

— V. și Legea burselor.

C

CAMATA: V. Datorii.

CAMBIE: 1. — Instanța de apel poate da o

altă calificare juridică temeiurilor de drept și de fapt pe care se sprijină o acțiune, decât aceea ce a fost dată de primă instanță, fără ca prin aceasta să se poată pretinde că s'a schimbat, în apel, cauza juridică a acțiunei căci ceea ce constituie cauza juridică a acțiunei nu este calificarea temeiurilor de drept și de fapt adică a raporturilor dintre părți pe care se sprijină acțiunea, ci înseși aceste temeiuri, aceste raporturi dintre părți.

2. — Obligațiunea de garanție, în calitate de avalist, poate să rezulte și din simpla semnătură pusă pe cambie, neprecedată de vreo altă mențiune, căci dacă art. 296 cod. com., arată că avalul se exprimă prin cuvintele: „pentru aval” sau altele de asemenea, aceasta nu înseamnă ca aceste cuvinte sau altele asemenea trebuie scrise în mod separat pe cambie, pentru ca obligațiunea de avalist, contractată printr'însa, să fie valabilă, această mențiune fiind cerută de legiuitor pentru a putea califica mai ușor natura obligațiunei contractate prin cambie, ceea ce poate rezulta, însă, în mod suficient, din examinarea celorlalte semnături și mențiuni pe cambie. (*C. A. Buc. s. V, dec. 63 din 1932*). 21 334

3. — Un efect cambial, conform art. 270 și urm. cod. com., fiind un titlu complect, orice condițiune cambială trebuie să rezulte din coprinsul cambiei și să fie înscrisă pe ea. De aci rezultă că efectul cambial nu poate fi nici complectat, nici interpretat cu ajutorul altui înscris și cu atât mai puțin a unor împrejurări de fapt.

4. Semnătura emitentului pe numele și firma sa, fiind una din condițiunile esențiale ale cambiei, lipsa acestei semnături nu poate fi complectată nici într'un fel, ea atrage nulitatea efectului cambial.

5. Societățile în nume colectiv, conform art. 78 și 106 cod. com., existând sub o firmă socială, asociații sunt obligați numai pentru operațiunile făcute în numele și pentru contul societății și numai sub semnătura adoptată de societate.

Prin urmare, în speță, recurenții semnând cambiile numai cu semnătura lor comună, nu cu firma soc. nu puteau înlocui obligațiunea prevăzută de art. 270, alin. 8 cod. com., iar mențiunea „solidar” nu poate înlocui numele asociației. (*Cas. III, 1017 din 1934*). 33 521

CAMERE DE ARBITRAJ: V. Legea burselor.

CAMERA SINDICALĂ A AGENȚILOR OFICIALI DE SCHIMB: V. Bursa.

CAPTAȚII ȘI SUGESTII: V. Testament.

CAUȚIUNE: V. Poprire.

CAUZA ILICITA: Cauza ilicită a unei liberalități se poate dovedi și cu martori, nu numai cu ce rezultă din act, fiindcă mobilele determinante putând să existe în afară de cele arătate în act, și proba trebuie să aibă aceiași întindere.

Teama, că întregul for al cuiva s'ar cerceta, dacă s'ar admite această probă, nu poate să aibă temei, fiindcă nu orice mobil al cuiva interesază, când se face o liberalitate, ci numai ceea ce este mobil determinant. (*Trib. Ilfov s. IV c. cor., jurnal 2449 din 1934*). 12 191

CESIUNE: V. Impozite.

CHIRII: 1. — Pentru durata unui contract verbal de închiriere, pus în lucrare, nefiind restricții de dovedire prevăzute în cod, se va aplica dreptul comun pentru dovedire, când durata este contestată. Astfel vor fi utilizate proba cu martori și prezumțiile, când există un început de dovadă scrisă. Simplul fapt al punerii în lucrare a contractului verbal de închiriere, nu poate fi invocat, pentru a se cere proba cu martori. (*Trib. Ilfov s. IV c. cor., sent. 218 din 1934*). 16 253

2. — Potrivit art. 291 proc. civ. atunci când Statul sau o instituție publică, în speță Camera de agricultură din Iași, au fost reprezentate într'un proces prin un avocat care s'a mărginit să pună concluzii numai asupra unei chestii ce preceda fondul și s'a retras din instanță, fără a pune concluziuni în fond, iar pricina s'a judecat mai departe. Statul sau instituțiunea publică este îndreptățită să ceară revizuirea procesului.

3. — Locatarul care a părăsit imobilul închiriat din pricină că acesta a suferit o stricare totală, în sensul art. 1423 cod. civ., cum se constată în speță, este îndrituit să invoace acest fapt, care constituie un mijloc de apărare, chiar în instanța pentru plata chiriei, sezisată conf. legii proprietarilor și chiar dacă pentru stabilirea lui va fi necesară administrarea de probă, iar nu pe calea unei acțiuni principale după dreptul comun.

4. Invocarea stricării totale a lucrului închiriat și deci nedatorirea chiriei reclamate, constituie un mijloc de apărare, iar nu un fapt de natură a face obiectul exclusiv și neapărat al unei cereri de rezilierea contractului de închiriere, mijloc de apărare, care conf. art. 327 proc. civ., poate fi ridicat și în instanța de apel, chiar dacă nu s'a ridicat la prima instanță. (*Cas. I, dec. nr. 74 din 1934*). 21 332

5. Dispozițiunile legii pentru reglementarea lichidării datoriilor arierate ale Statului, anterioare exercițiului 1932, nu se pot extinde la raporturile dintre proprietari și Statul chiriaș pentru neplata chiriilor datorate. (*Cas. I, 49 din 1934*). 30 472

6. Un contract semnat numai de proprietar, deși vizat de Administrația financiară, nu poate fi opozabil celeilalte părți.

7. Contractele de închiriere, ca în speță, încheiate de comercianți anterior legii din 1933 și în curs de executare la intrarea în vigoare, conf. art. 7 din lege, sunt supuse reducerilor prevăzute de art. 11 și 12 legea chiriilor din 1932, iar abrogarea art. 14 din legea chiriilor

din 1932 nu are alt înțeles decât că, după intrarea în vigoare a legii din 1933, părțile vor putea să deroge dela reducerile prevăzute de art. 11 și 12, iar nu și pentru convențiunile anterior stipulate. (*Cas. I, 113 din 1934*). 36 568

— V. și Compensațiune legală și Uzfruct..

CIFRA DE AFACERI: 1. — Legea cifrei de afaceri așează impozitul pe cifra de afaceri numai pe bunurile înstrăinate, eșite din cercul întreprinderii, comercializate, iar nu și pe materiile prime sau produsele întrebuintate de producător pentru consumul propriu sau nevoile proprii ale fabricațiunii sale.

2. — Prin expresiunea de „punere în circulațiune” utilizată de legea cifrei de afaceri, trebuie înțeles valorificarea, înstreinarea, comercializarea acelor bunuri (materie primă sau produs), iar nu simpla deplasare dela locul de fabricațiune al produsului de către producător.

3. — Eșirea din fabrică a produsului nu dă locul la aplicarea impozitului, dacă nu se face pentru comercializarea, înstrăinarea aceluși bun, ci pentru transportarea la o altă fabrică a aceluiași întreprinzător, în scopul fabricațiunii nuri materie primă sau produse, iar nu datorită cu ocazia înstrăinării produsului. (*C. A. Buc. V, dec. fisc. 165 din 1934. Adnotată de George Eliescu*). 27 431

CIRCULAȚIUNEA BUNURILOR RURALE: V. Pământ rural și Schimb.

CITAȚIUNI: — Art. 178 din legea asupra administrației locale n'a modificat art. 74 din proc. civ., cu privire la înmânarea citațiunilor în comunele rurale, ci din potrivă, dispozițiunea menționatului art. 178, potrivit căreia notarul remite actele emanate dela justiție, nu este decât un mijloc în plus pe care legiuitorul l'a pus la îndemâna părților pentru afacerile cari se judecă după legea judecătorilor de ocoale, în scop de a le veni în ajutor scutindu-le astfel de cheltuelile ce ar necesita îndeplinirea procedurii prin portărei.

Deci, în speță, comunicarea făcută prin portărei este legală făcută. (*Cas. I, 896 din 1933*). 16 248

CLAUZĂ PENALĂ: V. Datorii.

COMISIUNI DE BACALAUREAT: V. Contencios administrativ.

COMISIUNE DISCIPLINARĂ, V. Recurs și Suspiciune legitimă.

COMISIUNE FISCALĂ: V. Recuzare.

COMISIUNE REGIONALĂ MINIERĂ: V. Legea minelor.

COMITENT: V. Responsabilitate.

COMPENSAȚIUNE LEGALĂ: — Nici din spiritul legii proprietarilor, nici din cuprinsul textelor ei, nu rezultă că în acțiunile întemeiate pe dispozițiunile menționalei legi, chiriașii sau raendașii n'ar putea să opună la cererea de plată a arenzii sau a chiriei, îndreptată de proprietar, stingerea obligațiunii de plată prin compensațiunea legală prevăzută de art. 1144 c. civ.

Violează deci, atât textele citatei legi cât și art. 1143 și 1144 c. civ., instanța de fond când refuză să intre în discuțiunea mijlocului de apărare invocat de pârât și sprijinit pe aceste texte în sensul sus indicat. (*Cas. I, 1947 din 1933*). 1 7

— V. și Contribuțiuni directe.

COMPETINȚA: 1. — Fiind vorba de o contestație conform art. 735 pr. civ. în contra unei hotărâri de validare, care a rămas definitivă și a fost pusă în executare, urmează că asupra apelului, în această contestație, nu poate statua decât Trib. Ilfov, S. Notariat, care este investit cu judecarea unor asemenea afaceri, potrivit textelor decretului din 1859. (*Trib. Ilfov s. I-a c. cor., sent. nr. 422 din 1933. Adnotată de M. Lemeș*). 8 126

2. — Potrivit art. 897 c. com., la litigiile născute din contractele încheiate în România între streini sau între un strein și un român, competența este fixată în raport cu contractul, *in rem*, nu *in personam*; astfel că un contract odată încheiat în România poartă în sine în mod virtual și competența instanțelor române de judecată.

Astfel fiind, abrogarea art. 13 din codul civil rămâne fără urmare în această materie a competenței în litigii comerciale. (*Cas. III, 1950 din 1933*). 14 219

3. — Când un litigiu derivă, nu din pretenția, că nu s'a respectat o dispozițiune a legilor de pensiuni, ci din pretenția că nu s'a respectat o obligațiune care derivă din o convențiune cu caracter privat, pentru că nu s'ar fi plătit reclamanțului întreaga sumă sub formă de pensune la care pretindea că are dreptul în baza acelei convențiuni, în acest caz recursurile introduse în contra hotărârilor date în atari litigii sunt de competența secțiunii I-a a Inaltei Curți care judecă recursurile în materie civilă. (*Cas. S. Unite, 2 din 1934*). 16 247

4. — Acuzatul în excepțiunea de incompetență ridicată înaintea instanței militare devine reclamant și ca atare îi incumbă lui de a face dovada că fapta nu a fost comisă sub imperiul legii stării de asediu, în speță că actele secrete au fost procurate anterior.

Instanța militară de recurs (Curtea superioară de justiție militară) bazându-se pe constatările de fapt ale instanței de fond (Consiliul de război), constatări cari au condus la stabilirea competenței sale, sunt de suverană apreciere a instanței de fond și scapă controlului instanței superioare militare, căci aceste constatări au rămas definitiv cauzei și cu ocaziunea judecării recursului în Casație, Curtea de Casație civilă nu mai poate proceda la o nouă reexaminare a împrejurărilor de fapt interesând competența, numai pe simplele afirmări ale recurentului bazate pe prezumția că două din documentele incriminate, în speță, ar fi fost procurate înainte de 4 Februarie 1933, adică anterior instituirii stării de asediu.

5. — Conf. alin. 7, art. unic legea p. autorizarea stării de asediu din 4 Febr. 1933, prin „procese începute înaintea instanțelor militare” care rămân a fi judecate și după încetarea stării de asediu, se ia ca punct de plecare nu momentul de când au început desbaterile propriu zise înaintea instanței militare, ci momentul din care a fost investită în mod legal instanța de judecată prin ordinul de trimitere în judecată a recurentului; în speță, acest ordin fiind în ziua de 22 Iulie 1933; necontestat a fost în timpul stării de asediu, când procesul a început, iar nu în ziua de 4 August 1933, când au început efectiv desbaterile înaintea instanței militare.

Prin urmare, procesul fiind început înaintea încetării stării de asediu, conf. art. unic alin. 7, el putea să fie judecat de Consiliul de război, care a rămas competente. (*Cas. II, 789 din 1934. Adnotată de Eugen C. Decusară*). 18 278

6. — Legiuitorul din 1907, în determinarea competenței de autentificare a judecătorilor de ocoale fixează prin art. 45 competența în materie de autentificare a judecătorilor de ocol rurale, atribuind acestor instanțe o competență mărită numai pentru locuitorii și bunurile situate în celelalte comune ce le aparțin, nu și față de locuitorii și bunurile din orașele capitale de județ sau părțile din aceste orașe, aparținând ziselor judecătorii mixte, în privința cărora, a menținut vechea competență din art. 3 din legea autentificării actelor.

Așa dar, legiuitorul din 1924, ca și cel din 1928, schimbând denumirea judecătorilor de ocol, conform art. 3, în judecătoria urbane, rurale și mixte, nu a adus nici o modificare competenței judecătorilor în materie de notariat. Judecătoriile mixte, cu reședința în capitale de județ, au și astăzi, în ce privește pe locuitorii și bunurile din aceste orașe aparținând circumscripției lor, tot competența determinată de art. 44 din legea judecătorilor, mărită numai în privința valorii prin art. 65 din legea accelerării judecăților.

În speță, judecătoria mixtă Brăila nu era competente să autentifice o cambie semnată prin punere de deget de recurenta neștiutoare de carte care domiciliu în orașul Brăila, reședință de tribunal. (*Cas. S. Unite, nr. 20 din 7 Iunie 1934*). 34 534

— V. și Autentificare, Constituționalitate, Legea contractelor de muncă, Legea minei și Locațiune.

COMUNICAREA HOTĂRÎRILOR: În caz de comunicare a unei hotărâri este suficientă arătarea în prescurtare — în cuprinsul adevărului de înmânare — a numelui instanței căreia aparține hotărârea ce se comunică, așa că în speță, cu drept cuvânt, Curtea de fond a decis că este regulat făcută comunicarea unei copii a unei sentințe a tribunalului Dâmbovița în care cuvântul prescurtat „D-ța” urmează după cuvântul „tribunal”, de oa-

rece acel cuvânt prescurtat nu putea însemna altceva de cât tribunalul Dâmbovița. (*Cas. I, 896 din 1933*). 16 248

CONCESIUNI PETROLIFERE: 1. — Contractul de concesiune petroliferă este comutativ pentru că cuprinde drepturi și obligații reciproce. Dacă în faza de explorare reușita găsirii petrolului depinde un eveniment nesigur, după așezarea sondelor în dreptul proprietarului la redevență depinde numai de exploatarea lor până la epuizarea zăcămintelor, exploatarea care nu poate fi potestativă fiindcă părțile n'au convenit ca plata redevenței să depindă de voința debitorului.

2. — De asemenea fixarea unei redevențe minimale nu face ca obligația de plată a ei să fie alternativă sau condițională; plata redevenței minimale are loc numai când producția sondelor ar fi prea mică încât redevența ar fi inferioară acelei sume sau când n'ar mai produce nimic, iar nu și atunci când concesionara ar găsi că ar fi în interesul său să înceteze exploatarea.

3. — Ținând seama de indicațiile art. 970 cod. civ., în interpretarea contractelor, e de esența contractului de concesiune petroliferă că obligația principală a concesionarului este de a foră pentru a da de petrol și după ce explorarea a reușit, să exploateze sondele cât mai intens spre a-și putea primi concedentul drepturile sale. (*C. A. Buc. III, 59 din 1933*). 32 505

4. — Principiul proprietății aparente a fost introdus de legiuitor în materia consolidărilor petrolifere, numai pentru a proteja pe concesionarul de bună credință, care ar putea să cadă în eroarea de a încheia un contract de concesiune cu o persoană care trece drept proprietar în ochii tuturor.

Legiuitorul nu a înțeles însă să adopte principiul proprietății aparente și în favoarea altor persoane decât a concesionarului și deci, cel ce se pretinde proprietar adevărat, față de concesionar, trebuie să-și dovedească această calitate, iar nu să încerce a se folosi de teoria proprietății aparente, care nu a fost în favoarea sa admisă. (*C. A. Buc. V, Proces-verbal nr. 1033 din 2 Martie 1932, Adnotat de Gh. D. Dimitrescu*). 32 507

— V. și Legea minelor.

CONCORDAT PREVENTIV: 1. — Este în căderea tribunalului ca, pentru un mai eficace control al operațiunilor unui comerciant aflat în concordat, la cererea ulterioară a unui număr de creditori, să numească în comisiunea de supraveghere a operațiunilor acestuia o nouă persoană, în afară de cele numite cu ocazia omologărei concordatului.

2. — Intrucât, potrivit art. 41 alin. 5. din legea concordatului preventiv, rolul comisiunii este limitat la supravegherea în tot timpul executării concordatului a conduitei comerciantului și a stric-

tei aduceri la îndeplinire a tuturor clauzelor contractuale, referind tribunalului pentru fiecare caz de neîndeplinire, care acesta este cel care hotărăște, faptul că în relatarea observațiunilor ei, comisiunea de creditori ar fi divizată în două părți care ar întruni un număr egal de voturi, nu aduce nici o stânjenire mersului operațiunilor societății aflate în concordat. (*C. A. Buc. V, 136 din 1932*). 14 220

— V. și Constituționalitate.

CONDUCTĂ DE PETROL: V. Contribuțiuni directe.

CONSTITUIREA INSTANȚEI: 1. — Legea pentru dobândirea și pierderea naționalității române neprevăzând nicio regulă de procedură care să arate felul de constituire a tribunalului ca instanță de apel în această materie urmează în mod necesar că această constituire a rămas guvernată de principiile dreptului comun și deci, în speță, participarea ministerului public nu putea avea loc în mod legal. (*Cas. I, 277 din 1934*). 15 232

2. — Figurarea nelegală a Ministerului public într'un proces de divorț, în care a pus concluziuni pentru respingerea cererei, ca în speță, chiar dacă s'ar admite că compunerea instanței nu este de ordine publică, face ca deciziunea să fie casată, fiindcă s'a cauzat un prejudiciu unei din părți. (*Cas. I, 434 din 1934*). 25 393

CONSTITUȚIONALITATE: 1. — Principiile pe cari le proclamă Constituția în ce privește libertatea presei și pe cari legile ordinare trebuie să le respecte privesc numai cazurile în cari este vorba de publicarea prin presă a unei opinii sau idei.

Publicarea prin presă a unor simple fapte, iar nu a unor idei sau opinii, va constitui deci un act material ce va cădea sub aplicațiunea regulilor dreptului comun, iar legile ordinare vor putea organiza reprimarea acestor fapte, conform principiilor dreptului comun, fără respectarea dispozițiunilor cu caracter special și de excepțiune pe cari Constituția le prevede pentru asigurarea libertății presei.

În asemenea condițiuni, intrucât legea liniștei publice din 2 Aprilie 1930 nu se ocupă de cât de reprimarea unor categorii de fapte a căror răspândire s'ar face prin diferite mijloace, între cari și acela al presei și intrucât prin nici un text al ei nu se face nici o mențiune și nu se dispune luarea nici unei măsuri cu privire la manifestările de opinii și idei prin presă, dispozițiunile ei sunt constituționale. (*Cas. S. Unite, 29 din 1933*). 3 40

2. — Legea din 22 Decembrie 1931, art. 1, prin care s'a creat un impozit excepțional asupra veniturilor din salariile funcționarilor întreprinderilor private nu face o distincțiune după origina etnică, limbă sau religie a celor impuși ca să violeze art. 8 alin. 2 din Constituție, ci numai o distincțiune între veniturile provenite din salariile primite dela instituțiunile publice și cele primite dela întreprinderile private.

prinderile private, distincțiune care nu contravine disp. art. 10, 15 și 112 din Constituțiune; prin urmare art. 1 din legea dela 22 Decembrie 1931 nu violează nici un principiu constituțional. (*Cas. S. Unite, dec. nr. 1 din 1934*). . . . 22 347

3. — Art. 17 din Constituție garantează numai fondul dreptului de proprietate sau de creanță, însă legiuitorul ordinar are dreptul să reglementeze exercițiul dreptului de proprietate sau de creanță, și să-l restrângă atunci când crede că este necesar pentru satisfacerea intereselor obștești.

4. — Prin art. 59 legea concordatului preventiv din 1932 legiuitorul nu a atins fondul dreptului de creanță al acelor creditori, ci s'a mărginit să reglementeze în interesul obștesc numai exercițiul acestui drept. Legiuitorul nu a redus în mod definitiv creanța creditorilor la cota de plată fixată prin concordat, ci a reglementat numai exercițiul dreptului lor de creanță în sensul că ei vor avea dreptul la plata cotei fixate, iar după achitarea cotelor concordatate, creditorii vor putea cere și obține, pe cale de acțiune, dela debitorul lor și restul creanței neachitate prin concordat.

Așa dar o atare dispozițiune nu e contrară art. 17 din Constituție. (*Cas. S. Unite, 11 din 1934*). . . . 38 604

5. — Dispozițiunile art. 52, alin. 7 C. J. M., existând la promulgarea noii Constituțiuni, se prevedea cu excepțiunile din Tit. II. Cartea 2, că sunt justițiabili de Consiliul de Răsboiu în timp de pace și funcționarii din administrația și serviciile depinzând de Ministerul Armatei pentru toate infracțiunile în legătură cu serviciile militare încredințate lor, deci și pentru cele organizate prin legea din 2 Septembrie 1920 pentru înființarea Oficiului Național al Invalizilor, Orfanilor și Văduvelor din Războiu și decizia Minist. de Răsboiu nr. 619 din 1920.

Ori prin această dispozițiune nu se aduce nici o atingere art. 12 din Constituție, deoarece civilii asimilați cu militarii nu au fost sustrași judecătorilor lor legali.

6. — Asimilarea civililor cu militarii cu privire la competența de judecată a instanțelor militare, conform art. 52, alin. 7 și 74, alin. 1, C. J. M. fiind edictată prin C. J. M. pe baza unor criterii generale și obiective, iar nu în vederea unor anumite procese sau persoane izolate, nu constituie o violare a art. 101 din Constituție.

7. — Dacă prin art. 103 din Constituție se declară că dreptul de recurs în casare este de ordin constituțional, prin aceasta însă, nu se recunoaște numai Curței de casațiune competența de a judeca toate recursurile.

Puterea legiuitoare putea deci institui și alte instante pentru judecarea unor anumite recursuri, fără a se putea susține că prin aceasta se aduce vre-o atingere art. 103 din Constituție.

Prin urmare, în speță, legile ordinare nu au adus nici o atingere vre-unui principiu constituțional când au dispus prin art. 74, alin. 1 C. J. M. că nu se pot ataca cu recurs la Curtea de Casație hotărârile instanțelor militare de către militari sau civili asimilați lor. (*Cas. S. Unite, 4 din 1934*). . . . 40 632

— V. și Bucovina. Daune și Neconstituționalitate.

CONTENCIOS ADMINISTRATIV: 1. — Deși s'ar părea că legea cere ca comisiunea pentru examenul de bacalaureat să fie alcătuită prin tragere la sorți în așa fel încât jumătate din membrii ei să fie aleși dintre profesorii de unde provin candidații, totuși legea nu cere acest lucru sub pedeapsă de nulitate; legiuitorul a socotit că ar fi bine, în interesul școlii și al candidaților, să se facă acest lucru tinzând însă numai la o recomandare fără ca din chestiunea alegerii profesorilor să tragă o consecință.

În afară de aceasta, actele și regulamentele administrative cari vătămă un simplu interes, — interes care trebuie să fie direct și actual, astfel ca în cazul anulării actului cel vătămat să poată dobândi imediat satisfacție, — fără să aducă o atingere a drepturilor dobândite, sunt scoase, atât din competența tribunalelor ordinare, cât și a tribunalelor administrative, administrația având în privința lor o putere discreționară având în privința lor o putere discreționară și necontestabilă.

Atunci când legea pune la dispoziția celui vătămat o cale de jurisdicție proprie, acesta nu mai poate avea dreptul de a porni acțiune pe baza legii contenciosului administrativ. (*C. A. Craiova s. II, sent. 178 din 1933*). . . . 5 79

2. — Potrivit art. 7 din legea contenciosului administrativ, în cazul când în termenul de 15 zile dela comunicare, autoritatea nu dă nici o urmare deciziei instanței care a judecat, instanța, la cererea reclamantului, va cită de urgență în Camera de consiliu pe reclamant și pe administrație și va condamna administrația ca să plătească reclamantului daune de cel puțin 500 lei de fiecare zi de întârziere cu începere dela expirarea celor 15 zile arătate mai sus.

3. — Pentru ca cerințele art. 7 din legea contenciosului administrativ să fie satisfăcute este suficient ca deciziunea comunicată să fie adresată capului autorității, ea putând fi valabil predată funcționarului însărcinat cu primirea actelor în cazul când capul autorității lipsește sau refuză primirea, iar agentul judecătoresc constată aceste împrejurări.

4. — Hotărârile de contencios care pronunță anularea cu efecte *erga omnes* în asemenea împrejurări instanța exercitând o jurisdicție obiectivă.

Deci, Regia autonomă C. F. R. nu poate obiecta neopozabilitatea deciziunii date asupra acțiunii în contencios con-

tra Ministerului comunicațiilor, sub cuvânt că în momentul intentării acțiunii nu era însă regie autonomă, iar ulterior n'a intervenit în proces. (C. A. Buc. III, nr. 444 din 1933. Adnotată de C. G. Rărăncescu).

7 108

5. — Deciziunile date de Ministerul de domenii, conform art. 18 din codul silvic, cu privire la declararea pădurilor supuse regimului silvic, în urma contestațiunii părții interesate, sunt acte administrative de autoritate, censurabile pe calea contenciosului administrativ, iar nu acte de jurisdicție, deși ele îmbracă forma unor hotărâri judecătorești, prin instituirea căilor de atac ierarhice. (Cas. III, 2078 din 4 Decembrie 1933. Adnotată de Remus C. Benișache).

29 461

6. — Din moment ce art. 18 și 44 din legea avocaților publici dela 9 Mai 1933, prevăd că orice avocat public va fi declarat definitiv după doi ani de funcționare, cu avizul Consiliului Superior al Avocaturii Statului și cu recomandarea autorității pe lângă care avocatul a funcționat sau va funcționa, se deduce că orice avocat public anterior legii din 1933, dar nedefinitivat de Statut, nu poate obține stabilitatea sub legea din 1933 prin alte norme și prin îndeplinirea altor cerințe decât cele prevăzute expres și categoric de lege. Nestabilitatea pentru avocatul numit sub regimul Statutului, îl urmărește și sub legea din 9 Mai 1933. Astfel că poate fi pus în disponibilitate de Ministerul Justiției de care pe baza legii depinde avocatura publică. (C. A. Târgu-Mureș, 10 din 1934).

33 527

— V. și Daune, Magistrat și Urmărirea veniturilor Statului.

CONTESTAREA CONSTITUȚIONALITĂȚII:
V. Neconstituționalitate.

CONTESTAȚIUNE: 1. — Când din confruntarea obiectului unei contestațiuni cu cuprinsul jurnalului tribunalului atacat cu apel de o creditoare urmăritoare se constată fără nici o dificultate, că, deși tribunalul afirmă prin acel jurnal că scoate de pe rol contestațiunea, în realitate însă a judecat-o și a admis-o în acest caz, potrivit art. 533 alin. 2 proc. civ., în materie de urmărire imobiliară, dreptul de apel există întotdeauna în caz de admitere a contestațiunii.

Prin urmare, când este neîndoelnic că, dacă nu expres, cel puțin în mod implicit contestațiunea debitorului a fost totuși admisă, de aici urmează că respingând apelul recurentei ca inadmisibil. Curtea de fond a violat legea și a comis exces de putere. (Cas. II, 312 din 1933).

4 63

2. — Când două persoane locuiesc în același imobil, nu este o probă suficientă a proprietății exclusive a mobilelor sechestrate, contractul de închiriere pe care-l exhibă partea mai ales că el nu are dată certă. (Curtea din Alexandria, 7 Noembrie 1933. Adnotată de Hariton Udrea).

34 544

— V. și Competință. Executare silită.

Legea minelor, Poprire, Succesiune și Urmărirea veniturilor Statului.

CONTRACT: 1. — Un contract, care nu a luat ființă în mod valabil, nu poate da loc, nici la daune pentru întârziere în executarea lui și nici la daune compensatorii pentru neexecutarea lui.

2. — Culpă în contrahendo presupune din partea părții care reclamă daune pe baza ei, că acea parte a fost de bună credință, necunoscând incapacitatea persoanei cu care a contractat, și căreia îi impută această culpă, pe care a considerat-o perfect capabilă, datorită fie modului acesteia de a se prezenta, fie abilităților utilizate de dânsa cu ocazia încheierii contractului.

3. — Când este vorba de o autoritate publică, care nu se poate obliga decât cu respectarea unor condițiuni de formă impuse de lege, prin îndeplinirea căror numai acea autoritate își poate exterioriza voința sa și da consimțământul său pentru a contracta, nu se poate susține că există o culpă din partea acelei autorități, când a încheiat un contract fără respectarea acelor condițiuni de formă impuse de lege, vina în acest caz purtând-o însăși persoana fizică capabilă care, deși știa că contractul încheiat de dânsa cu acea autoritate nu este valabil, ca unul ce nu întrunește toate condițiunile de formă, prin îndeplinirea totalității cărorora consimțământul autorității se emite, s'a complăcut să se creadă legată și să procedeze la executarea unui contract care știa că nu are încă ființă. (C. A. Buc. s. V, dec. nr. 162 din 1932).

15 234

CONTRACT VERBAL DE INCHIRIERE: V. chirii.

CONTRACT DE INTREȚINERE: V. Vânzare.

CONTRACT JUDICIAR: V. Faliment.

CONTRACT DE MUNCA: V. Legea conflictelor de muncă. Legea contractelor de muncă.

CONTRACT DE RENDITA PE VIAȚA : V. Vânzare.

CONTRACT SINALAGMATIC: Când într'un contract sinalagmatic o parte nu-și îndeplinește angajamentul său, cealaltă parte, în privința căreia angajamentul nu s'a executat, are alegerea sau să silească pe cealaltă a executa convențiunea, când este posibil, sau să ceară desființarea cu daune-interese.

Dreptul de alegere, pe care aceste dispozițiuni îl conferă creditorului, se poate exercita și subsistă chiar după ce creditorul a cerut aplicarea uneia din cele două sancțiuni, însă, după ce justiția s'a pronunțat asupra cererii creditorului la aplicarea uneia din sancțiuni — cum ar fi, spre exemplu, executarea contractului — și i-a acordat-o prin o hotărâre definitivă, el nu mai poate reveni și nu mai poate cere aplicarea celeilalte sancțiuni, a desființării contractului cu daune interese. (Cas. I, 1464 din 1933).

4 60

CONTRAVENȚIUNI : Contravențiunile la legea pentru represiunea fraudelor în

viticultură au caracter penal, nu fiscal. (Trib. Iași s. I, 5 Mai 1934. Adnotată de Henri Culianu). 38 606

CONTRIBUȚIUNI DIRECTE: 1. — Instalațiunile industriale nu sunt supuse la impozitul pe venitul proprietăților clădite industriale, conform art. 13 și 15 alin. 3 din legea contribuțiilor directe, la acest impozit fiind impuse numai clădirile industriale.

2. — Clădire industrială înseamnă orice construcțiune destinată a fi utilizată ca adăpost, iar prin instalațiune se înțelege un complex sistematizat de obiecte necesare unei munci.

3. — Conducta este o instalațiune, iar nu o clădire industrială; ea nu este nici asimilată clădirilor industriale, deci nu este impozabilă, conform art. 15, alin. 3 din legea contribuțiilor directe.

4. — Paragraful 18 din Instrucțiunile Ministerului de finanțe este contrariu legii contribuțiilor directe și ca atare n'are putere obligatorie. (C. A. Iași s. I, dec. fiscală 56 din 1934. Adnotată de George Eliescu). 15 236

5. — Clădire industrială însemnând orice construcțiune de oarece importanță, destinată a fi utilizată ca adăpost, iar instalațiunea industrială fiind un complex de obiecte distribuite în așa chip încât să producă sau să înlesnească o muncă, este evident că rezervoarele de petrol nu pot intra în sfera noțiunii de clădire, ci corespund în totul ideii de instalațiune pentru că sunt obiecte necesare muncii industriale petrolifere. (C. A. Iași s. I, dec. fiscală 57 din 1934. Adnotată de George Eliescu). 15 237

6. — Rezervoarele sunt bunuri mobiliare, iar nu imobiliare, nefiind imobile nici prin natura lor, nici prin destinațiune. Articolul 13 din legea contribuțiilor directe, impune venitul proprietăților imobiliare industriale. Rezervoarele fiind bunuri mobiliare, nu sunt impozabile, conform acestor texte.

7. — Enumerarea art. 463 și urm. cod. civ., este limitativă și rezervoarele nu intră în nici una din categoriile de bunuri imobiliare prin natura lor, indicate de acest text.

8. — Pentru ca să existe bun imobiliar prin destinațiune este necesar ca destinațiunea să fie cu caracter permanent, iar nu vremnic și să fie făcută în orice caz de chiar proprietarul solului, iar nu de un deținător precar. Rezervoarele nu sunt imobile prin destinațiune, așezarea lor pe sol fiind făcută cu destinațiune vremelnică. (C. A. Iași s. II, dec. fiscală 80 din 1934. Adnotată de George Eliescu). 15 237

9. — Legiuitorul fiscal a prevăzut pedepse fiscale pentru acei cari cu intențiune frustează fiscalul, intențiune trasă din violarea cu bună știință a legii. Când contribuabilul depune în termen statele lunare de plata impozitului pe salarii și cere compensarea impozitului pe salariu

cu sume ce fiscalul îi datorează ca restituiri din orice alte impozite din roluri percepute în plus, nu poate fi considerat contravenient. Compensarea operează automat între sumele datorate ca impozite de contribuabil și restituirile de către fisc ale oricăror impozite încasate în plus.

10. — Conform art. 125 din legea contribuțiilor directe și paragr. 352 din instrucțiunile ei, nu este necesară autorizarea organelor fiscale pentru compensațiune, care operează automat. (C. Ap. Iași I, dec. fisc. 55 din 1934. Adnotată de George Eliescu). 25 398

— V. și Recuzare.

CONTROLUL AVERILOR: V. Legea pentru controlul averilor.

CONVENȚIUNI: V. Probe.

COTITATE DISPONIBILĂ: V. Succesiuni.

CREANȚA CONDIȚIONALĂ: V. Faliment.

CREDITOR GAGIST: V. Poprire.

CULPA IN CONTRAHENDO: V. Contract.

CUMUL DE INFRACȚIUNI: În caz de concurs între delictul prevăzut de art. 186 c. pen. și pedeapsă cu închisoarea corecțională dela 3—5 ani și delictul prevăzut de art. 4 din legea apărării liniștei în Stat și pedeapsă cu închisoarea corecțională dela 1—5 ani, prin aplicarea circumstanțelor atenuante pedeapsa nu poate fi, față de dispozițiunile art. 18 din aceeași lege, mai mică de 6 luni de zile. (Trib. Buzău s. II, sent. cor. 2263 din 1934. Adnotată de L. Ciobanu). 39 621

CURTE CU JURĂȚI: 1. — Atragerea atențiunii juraților de către președintele Curții cu jurăți asupra principalelor probe pentru sau contra acuzatului, precum și formalitatea reamintirii de către dânsul asupra funcțiunilor ce sunt chemați a îndeplini, nu sunt prevăzute de procedura penală sub pedeapsă de nulitate și nu sunt nici formalități substanțiale.

2. — Potrivit art. 281 și 285 pr. pen., întrucât este trebuință a se complectă numărul legal de jurați, se pun în urnă numele juraților suplimentari după ordinea eșirii lor la sorți.

Deei, când în speță, pentru complectarea numărului legal, s'a pus în urnă buletinul cu numele „primului jurat suplimentar”, acesta a fost primul punct suplimentar eșit la sorți și ca atare compunerea juriului nu a fost viciată. (Cas. II, 1667 din 1933. Adnotată de Remus C. Benișache). 25 394

D

DATORII: Problema Datoriilor în lumina legii din 20 Februarie 1879 asupra Clauzei Penale, Cametei și Anatocismului, de Nicolae Basilescu. 4 49

DAUNE: În lipsa unor dispoziții exprese contrare nu este nici o rațiune de a refuza celui vătămat prin asemenea acte, calea dreptului comun pentru obținerea daunelor, atunci când fără a cere în prealabil, conform legii contenciosului administrativ, anularea actului și daune, el

înțelege să se prevaleze numai de calea dreptului comun spre a cere instanelor ordinare numai daune pentru faptul generator al prejudiciului nu și anularea lui, deoarece primirea chiar fără rezerve a pensiunii nu înseamnă achiesare la pensionare și renunțare la cererea de daune derivând din punerea în mod ilegal în retragere din oficiu. (C. A. Buc. II, 85 din 1934). 26 412

— V. și Accident de muncă, Asigurare, Concesiuni petrolifere, Contract, Expropriere pentru utilitate publică, Gestionar, Legea contractelor de muncă și Minor.

DAUNE CAUZATE ÎN STARE DE NECESITATE. REPARAȚIUNEA LOR, de Aurelian Ionașcu. 16 243

DAUNE COMINATORII: V. Contencios administrativ.

DEFICIT : V. Gestionar.

DELEGAȚIUNE DE PLATA: Discuțiunea delegațiunii perfecte sau imperfecte nu și are locul la o novațiune prin schimbare de creditor, ci numai la novațiunea prin schimbare de debitor, întrucât o asemenea novațiune operează sau nu după cum creditorul a declarat ori nu expres că descarcă pe debitorul său prim de obligațiunea ce are către dânsul.

Pentru a fi opozabil terților, actul intervenit nu are nevoie de notificare nefiind vorba de cesiune, iar dovada faptelor și a voinței de a novă se poate face în materie comercială prin corespondență, precum s'ar putea face cu martori sau prezumțiuni. (C. A. Buc. s. II, dec. com. 123 din 1927 și Trib. Ilfov s. II com. n. 919 din 1927. Adnotată de Alfred Androniu). 8 126

DELICT : V. Minor și Probe.

DIVORȚ: 1. — Faptele injurioase, existente anterior căsătoriei, pot să constituie un temei pentru acțiunea în divorț. (Trib. Gannat, 3 Aprilie 1933. Adnotată de Hariton Udrea). 1 16

2. — Dacă acțiunile de divorț ale soților prin natura lor au o strânsă legătură de cauză și obiect între ele și dacă în uzanța instanțelor judecătorești este ca să rețină acțiunea soțului intentată mai înainte până ce ajunge în aceeași fază și aceea a celuilalt soț, pentru a le întruni și a pronunța o singură hotărâre, însă nici un text de lege nu autoriză asemenea măsură mai cu obsebire atunci când acțiunea unuia dintre soți se găsește în apel, iar a celuilalt soț este încă pendinte la tribunal.

Este deci admisibil apelul împotriva sentinței de respingere pronunțate în orice fază a divorțului precum și cererea de disjungere a apelurilor pe considerațiunea expusă mai sus. (C. A. Buc. s. II, jurnal nr. 4579 din 1933. Adnotată de Vladimir Lupu). 12 188

— V. și Compunerea instanței.

DOBINZI : V. Asigurare.

DONAȚIUNE : V. Uzufrect.

DONAȚIUNI DEGHIZATE: 1. — Din cuprinsul art. 936, 937, 939 și 940 cod. civil,

rezultă că nu numai donațiunile indirecte, ci și cele deghizate au fost sancționate cu nulitatea, fie că ating sau nu rezerva, ca atare și donațiunile făcute între soți prin acte deghizate și persoane interpuse în virtutea principiului că au fost simulate și întocmite prin fraudă.

Prin urmare, în speță, donațiunea făcută de apelantul-reclamant fostei sale soții, este anulabilă.

2. — Legiuitorul în al 2-lea alin. art. 940 cod. civ., declarând nulă donațiunea deghizată și făcută prin persoane interpuse, toți cei interesați au dreptul de a cere anularea acestei donațiuni, printre care trebuie socotit și soțul donator.

3. — Liberalitatea făcută între soți fiind anulată pentru călcarea unei dispozițiuni de ordine publică, produce efecte nu numai între părțile contractante, ci și în contra terților achizitori.

4. — Nu se poate invoca nici teoria proprietarului aparent, căci în speță, la data cumpărării imobilului, a știut că reclamantul nu-l vânduse soției sale, ci-l dăruise prin intermediul nepotului său, și că acea proprietate nu intrase în patrimoniul soției prin vânzare, ci printr'o donațiune deghizată.

5. — Cererea de garanție făcută de intimată, contra intimaților păriți, conf. art. 113 și 114 pr. civ., putând fi judecată separat, dacă acțiunea principală este în stare de judecată și prin admitere s'ar întârzia soluționarea — urmează a fi respinsă. (C. A. Buc. s. III, 33 din 1933). 13 205

6. — Când instanța de fond, deși recunoaște după cuprinsul actelor și constată în mod aparent încheierea unor vânzări, totuși și-a făcut convingerea că adevărata operațiune ce s'a încheiat este în realitate o donațiune deghizată între soți făcută printr'un interpus, în acest caz, recurenta pentru a învedera comiterea unei erori grave de fapt ce invoacă, trebuie să raporteze această convingere nu la cuprinsul actelor ce sunt atacate, ci la elementele de probațiune din care instanța arată că și-a format convingerea.

7. — În materie de donațiune deghizată între soți printr'un interpus, instanța de fond nu este datoare să arate că a stabilit fiecare element parțial care concurează la calitatea de interpus, ci este suficient numai să constate că o parte a avut calitatea de interpus și să indice dovezile din care a dedus această constatare.

8. — Nulitatea donațiunilor deghizate sau făcute unei persoane interpuse, prevăzută de art. 940, alin. 2 cod. civ., fiind menită să împiedice eludarea unui principiu de ordine publică, poate fi exercitată de orice parte interesată, deci și de către erezii nerezervatari.

9. — Tribunalul neexaminând pretențiunea recurentei, că în cazul când s'ar anulă actele în discuțiune ea are totuși dreptul la o parte din averea defunctului ei soț, în baza art. 684 cod. civ.,

ca văduvă săracă, această neexaminare, constituie o omisiune esențială, căci dacă ea se găsea a fi fost întemeiată, soluțiunea procesului ar fi fost alta, porțiunile de succesiune urmând a fi altele. (*Cas. I, 1351 din 1933*). 26 406

DONAȚIUNI CU SARCINI: V. Succesiuni.
DONAȚIUNI INTRE SOȚI: V. Donațiiuni deghizate.

DOTA : V. Imobil dotal.

DREPT DE APĂRARE: V. Probe.

DREPTURI CAȘTIGATE MINIERE: V. Legea minelor.

E

ECHIVALENT: V. Impozit de echivalent.

EMANCIPARE: V. Minor emancipat.

EREDE REZERVATAR: V. Succesiune.

EXECUTARE SILITA: 1. — Potrivit art. 399 proc. civ., orice execuție silită se poate contesta de cei vătămați prin executare. Terțiul proprietar are facultatea de a alege fie calea acțiunii principale în revendicare, fie a contestațiunii contra executării ordonanței de adjudecare.

Art. 530, alin. 2 se referă numai la prima ipoteză.

Instanța de urmărire este competentă să judece în fond contestația prin care se revendică imobilul urmărit în caz când contestatorul n'a făcut o acțiune principală în revendicare deosebită.

2. — Art. 1 legea pentru suspendarea executărilor silite din 1932 se referă numai la executările silite, iar nu și la suspendarea judecății contestațiunilor la executările silite. (*Cas. II, 96 din 1934. Adnotată de Em. Dan*). 49 298

EXPERTIZĂ: V. Gestionar și Probe.

EXPROPRIERE: V. Autoritatea lucrului judecat.

EXPROPRIERE PENTRU CAUZA DE UTILITATE PUBLICA: 1. — Principiul fundamental al Constituțiilor din 1866 și 1923, cu privire la regimul proprietății private, fiind acela că proprietatea nu poate fi expropriată fără o dreaptă și prealabilă despăgubire, consacrarea dată legiuitei retrageri, — care în fapt nu este decât o expropriere indirectă — nu se poate explica decât prin ideea că proprietarul particular care a suferit o diminuare a proprietății sale pentru lărgirea străzii, găsește în însăși această lărgire ce folosește și sporește valoarea proprietății sale, echivalentul acelei drepte despăgubiri considerate de legiuitorul constituant ca o condițiune necesară a exproprierii.

În asemenea împrejurări, o aplicare a legiuitei retrageri presupunând numai o expropriere parțială în condițiunile de mai sus, oricâteori o proprietate particulară va fi expropriată integral, autoritatea comunală va fi datoare a plăti indemnitatea de expropriere, fixată de organele legale, pentru întreaga suprafață ce se ia proprietarului, ne mai puțând avea loc, în acest caz, aplicarea legiuitei retrageri. (*Cas. I, 1184 din 1933*). 1 8

2. — Când autoritatea municipală ia cu forța o porțiune de teren dintr'o proprietate privată, pentru lărgirea unei străzi, mai înainte de a proceda la îndeplinirea formalităților de expropriere, comite un delict civil care îi angajează responsabilitatea de a plăti daune, pe baza art. 998 c. civil, pentru prejudiciul cauzat proprietarului prin lipsa de folosință a terenului, iar nu obligația de a plăti dobânzi la o sumă de bani pe care nu o datora la acea epocă și care s'a fixat mai târziu, după îndeplinirea formalităților de expropriere. (*Cas. I, 461 din 1934*). 30 473

3. — Legea din 1913, prin care se modifică unele articole din legea pentru sistematizarea orașului București, prin art. 2 prevedea ca Primăria Capitalei să supună guvernului un plan general de sistematizare a orașului București, care odată aprobat, nu se mai poate modifica decât prin intervențiunea unei legi.

Intențiunea legiuitorului din 1913 a fost crearea unui plan general de sistematizare al orașului București, care în ansamblul lui nu se poate modifica de cât printr'o lege, iar nu micile modificări parțiale care nu ating concepțiunile generale ale planului, cum este în speță care se pot face printr'o decizie a consiliului municipal.

Această preocupare a legiuitorului se confirmă de altfel prin legea ulterioară din 1926 pentru organizarea municipiului București, care permite modificări în cazuri speciale cu caracter local interesând numai câțiva proprietari, fără a mai fi nevoie de intervențiunea unei legi. (*Cas. I, 541 din 1934*). 33 518

4. — Oferta de dobândire prin bună învoială a unui imobil făcută de autoritate, fiind prevăzută de legiuitor numai în scopul de a se evita formalitățile multiple și greoaie în materie de expropriere pentru utilitate publică, când se cere prin justiție, îndată ce proprietarul supus exproprierii a refuzat-o, după ce a intervenit sentința de expropriere prin justiție, proprietarul nu se mai poate prevala cu ocaziunea fixării prețului în fața Comisiunii de arbitri de oferta expropriantului făcută în faza preliminară, conf. art. 18 din legea exproprierii pentru utilitate publică, care nefiind acceptată de proprietar nu poate constitui de cât o polițiație, care putea fi oricând modificată de ofertant.

Prin urmare, în speță, instanța de apel nu a violat textul art. 18, 19 și 51, alin. 1 legea exproprierii pentru utilitate publică, când a hotărât că oferta din 4 Martie 1930, făcută de primăria municipiului Craiova expropriatului înainte de expropriere prin justiție, nu poate produce nici un efect și nu poate fi luată ca bază de fixare a prețului de expropriere.

5. — Instanța de fond, pentru a determina indemnizația (prețul) imobilului expropriat bazându-se pe piesele de comparație și actele avute la îndemână,

a ținut seamă de valoarea fondului din momentul exproprierei, astfel că nu a violat dispozițiile art. 57 din legea de expropriere pentru utilitate publică. (*Cas. III, 750 din 1934*). 34 539

EXTRAS DE CONT: V. Probe.

F

FALIMENT: 1. — Potrivit art. 768—780 cod. com., procedura vențurării creanțelor nu este o simplă operațiune de înregistrare a acestor creanțe cu dreptul pentru părțile interesate de a ataca ulterior în justiție valoarea, fie a creanțelor înseși, fie a privilegiilor care le garantează, ci constituie o adevărată procedură judiciară de valorificare a creanțelor cu caracter executiv și definitiv, opozabilă oricăror contestațiuni tardive și având, ca atare, potrivit art. 1201 cod. civ., autoritate de lucru judecat.

2. — Înscrerea în mod condițional a unei creanțe, declarată de titularul ei ca creanță privilegiată, nu însemnează înscrerea ei ca creanță chirografară, ci înscrerea ca judecătorul să confirme — în lipsa de orice contestațiune — calitatea ei de creanță privilegiată dispunând, ca o consecință firească, admiterea ei numai în mod condiționat, adică în măsura în care creditorul nu ar putea să-și acopere în întregime creanța din gajul sau privilegiul cu care e garantată. (*Cas. III, 1523 din 1933*). 6 93

3. — Ordonanțele date de judecătorii sindici în materie de faliment, cu ocazia cererilor de înscriere și verificare făcute în fața acestora, sau sentințele tribunalului care rezolvă înscrierile, conform art. 774 cod. com., sau contestațiile formulate în contra creanțelor prezentate și contestate, sunt adevărate hotăriri judecătorești, susceptibile numai căilor de reformare anume prevăzute de codul de comerț și nu se mai poate reveni asupra lor prin anulare pe cale de acțiune principală. (*Trib. Ilfov s. V-a c. cor., sent. 234 din 1933. Anotată de Al. Mavroani*). 15 238

4. — Art. 775 c. com. prevede numai ipoteza când tribunalul, prin sentința ce pronunță, admite sau respinge contestațiile privind înscrierea creanțelor la masa falimentului — caz în care sentința nu este susceptibilă de apel — nu și cazul când tribunalul, potrivit art. 776 cod. com. suspendă darea unei hotăriri definitive asupra înscrierii creanței pronunțând numai o înscriere provizorie.

5. — Sistemul legiuitorului de a diferenția, în raport cu dreptul de apel, situațiile prevăzute de art. 775 și 776 cod. com. este perfect logic și în conformitate cu principiile generale de drept, întrucât în ipoteza art. 775 c. com. se desezisează de judecarea contestațiilor ce i-au fost supuse, spre rezolvare și ca atare dispozițiunile sale au valoarea unei hotăriri în sensul art. 323 pr. civilă, pe când în cazul art. 776 c. com. tribunalul nu

se desezisează, ci numai suspendă hotărârea sa definitivă, până la tranșarea litigiului de care depinde existența creanței contestate.

Deci, când în dispozitivul unei hotăriri sunt cuprinse și dispozițiuni ce nu desezisează tribunalul, asemenea dispozițiuni nu sunt susceptibile de apel, ele având valoarea juridică a unui jurnal, ce urmează a se ataca odată cu hotărârea ce tranșează definitiv contestațiunea. (*Cas. III, 1023 din 1934*). 31 490

6. — Din dispozițiunile art. 739 și 819 cod. com., potrivit cărora chestiunile de justiție și administrație a averii falșilor, făcute din cota de 10 la sută, trasă din patrimoniul falimentului, se vor reține cu preferință înaintea oricăror altor datorii, rezultă că privilegiul acordat Statului pentru creanța aferentă acestei cote prevăzute la art. 969 cod. com., primează privilegiul prevăzut de art. 71 din legea contractelor de muncă, cu privire la creanța pentru salariul funcționarului falitului. (*Cas. S. Unite, 13 din 1934*). 37 583

— V. și Poprire.

FALS: Când se produce o înscriere în fals contra semnăturii de pe o procură dată avocatului în materie electorală, semnătura pe care avocatul a certificat-o, și dacă se constată că cel a cărui semnătură s'a certificat are domiciliul real acolo unde s'a arătat în procură, nu există fals lipsind intențiunea frauduloasă. (*Trib. Ilfov cab. VIII instrucție, Ordonanța definitivă nr. 53 din 1933. Anotată de Al. Kostachi*). 2 2.

FIDEI-COMIS: V. Bucovina.

FIDEJUSOR: V. Bursă.

FORȚA MAJORA: V. Intrepozite vamale.

FRAUDE IN VITICULTURA: V. Contravențiuni.

FUNCȚIONAR C. F. R.: Potrivit art. 34 legea Regiei aut. C. F. R. și art. 128 Reg. legii există independența între acțiunea publică și cea disciplinară, în sensul că deși funcționarul poate fi achitat în acțiunea penală poate totuși fi deferit Comisiunii disciplinare.

Prin urmare, în speșă, funcționarul nu-și poate valorifica direct înaintea instanței civile pretențiunile cu privire la salariul neplătit pe timpul suspendării înainte de a se fi pronunțat și Comisiunea disciplinară. (*Cas. I, 1309 din 1933*). 12 184

FUNCȚIONAR COMERCIAL: V. Legea contractelor de muncă.

G

GAJ: 1. — Din combinațiunea art. 480, 486, c. com., rezultă că pentru realizarea sumelor garantate cu gaj comercial se prevede o procedură cu totul specială, urgentă și sumară.

2. — Din aceleași texte rezultă că opoziția debitorului la ordonanța de vânzare a gajului nu are caracter de acțiune principală, pe această cale neputându-se invoca chestiuni de fond privitor la alte convențiuni din care s'ar deduce chiar

achitarea, ele necesitând administrare de probe ce n'ar fi compatibile cu celeritatea impusă de legea specială pentru realizarea creanței prin vânzarea gajului.

3. — In această instanță nu se pot aduce din partea debitorului decât obiecțiuni în ce privește convențiunea de gaj în sine și nulitatea decurgând din titlu, iar nu derivând din altă convențiune.

Astfel fiind este neîntemeiată susținerea oponentului că în speță s'ar aplica dispozițiunile legii de procedură din 11 Iunie 1929, și ca atare această excepțiune, ridicată de oponent în combaterea excepțiunii ridicate de intimat, cată a se respinge ca neîntemeiată. (*Trib. Ilfov s. II com. jurnal nr. 10781 din 13 Iunie 1934*).

32 509

— V. și Legea minelor și Probe.

GESTIONAR : 1. — In cazul când un gestional de fapt, în sarcina căruia s'a constatat un deficit, a fost achitat în penal pentru lipsa elementului fraudulos și s'a rezervat părții civile dreptul la o acțiune în despăgubire pe cale civilă, — în acest caz obligarea pe cale civilă a fostului gestionar la plata sumelor constatate lipsă, nu contravine întru nimic deciziunii de achitare.

2. — In cazul când pentru constatarea unui deficit s'a numit un expert, iar acesta a întocmit un act de expertiză defectuos, — instanța de fond este în drept fie să ordone o nouă expertiză, fie să decidă pe baza probelor ce le are la dispoziție. (*Cas. I, 164 din 1933*).

4 57

I

IMOBIL DOTAL : 1. — Comoștenitorul care a devenit adjudecatar al unui imobil al succesiunii, scos în vânzare pentru ieșire din indiviziune, este presupus că a fost singur proprietarul imobilului din însuși momentul deschiderei succesiunii, licitațiunea în acest caz nefiind decât o modalitate a împărțelii, prin mijlocul căreia se determină partea de moștenire a moștenitorului adjudecatar în massă succesorală, cu obligațiunea din partea sa de a plăti, sub formă de sultă, celorlalți comoștenitori, ceea ce trece peste partea sa în cazul când valoarea imobilului adjudecat atreace această parte.

2. — Rațiunea pentru care legiuitorul a instituit regimul dotal a fost ca să pună pe femeie la adăpostul înrăuririi bărbatului, pe care, prin situațiunea sa, este menită să o îndure, ferind-o de a cădea victimă prea marelui încredere în aceasta, sau de a fi nevoită să o cedeze din cauza inferiorității și slăbiciunii sale.

3. — Prin instituirea regimului dotal, legiuitorul nu a înțeles, însă, să dea posibilitate soților ca, la adăpostul acestui regim, să înșele buna credință a celor de al treilor, neînțelegând să le acorde protecțiunea sa pentru actele făcute de ei cu rea credință.

4. — Atunci când soții, deși știu că imobilul lor dotal, potrivit prescripțiunilor

legii și stipulațiunilor actului dotal, nu poate să fie înstrăinat decât cu autorizarea justiției, pentru a determina pe cei de-al treilea să trateze cu ei, cu rea credință ascund dotalitatea bunului, caracter al imobilului care știu că dacă terții l'ar cunoaște n'ar mai trată cu ei, ei nu se mai pot prevala de favoarea legii, înstrăinarea rămânând valabilă.

5. — Dacă legiuitorul, prin art. 1255 cod civ., în caz când soțul, care cere anularea vânzării bunului dotal, înstrăinat cu călcarea legii, nu a declarat cu ocazia vânzării că bunul este dotal, îl supune la daune către cumpărător, vânzarea putând însă, a se anula, aceasta nu mai poate avea loc când soții au lucrat cu rea credință, ascunzând dotalitatea bunului, cu scopul de a înșela buna credință a cumpărătorului, și această dispoziție de favoare a legii față de soții dotali, având la baza ei tot buna credință a soților, dela îndeplinirea căreia nu a fost în intenția legiuitorului a-i dispensa. (*C. A. Buc. II, 232 din 1934*).

36 573

IMPOZITE: Deși creditorul va putea să cesioneze creanța sa unui terț și această cesiune își produce toate efectele conform dreptului comun, totuși debitorul nu poate fi dispensat de obligațiunea impusă de art. 22 din legea pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice din 1921, după care debitorul nu va plăti creditorului sumele datorate decât dacă acesta ar justifica plata impozitelor la curent.

Prin urmare, în speță, recurenta primărie fiind obligată a plăti intimatului suma datorită, aceasta s'a făcut cu violarea art. citat. (*Cas. I, 15 din 1934*).

25 391

— V. și Contribuțiuni directe.

IMPOZIT DE ECHIVALENT: 1. — Persoanele juridice sunt impozabile numai pentru bunurile, *proprietatea* lor, la impozitul de echivalent din art. 16 din legea timbrului din 1927, așa cum a fost modificată la 1 Februarie 1933.

2. — Societățile anonime plătesc impozitul de echivalent numai pentru bunurile imobiliare prin natura lor. Clădirile, uzinele și instalațiunile societăților anonime sunt impozabile la echivalent, numai dacă sunt iraobile prin natura lor, prin încorporație, iar nu și cele mobile sau devenite inobile prin destinațiune.

3. — Instalațiunile, uzinele și clădirile construite pe terenuri străine, sunt proprietatea proprietarului solului, așa încât nu sunt supuse la impozitul pe echivalent, când ele au fost construite sau instalate de societățile anonime. Nefiind construite cu caracter de perpetuate, rămân bunuri mobiliare, dacă pot fi ridicate de societățile anonime exploatare, la expirarea concesiunii sau arendărei.

4. — Instalațiunile ce societățile anonime își fac pe terenurile lor, în mod provizoriu și cu destinațiunea de a fi ridicate ulterior după nevoile exploatareii, rămân bunuri mobiliare și sunt ne-

impozabile, în orice caz, nu sunt imobile prin natura lor și ca atare nu sunt impozabile.

Mina și lucrările anexe, precum clădirile, mașinile și sondele sunt principal bunuri mobiliare, deci neimpozabile la echivalent.

5. — Mina instalată pe perimetrele acordate particularilor de către Stat, în concesiune, posterioară promulgării legii minelor din 4 Iulie 1924, este proprietatea Statului, iar nu a exploatatorului, deci nu este imozabilă la echivalent. (*Comisiunea de apeluri fiscale pentru impunerea la echivalent pe 1933 din jud. Prahova, 12 Februarie 1934. Adnotată de George Eliescu.*)

10 156

6. — Societățile anonime pe acțiuni sunt impozabile, conform articolului 16 legea timbrului, la impozitul de echivalent, numai pentru bunurile proprietatea lor, imobiliare prin natura lor.

Bunurile imobiliare prin natura lor, când nu sunt afectate scopului sau serviciului întreprinderii, sunt impozabile cu 0,20%, când sunt afectate acestui scop sau serviciu, sunt impozabile cu 0,08%.

7. — Sondele, rezervoarele, conductele de pe concesiunile particulare și de pe terenurile proprietatea exploatatorului nu sunt imobile prin natura lor, deci sunt neimpozabile la echivalent.

8. — Sondele, rezervoarele, conductele și orice instalațiuni ale întreprinzătorului de pe concesiunile acordate lui de Stat, sunt declarate bunuri imobiliare prin art. 46 legea minelor, dar sunt proprietatea Statului, deci nu este impozabil pentru ele, la echivalent, întreprinzătorul.

9. — Clădirile proprietatea întreprinzătorului afectate locuinței personalului întreprinderii sunt considerate afectate serviciului întreprinderii, deci sunt impozabile numai cu 0,08%. (*Comisiunea de impuneri fiscale la echivalent pe 1933 a jud. Prahova-Buzău, dec. fisc. nr. 485 din 1934. Adnotată de George Eliescu.*)

17 269

IMPOZIT PE VENITUL CLĂDIRILOR INDUSTRIALE: V. Contribuțiuni directe.

IMPOZIT PE SALARIILE FUNCȚIONARILOR PARTICULARI: V. Constituționalitate.

IMPRUMUT: V. Minor emancipat.

INCHEERE DATĂ PE CALE GRAȚIOASĂ:

V. Autoritatea lucrului judecat.

INCULPAT: 1. — Recunoașterile făcute înaintea judecătorului de instrucție și instanței penale de un inculpat achitat de abuz de încredere, pentru lipsa elementului fraudulos, pot să-i fie opuse în procesul civil de despăgubiri, ele având caracterul unor mărturisiri extrajudiciare și ca atare, conf. art. 1204 c. c. îi sunt opozabile cât timp nu dovedește că sunt urmarea unui viciu de consimțământ din partea sa.

2. — Teama de a fi arestat de către judecătorul de instrucție, nu constituie pentru o parte o violentare a voinței sale, de

oarece cercetarea judecătorului instructor este făcută în baza unui drept legalmente recunoscut și de aceea nu poate avea caracterul unei constrângeri nedrepte și injuste. (*Cas. I, 164 din 1933.*)

4 57

INSTALAȚIUNI INDUSTRIALE: V. Contribuțiuni directe.

INTERDICȚIE: 1. — În codul nostru suprîmându-se art. 901 cod. civ. fr., care prevede că cineva trebuie să fie sănătos la spirit pentru a face o donație între vii sau testament, față de această suprimare, art. 449 din codul nostru civil, se aplică, fie că este vorba de acte oneroase, fie că este vorba de acte gratuite.

2. — Pentru ca cererea de punere sub interdicție să fie un sprijin în acțiunea în anularea unui act pentru smintire de minte, introdusă după moartea unei persoane, trebuie ca actul să nu fie făcut cu mult înainte de punerea sub interdicție, care s'a făcut bazându-se pe slăbirea din ultimul timp a facultăților mintale. (*Trib. Ilfov s. IV, sent. 297 din 1934.*)

20 318

— V. și Smintire de minte.

INTERVENȚIUNE: V. Poprire. Recurs în interesul legii și Societate anonimă.

INTREPOZITE VAMALE: 1. — Atât debitorul în obligațiunile luate, cât și depozitarul pentru stricăciunile și pierderile suferite, sunt exonerati de răspundere în cazul când neîndeplinirea obligațiunei s'ar datoră unui caz fortuit sau de forță majoră.

Dela acest principiu care nu este de ordine publică, se poate derogă atât prin convențiunea părților expres manifestată cât și prin lege.

Această derogare devine imperioasă și legală atunci când deponentul și-a asigurat lucrurile către depozitar, de carece, în asemenea caz, răspunderea pentru cazurile de forță majoră fiind elementul de însăși esența contractului de asigurare, potrivit art. 455, 456 și 450 cod. com., asiguratorul depozitar trebuie să răspundă de toate pierderile și stricăciunile ce se întâmplă lucrurilor asigurate din cazuri fortuite sau forță majoră, pentru care și-a luat răspunderea.

2. — Art. 32 din Regulamentul pentru administrarea întreprizitelor vamale, prevăzând o taxă de asigurare pentru caz de incendiu, iar Administrația vămilor trebuie să asigure la o societate de asigurare mărfurile introduse în depozit, ea rămâne răspunzătoare către proprietarul mărfii de pierderile totale sau parțiale provenite din cauza incendiului, cum este în speță, chiar când rezultatul incendiului s'ar datoră unei împrejurări de forță majoră.

Așa dar, în speță, Ministerul de finanțe răspunde față de intimatul întreprizitat asigurat de întreaga valoare a mărfurilor care i-au pierit prin incendiul datorat cazului de forță majoră sau fortuit și nu mai este necesar ca Ministerul să facă dovada forței majore care nu-l poate libera cu nici un chip de responsabilitate și plata daunelor. (*Cas. III, 1182 din 1934.*)

39 614

J

JUDECATORII MIXTE: V. Competință.

JURNAL: V. Poprire.

JURNAL DE TRIMITERE IN POSESIE: V. Succesiune.

JUSTIȚIE MILITARĂ: V. Constituționalitate.

L

LEGAREA INSTANȚEI: 1. — Din combinația art. 69 și 70 alin. 5 pr. civ. rezultă că actul de legarea instanței trebuie să fie semnat de parte însăși, sau când se face de mandatar să se arate expres aceste și în acest din urmă caz să se alăture depe mandat copie.

Astfel fiind, este neîndoios că cererea nefiind făcută prin mandatar ci de parte însăși, ea trebuie să poarte semnătura ei proprie; altfel potrivit art. 735 pr. civ. partea potrivnică are tot interesul să ceară anularea ei.

2. — Procedura verificării de scripte față cu partea, prevăzută de art. 133 și urm. proc. civ., este impusă verificării actelor, de care se servește ca parte în proces iar nu și actelor de legarea instanței, fiindcă numai acolo se poate invoca falsitatea actului sau a semnăturii și numai acolo s'ar putea constata existența unui delict de fals sau de servire de fals, imputabile părții care se servă, procedura prevăzută reclamând prezența sau chemarea părții care se servă de act la verificare pentru ca să poată uza de facultatea de a nu se mai servi de act al cărui conținut sau semnătură este defăimat, ceea ce nu poate fi în cazul verificării existenței semnăturii pe un act care lează instanța într'un termen fatal.

3. — Opozițiunea, lipsită de elementul substanțial al semnăturii cerut pentru existența actului de legarea instanței, e nulă. (*Trib. Ilfov s. II com., Jurnal nr. 10.781 din 13 Iunie 1934.*)

— V. și Gaj.

LEGATAR PARTICULAR: V. Succesiune.

LEGATAR UNIVERSAL: V. Succesiune.

LEGATE: Nu se poate dispune printr'un legat lăsat unui minor excluderea părintelui dela folosința legală când copilul are rezerva ereditară. (*Cass. fr. 27 Iunie 1933. Adnotată de Hariton Udrea.*)

— V. și Bucovina.

LEGEA ACCELERĂRII JUDECĂȚILOR: 1. — Legea accelerării judecăților prevăzând că actele — originale sau copii — de cari părțile înțeleg să se servească în proces, trebuie depuse până la prima zi de înfățișare, nu fixează nici un termen pentru prezentarea originalelor acte, ale căror copii au fost depuse la dosar, așa că prezentarea acestora poate fi cerută și făcută oricând în cursul procesului.

În asemenea condițiuni, când una din părți a pierdut originalul unui testament, a cărui copie legalizată se găsea depusă la dosarul cauzei încă dela prima instanță, ea poate invoca originalul adus

dela arhivele Statului, ca în speță, oricând în cursul procesului, deci chiar înaintea instanței de trimitere în urma unei casări. (*Cas. I, 1409 din 1933.*)

2. — Legea accelerării judecăților din 1929 prevede suprimarea dreptului de opoziție, prin art. 44, numai pentru sentințele tribunalelor date în prima instanță și pentru deciziunile Curților de apel, iar nu și pentru sentințele tribunalelor date ca instanțe de apel.

Prin urmare, după data de 1 Sept. 1929, când s'a pus în aplicare legea din 1929, care a abrogat legea accelerării din 1925 sentințele trib. ca instanțe de apel sunt supuse căilor de atac prevăzute de dreptul comun, adică legea jud. de ocoale și proc. civ., care lasă deschisă calea opoziției, contra unor asemenea sentințe.

În speță, sentința pronunțată în lipsa recurenței de către trib. la 5 Aprilie 1931, ca instanță de apel, deci după punerea în aplicare a legii din 1929, și extinderea în Basarabia a disp. din proc. civ., este susceptibilă de a fi atacată pe calea opoziției conform art. 154 proc. civ. (*Cas. I, 1437 din 1933.*)

LEGEA ADMINISTRAȚIEI LOCALE: 1. — Potrivit art. 567 legea de organizare a administrației locale, apelul, în lipsa unor dispozițiuni speciale, se declară în termen de 10 zile de la afișarea deliberării sau deciziunii ce se atacă.

În speță, chiar dacă pe lângă afișare s'a făcut și o comunicare a deciziunii, această împrejurare nu poate modifica dispoz. legale.

2. — Legiuitorul limitând și precizând în mod categoric modul de exercitare a apelului, în cazul când apelul este introdus tardiv cum este în speță, instanța de apel, nu se mai poate sezisa din oficiu de nulitățile de ordine publică prevăzute de art. 341 și 342 legea de organizare a administrației locale. (*Cas. III, 673 din 1934.*)

— V. și Citațiuni.

LEGEA AGRARĂ PENTRU BUGOVINA: V. Autoritatea lucrului judecat.

LEGEA PENTRU APĂRAREA CREDITULUI ȘI LINIȘTEI PUBLICE: V. Constituționalitate.

LEGEA ASANĂRII DATORIILOR AGRICOLE DIN 1932: V. Neconstituționalitate.

LEGEA AUTENTIFICĂRII ACTELOR: Potrivit art. 12 din legea autentificării actelor, atât actele prezentate semnate și predate părților după autentificare, cât și exemplarul iscălit în fața magistratului și păstrat în dosarul de acte autentice al tribunalului, sunt considerate originale. (*Cas. I, 1409 din 1933.*)

LEGEA AVOCAȚILOR: Prin expresiunea „judecată”, întrebuintată de textul art. 41 și 74 din legea avocaților din 1923 și 1931 nu se poate înțelege decât desbaterile procesului dela început până la închiderea lor, la cari părțile iau parte activă, nu și pronunțarea hotărârii care este rezultatul deliberărilor și deci al judecății și care este opera numai a ins-

11 168

24 377

25 397

11 168

32 509

24 384

tanței, noțiunile „judecată” și „pronunțare” fiind noțiuni juridice distincte. (Cas. I, 1152 din 1933). 7 107

— V. și Mandat.

LEGEA BURSELOR: Din întreaga economie a lezii burselor din 13 August 1929 rezultă clar și indubitabil că după intenția legiuitorului român Camere de arbitraj sau judecătoria speciale de bursă nu pot funcționa decât numai pe lângă bursele înființate conform acestei lezi și numai în condițiunile și organizarea fixate prin această lege.

Așa dar reese clar că nu se mai putea menține în teritoriul alipit o instituțiune de ace'ăș caracter juridic creiată de fosta suveranitate ungară, investită cu o parte din competența instanțelor ordinare ale Statului, atribuindu-i o autoritate mai mare acestei instituțiuni streine decât celei create de legea română și lipsind în acelaș timp o categorie a justițiabililor de garanțiile pe care le prezintă organizarea prevăzută de legea burselor pentru Camerele de arbitraj.

De asemenea art. 129 legea burselor din 1929 cuprinzând dispozițiuni tranzitorii pentru trecerea dela regimul vechiu al burselor la cel nou, este referitor numai la Camerele de arbitraj funcționând pe lângă bursele din Vechiul Regat la data publicării, cari urmează să se organizeze conform dispozițiunilor acelei legi din 1929, iar nu la instituțiuni streine, cum este Camera de arbitraj a asociațiunei Lloyd din Timișoara. (Cas. III, 2058 din 1933). 40 636

LEGEA CONFLICTELOR DE MUNCĂ: 1. — Soc. de tramvai fiind specificată de art. 16 din legea pentru reglementarea conflictelor de muncă printre întreprinderile de interes public, arbitrajul este obligatoriu.

2. — Numai când părțile sunt legate printr'un contract colectiv de muncă în caz de conflict, se poate recurge la procedura arbitrajului, când conf. art. 5, o treime din salariați o cere.

În speță, fiind vorba de contracte individuale de muncă, cererea celor 70 de watmani de a se statua pe calea arbitrajului asupra conflictului ivit cu Soc. de Tramvae din Brăila este inadmisibilă. (Jud. de muncă Brăila, carte de jud. nr. 179 din 1934). 24 382

LEGEA CONTABILITĂȚII PUBLICE: V. Prescripțiune.

LEGEA CONTRACTELOR DE MUNCĂ: 1. — Art. 76 din legea contractelor de muncă se aplică nu numai la muncitori, ci și funcționarilor comerciali, chiar dacă au contract cu durată determinată.

2. — Prin încetarea întreprinderii nu se înțelege, încetarea sau desființarea întregii întreprinderi, ci și a unui stabiliment sau magazin care făcea obiectul exploatării întreprinderii. (Cas. III, 375 din 1933). 2 26

3. — Când salariatul nu se plânge de o concediere abuzivă și pretinde totuși dau-

ne pe timpul dela ieșirea din serviciu și până la intentarea acțiunei instanța de fond nu săvârșește nicio violare de lege respinzând un asemenea capăt de cerere.

4. — Potrivit art. 73 din legea contractelor de muncă, prescripțiunea acțiunei, pentru plata salariului sau părții de beneficii convenite salariaților, se îndeplinește prin trecerea a trei ani dela termenul de plată, modificându-se astfel, în privința lor, termenul de un an prevăzut de art. 1904 c. civ.

Prin această modificare nu s'a adus nicio atingere dispozițiunilor art. 1905 c. civ., potrivit cărora în cazul când între părți a avut loc o socoteală și s'a dat asupra ei act scris, timpul de prescripție este cel prevăzut de dreptul comun, adică 30 ani în materie civilă și 10 ani în materie comercială.

5. — Când se constată existența contractului de muncă pe o durată nedeterminată, precum și retribuirea salariatului pe un timp din durata acestui contract se presupune în lipsă de dovezi contrarii, că el a fost continuat în același condițiuni până a luat sfârșit, partea care pretinde că au fost alie condițiuni trebuind să facă dovada afirmațiunilor sale (Cas. III, 2067 din 1933, Adnotată de E. Cristoforeanu). 14 214

6. — Potrivit art. 11 alin. IV din legea jurisdicțiunei muncii recursurile îndreptate în contra sentințelor tribunalelor, se vor judeca de Curtea de apel în circumscripția căreia se află judecătoria respectivă. (Cas. III, 464 din 1934). 16 252

7. — Potrivit art. 37 din legea contractelor de muncă din 5 Aprilie 1929, în cadrul contractului individual de muncă intră orice raport de drept în care unul dintre contractanți se comportă ca patron iar celalt ca salariat, obiectul obligațiunei ce'ui din urmă fiind prestarea muncii sau serviciilor sale, iar al celui dintâi salarizarea acestei munci nefiind excluse din categoria acestor feluri de contracte decât acelea în care munca sau serviciile nu se prestează unuia sau mai multor întreprinzători determinați, ci publicului, când nu există, deci continuitate în raporturile juridice, dintre cei ce prestează munca și cei ce o plătesc.

8. — În ce privește felul muncii sau serviciilor prestate, în cadrul contractului individual de muncă definit și reglementat de legea din 5 Aprilie 1929, intră nu numai munca sau serviciile manuale, dar și cele intelectuale, în cazul acesta, cei ce prestează munca, fiind considerați ca funcționari particulari și edictându-se, în favoarea lor o serie de dispozițiuni neaplicabile celorlalți salariați.

9. — Contractul în baza căruia o persoană prestează munca și serviciile intelectuale ale sale pentru a plasa produsele unei societăți, în numele azelei societăți, în schimbul unei remunerațiuni asupra vânzărilor obținute printr'nsa și încasate

de societate, constituie un contract individual de muncă, iar nu un contract de comision.

10. — Dispozițiunile legii contractelor de muncă sunt de ordine publică, ca unele ce au de scop stabilirea armoniei între clasa patronilor și a muncitorilor, punându-i pe aceștia la adăpostul clauzelor cari ar face ca munca lor să fie numai o sursă de îmbogățire a patronilor, iar lor să nu le poată asigura nici măcar „posibilitatea de existență”, care constituie dreptul legitim al inșiși ființei lor, așa încât ele urmează să fie aplicate, și contractelor individuale de muncă încheiate anterior legii contractelor de muncă din 5 Aprilie 1929. (*C. A. Buc. V, 52 din 1932*).

24 379

— V. și Faliment.

LEGEA PENTRU CONTROLUL AVERILOR:

1. — Constituie o omisiune esențială din partea Comisiunii de control nededucerea din veniturile intimatului a cheltuielilor cu întreținerea sa și a familiei, pentru că numai astfel se poate stabili disponibilul lichid anual și constată dacă acest disponibil putea sau nu permite, achizițiunea de bunuri pe care intimatul le-a făcut în fiecare an, ceea ce în speță, nu s'a făcut.

2. — Neexaminarea de către Comisiune a acțiunilor ce le posedă intimatul în raport cu valoarea lor reală, iar nu nominală, care ar fi dus la stabilirea unui alt raport între activul și pasivul efectiv al intimatului, constituie o omisiune esențială și o denaturare.

3. — Neexaminarea de către Comisiune dacă suma provenită din vânzarea unui imobil al soției intimatului a fost întrebuințată efectiv sau nu la achitarea unui alt imobil al intimatului, constituie o omisiune esențială.

4. — Când se constată de Comisiune, că din scrisoarea soacrei intimatului, rezultă că s'a dat intimatului 500.000 lei, însă nu pentru a se plăti imobilul intimatului, se comite o denaturare de fapte, trăgându-se o astfel de deducere.

5. — Când din chitanța care constată că soția intimatului avea în depozit la Banca de devize și lombard 1.153.729 lei se justifică proveniența a 2.000.000 lei pe care intimatul susține că i-a întrebuințat la plata imobilului cumpărat, care valoarea 7 milioane lei, se comite o denaturare de fapte.

6. — Afirmarea fără nici o probă, din partea Comisiunii, că cumpărarea vilei intimatului dela Mangalia este justificată prin veniturile globale ale intimatului, fără să se stabilească disponibilul lichid de care intimatul dispunea la epoca plății prețului de cumpărare, care se ridică la 700.000 lei, constituie o nemotivare.

7. — Stabilirea că mobilierul, bijuteriile, blănăriile, automobilele intimatului evaluate la circa 2.000.000 lei, au putut fi cumpărate din veniturile intimatului, fără să se arate veniturile disponibile din

care puteau fi achitate, constituie de asemenea o nemotivare.

8. — Când în justificarea celor 5.000 acțiuni ale soc. Minele de Cărbuni din Ardeal, în valoare de 2.500.000 lei, se afirmă că ele au fost achitate din serviciile prestate de intimat ca inginer și Ad-tor delegat al Societății, când scrisorile invocate în cauză, se contrazic, constituie de asemenea o denaturare și omisiune esențială.

9. — Când stabilirea veniturilor nu se face anual și la epoca achizițiunii fiecărui bun, ci se fac numai simple afirmațiuni că veniturile și împrumuturile contractate de intimat, i-au putut permite diferite plăți și achizițiuni de bunuri, constituie un procedeu greșit din partea Comisiunii de control al averilor.

10. — Reducerea cantităților de cărbuni livrate C. F. R. de către intimat, ca administrator delegat al societății Minele de Cărbuni din Ardeal, când intimatul nu a mai fost ministru al comunicațiilor, fără să se facă din partea Comisiunii o cercetare comparativă cu a întreprinderilor care mai făceau livrări de cărbuni C. F. R., constituie o cercetare incompletă, și deci o omisiune esențială.

11. — Nepronunțarea Comisiunii că acordarea unui credit de către Banca București, cum și micșorarea contului său la acea Bancă ar fi fost operațiuni iicite, constituie o omisiune esențială.

12. — Prin casarea ordonanței de clasare a Comisiunii de control a averilor, în lipsa unui text de lege care să reglementeze procedura de urmat în cauză, urmează că Inalta Curte trebuie să rețină afacerea pentru judecarea ei în fond.

În consecință, conform art. 15 și 31 legea pentru controlul averilor, Inalta Curte delegă pe unul din consilierii ei să refacă întreaga anchetă preliminară. (*Cas. S. U., dec. nr. 10 din 22 Martie 1934*).

27 424

LEGEA CONVERSIUNII: V. Legea lichidării datoriilor din 7 Aprilie 1934.

LEGEA ELECTORALĂ: Formalitatea afișării listelor electorale în luna Ianuarie fiind esențială, astfel după cum rezultă din redacțiunea art. 15 legea electorală, neîndeplinirea ei atrage în mod virtual nulitatea afișării făcute în alt mod decât cel indicat de lege.

Imprejurarea că aceste liste au fost afișate câteva zile la finele lunii Ianuarie și în cursul lunii Februarie, cum este în speță, că s'au primit și judecat la judecătoriile respective contestațiunile, nu acoperă nulitatea edictată de lege.

Prin urmare, în speță, revizuirea listelor pentru sect. II negru fiind neregulată, listele sunt nule și votarea urmează a se face după vechile liste rămase definitive în 1932. (*Comisiunea centrală electorală, aviz din 1 Decembrie 1933*).

3 41

LEGEA LICHIDĂRII DATORIILOR DIN 7 APRILIE 1934 (CONVERSIUNII): 1. — Potrivit art. 66 din legea reglementării

datoriilor din 7 Aprilie 1934, este întemeiată cererea recurentului de a se amâna judecarea recursului contra ordonanței de adjudecare spre a putea formula un motiv special de casare. (*Cas. II, jurn. nr. 2964 din 1934*). 17 267

2. — Prima parte a alin. 1 din art. 74 legea conversiunii nu se poate justifica decât prin ideea că acei debitori cari au renunțat tacit la beneficiile legilor anterioare de conversiune a datoriilor — prin înțelegeri făcute cu creditorii sub imperiul lor — și-au dat seama că pot plăti în condițiile prevăzute în aceste înțelegeri și de aceea n'au nevoie de dispozițiunile de favoare ale noiei legi de conversiune. Legea din 20 Aprilie 1932 nu este o lege de lichidare a datoriilor, deoarece ea n'a fost abrogată, ca celelalte legi anterioare de conversiune și ea nu aduce vre-o reducere de creanță și nici vreun sacrificiu pentru creditoare astfel că trebuie să se dea înțelesul cel mai restrictiv posibil menționării în art. 74, alin. 1 din legea dela 7 Aprilie 1934 înțelegerilor făcute sub imperiul legii din 20 Aprilie 1932.

Deși beneficiul termenului este prevăzut în contractele de vânzare încheiate de societatea comunală pentru construirea de locuințe eftine și în beneficiul creditoarei, pentru 5% din restul de preț rămas datorat, totuși legea din 7 Aprilie 1934 a intervenit în executarea contractelor dintre părți, aducând astfel o atingere legii părților stabilite prin aceste contracte. (*Trib. Ilfov, s. nst., jurnal nr. 13.793 din 17 Iulie 1934. Adnotat de Ionel Jianu*). 30 477

3. — Debitorul, chiar comerciant, care în termenul de 2 luni, prevăzut de art. 68 din legea lichidării datoriilor agricole și urbane, nu a formulat și depus motivul special de casare cerut de acest text, nu mai poate cere suspendarea judecării recursului făcut contra unei ordonanțe de adjudecare, pe motiv că ar fi făcut la fond cererea de asanare. (*Cas. II, 842 din 1934*). 36 572

4. — Cererea debitorului de a se constata că beneficiază de dispozițiunile legii din 7 Aprilie 1934 și apărarea creditorului că creanța sa este exceptată de art. 69 din aceeași lege sunt de natură contencioasă. Hotărîrea însă dată asupra acestui litigiu este executorie prin ea însăși ca și hotărîrile date în Camera de Consiliu, în baza art. 104 pr. civilă, pentru cererile făcute pe cale grațioasă, deoarece legea excepțională dela 7 Aprilie 1934, n'a prevăzut căile de atac și măsura de desființare este urgentă. (*Trib. Ilfov, s. not., jurnal nr. 21.151 din 12 Noemvrie 1934. Adnotat de Ion N. Nicolescu*). 38 603

LEGEA ENERGIEI: 1. — Prin art. 80 legea energiei din 1930 în scopul de a curma controversese la care dădeau naștere aplicarea art. 18 și 22 din legea energiei din 1924, care în privirea stabilirei taxelor trimiteau la art. 72 din legea regimului

apelor din 1924, modificată în 1926, legiuitorul a prevăzut în mod categoric că taxele uzinelor termice datorate până la 1 Ianuarie 1930, datorate conform legii energiei din 1924, sunt de 60 lei anual pe cal putere instalat până la 21 Septemvrie 1929 și 66 lei pe cal putere, dela acea dată înainte.

În speță, Curțile de apel din Brașov și Cluj decidând că atare uzine nu sunt obligate să plătească decât 5 lei de cal putere au violat dispozițiunile de lege. (*Cas. III, 446 din 1934*). 37 590

2. — Art. 62 legea energiei prevede o singură comisie de apel în materie de taxe asupra energiei și sediul acestei comisii e la București. În ce privește însă recursul legea se mărginește a arăta numai procedura de urmat, deci în lipsă urmează a se referi la sistemul legiuirilor fiscale dela acea dată (legea din 1930) adică Curtea de apel a domiciliului celui impus.

Astfel că incidentul de incompetență este nefondat.

3. — Noua lege a energiei din 1930 prin art. 80 prevede că taxele uzinelor termice datorate până la 1 Ianuarie 1930, conform legii energiei din 1924 și a legii pentru majorarea taxelor prevăzute de art. 18 și 22 legea energiei și art. 72 legea regimului apelor, sunt anual de 60 lei c. p. instalat până la 29 Sept. 1929 și 66 lei anual cal putere instalat după acea dată.

Acest text având un caracter interpretativ, urmează că, în speță, uzinelor termice din Cluj să li se perceapă taxa de 60 lei cal putere, cel mult dela înființarea acestor taxe (28 Aprilie 1926) iar nu dela 1925, cum s'a impus de Comisia de apel, astfel că această decizie urmează a fi casată. (*C. A. Cluj, s. I, dec. fisc. 1770 din 1931. Adnotată de E. C. Decusara*). 37 591

LEGEA JURISDICȚIEI MUNCII: Teatrele Naționale, potrivit legii lor de organizare din 10 Iulie 1930, fiind persoane juridice și constituind servicii publice cu gestiune autonomă și patrimoniul separate, sunt „patroni” în sensul art. 5 alin. 5 din legea jurisdicțiunei muncii, iar artiștii fiind angajați cu contract, pe timp limitat, conform art. 44 și urm. din legea teatrelor, intră în categoria acelor care, după art. 4 din legea dela 15 Februarie 1933 sunt supuși, în ce privește conflictele relative la muncă, jurisdicțiunei înființate prin această lege.

Așa dar, în speță recurentul — fiind necontestată calitatea sa de artist pensionar al Teatrului Național din Craiova — cerând o sumă de bani reprezentând diferența dintre pensia ce i s'a fixat și salariul de artist la care avea dreptul și pretinzând în acelaș timp ca teatrul să fie obligat a-l angaja cu contract până în 1940, este cert că litigiul are la bază un conflict de muncă între recurent pe deo parte ca salariat și Teatrul Național, pe de altă parte, ca patron, conflict referitor

la existența și executarea unui contract de angajament, astfel că atât din punctul de vedere al persoanelor cât și materiei este de competența judecătoriei de muncă. (*Cas. I, 572 din 1934*). 32 501

— V. și Legea contractelor de muncă.
LEGEA MESERIILOR: V. Accident de muncă.

LEGEA MINELOR: 1. — Contestațiunile făcute înainte de data acordării permisului de explorare, având caracterul unor simple observațiuni, urmează a fi examinate și judecate de către Ministerul de Industrie și Comerț, când acesta decide asupra permisului de explorare, astfel încât Comisiunea Regională de judecată nu mai poate examina din nou aceleași contestațiuni, soluționate de minister fără a viola autoritatea lucrului judecat.

2. — Deși în art. 12 din legea minelor nu este expres prevăzut dreptul proprietarilor și concesionarilor, cari ar fi lezați prin acordarea permisului de explorare, de a face contestațiuni, totuși noțiunea afișării decretului reșal la sediul autorității miniere regionale și la primăriile comune'or respective, rezidă în nevoia de a deștepta pe cei interesați să-și facă obiecțiunile lor în fața Comisiunii Regionale Miniere, care, în conformitate cu dispozițiunile art. 149 din legea minelor, are competența generală să rezolve afacerile miniere cu caracter juridic, în acest caz fiind o situațiune identică cu cea prevăzută de art. 45, unde se acordă în mod expres terților lezați dreptul de a se plânga cu contestație în contra punerii în posesiune asupra perimetrului de concesiane.

3. — Contestațiunile nu pot fi admise de Comisiunea Regională decât în cazul când contestatorii, care invoacă drepturi asupra subsolului perimetrului acordat spre explorare, dovedesc că dreptul lor este definitiv validat printr'o hotărîre a comisiunii de validare, deoarece, în art. 11, 12 și 13 din legea minelor, ca și în art. 45, se prevăd numai formalitățile și procedura după care cei nemulțumi urmează a-și formula plângerile, fără însă a se specifica condițiunile de fond sub care terții concesionari sau proprietarii suprafeții înglobați în perimetru se pot opune la efectuarea lucrărilor pe teren, aceste condițiuni fiind prevăzute numai în art. 238 din legea minelor, care stabilește că nu sunt drepturi câștigate decât acelea care s'au validat judecătorește de instanța instituită în acest scop. (*Comisiunea regională minieră din jud. Prahova, dec. nr. 105 din 1 Noembrie 1932. Adnotată de Gh. D. Dimitrescu*). 3 42

4. — Adjudecarea asupra creditorului gajist a dreptului de exploatare al unor terenuri petrolifere, care i-a fost constituit în gaj, operează, făcându-l pe adjudecatar proprietar al acestui drept, cu toate că dreptul încetase de a mai exista, anterior adjudecării, prin neintroducerea

cererei de validare de către concesionar în termenul prevăzut de art. 239 alin. 1 din legea minelor.

5. — Concesionarul unui drept de exploatare minieră, chiar după ce a pierdut dreptul de a cere vândarea drepturilor sale de exploatare, prin expirarea termenului prevăzut de art. 239 alin. 1 din legea minelor, poate introduce, totuși, o cerere de validare, în numele proprietarului concedent, pe baza acțiunei subrogatorii, în calitate de creditor al acestuia, care, prin faptul concesiunei terenului minier, a contractat față de concesionar obligațiunea de a face. (*Comisiunea de apel pentru validarea drepturilor miniere s. II, dec. nr. 14 din 12 Ianuarie 1934*). 34 541

6. — Art. 19 din Constituție dispune că concesiunile miniere de exploatare existente la data ei, se vor respecta. În acest scop, trebuie însă să existe un act prin care să se fi transmis subsolul pentru exploatarea minieră, indiferent dacă actul de transmisiune a fost intitulat act de concesiune sau altfel, sau dacă dreptul asupra subsolului în vederea exploatarei a fost transmis pe o durată limitată sau perpetuă, în acest din urmă caz reducându-se la durată maximă, după natura zăcămintelor miniere. Esențialul este prin urmare ca obiectul convențiunei părților să fie dreptul de exploatare al borățiilor subsolului, ceea ce în speță, nu există, căci după actul de vânzare din 1914 este vorba de un drept de coproprietate asupra subsolului lui între vânzător și cumpărători pentru cazul când posterior s'ar fi concesionat imobilul pentru exploatarea subsolului, concesiune care nu s'a făcut decât în 1931, adică posterior Constituției.

7. — Constituțiunea de la 28 Martie 1923 dispunând prin art. 19 că zăcămintele miniere ale subsolului sunt proprietatea Statului, cu excepția drepturilor câștigate, în ceea ce privește valorificarea acestor drepturi, a lăsat în sarcina lezei minelor de a fixa condițiunile.

8. — După art. 238—263 din legea minelor din 4 Iulie 1924 ca să existe drept câștigat se cere, pe lângă condițiunile generale arătate în art. 238, și alte condițiuni speciale prevăzute de art. urm., fie pentru concesionar, fie pentru proprietari și anume :

a) Să aibă o exploatare normală între 1 Aprilie 1914—4 Iulie 1924 (art. 238 combinat cu art. 256 alin. 1).

b) Terenul să fie situat într'o comună în cuprinsul căreia a existat o exploatare normală în intervalul sus indicat (art. 238 combinat cu art. 256 alin. 2).

c) Dacă nu a existat o exploatare normală, cum este cazul în speță, cererea de validare deși admisibilă în principiu, însă concesiunea nu va putea fi validată decât numai dacă concesionarul în intervalul de 10 ani, socotit dela 4 Iulie 1924, va fi executat lucrările necesare

pentru punerea în valoare a subsolului printr-o exploatare minieră (art. 238 combinat cu art. 258).

Aşa dar, pentru a se valorifica un drept câştigat nu este suficient, ca să existe un act de concesiune anterior Constituţiei, ci trebuie concomitent să fi îndeplinit şi toate condiţiunile generale şi speciale cerute de legea minelor prin articolele citate mai sus, adică o valorificare reală prin realizarea unei exploatari normale pe teren.

9. — Deasemenea, o concesiune deşi validată, la data de 4 Iulie 1924 însă dacă a încetat dintr-o cauză oarecare, conform art. 262 combinat cu art. 249 şi 250 proprietarul are drept câştigat pentru timpul ce mai rămâne dela încetarea concesiunii până la expirarea duratei maxime. În speţă, însă neexistând o concesiune validată şi încetată posterior validării, nu i se poate recunoaşte un drept câştigat pe baza art. 262.

10. — Art. 68 din regulamentul lezei minelor prevede că proprietarii cari au vândut terenurile lor înainte de promulgarea Constituţiei (28 Martie 1923), rezervându-şi dreptul de exploatare a substanţelor minerale, păstrează acest drept în condiţiunile prevăzute de legea minelor pentru concesionari dacă şi-au validat drepturile câştigate potrivit art. citate mai sus.

Or, prin această dispoziţiune nu se putea crea un nou caz de drepturi câştigate, deosebit de cazurile fixate de lege.

În speţă deci, proprietarii care şi-au vândut terenul înainte de 28 Martie 1923, cu rezerva dreptului de exploatare a subsolului, sunt consideraţi ca şi concesionarii cari pentru recunoaşterea drepturilor câştigate trebuie să satisfacă condiţiunile specificate mai sus. (*Cas. II, 669 din 1934. Anotată de Gh. D. Dimitrescu.*) 35 548

— V. şi Impozit de echivalent.

LEGEA PENTRU DOBANDIREA ŞI PIERDEREA NAŢIONALITĂŢII ROMÂNE:

V. Constituirea instanţei.

LEGEA PAŞAPOARTELOR: Întră în prevederile art. 8 din legea paşapoartelor, faptul unui străin de a fi intrat în ţară fără paşaport, debarcând de pe un vas de comerţ ancorat în portul Constanţa. (*C. A. Buc. II, dec. pen. 550 din 14 August 1932. Anotată de Hariton Udrea.*) 29 463

LEGEA PROPRIETARILOR: V. Compensaţiune legală.

LEGEA PENTRU REGLEMENTARBA LICHIDARII DATORIILOR ARIERATE ALE STATULUI ANTERIOARE EXERCITIULUI 1932 : V. Chirii.

LEGEA SANITARA: V. Neconstituţionalitate.

LEGEA DE URMARIRI: V. Neconstituţionalitate.

LEGEA VALORIFICARII PRODUSELOR AGRICOLE: 1. — Amenda prevăzută de legea valorificării produselor agricole pentru faptul că s'a vândut pâini, fără a avea aplicat pe ele timbre agricole, are un caracter fiscal, iar nu penal. Unor a-

semenea amenzii nu li se aplică principiul din penal, al lezei celei mai blânde, când legea s'a schimbat în timpul judecării.

2. — Hotărârile judecătoreşti ce poartă atât asupra actelor juridice, cât şi asupra faptelor juridice, cura sunt delictuale şi quasi-delictuale civile, sunt declarative de drepturi, iar nu constitutive de drepturi. Dreptul există deci din momentul săvârşirii faptului juridic. Legea care se va aplica unor asemenea drepturi, e legea din momentul săvârşirii faptului juridic. (*Trib. Ilfov s IV c. cor., sent. 300 din 1934.*) 19 303

LEGITIMA RETRAGERE: V. Expropriere pentru cauză de utilitate publică.

LIBERALITAŢI : V. Cauză ilicită.

LIBERTATEA PRESEI : V. Constituţionalitate.

LICHIDATOR : V. Poprire.

LOCAŢIUNE : Art. 3 cod. com. nu enumeră printre actele de comerţ şi contractele de locaţiune de imobile când sunt făcute în scop de speculaţiune comercială sau când intervine între părţi care sunt comerciant, potrivit art. 1 cod. com.

Prin urmare, în speţă, cele două contracte de arendare purtând asupra unor imobile şi având un caracter civil, recursul trebuie îndreptat la s. I a Inaltei Curţi, iar nu la s. III, conform art. 31 paragraful 1 legea Curţii de Casaţie. (*Cas. S. Unite, dec. 3 din 1934.*) 21 331

— V. şi Chirii şi Uzufruct.

M

MAGISTRAT : Potrivit art. 183 din legea de organizare judecătorească în cazul când cererea unui magistrat de revizuirea deciziunii date contra sa a fost admisă şi magistratul a fost achitat, pedeapsa se va şterge din cazier, iar magistratul va fi repus în toate drepturile avute înainte deciziunii de condamnare. (*C. Ap. Buc. III, dec. 373 din 1933.*) 2 28

MANDAT : 1. — Mandatul judiciar dat unui avocat de o Societate Bancară, cum este în speţă, Banca Românească, mandat semnat de 2 persoane, autorizate de Consiliul de administraţie al acelei societăţi, conform statutelor sale, este valabil pentru a îndritui pe avocatul autorizat să semneze singur, în numele Băncii creditoare orice acţiune în justiţie, apeluri, recursuri, etc., mandat ce prin interpretarea art. 68 din legea avocaţilor, nici nu mai suferă discuţiuni asupra drepturilor ce decurg pentru un avocat din o atare împuternicire. (*C. A. Buc. I, nr. 202 din 1932.*) 7 111

2. — Deşi, potrivit art. 1175 c. civ., când mandantul invoacă în litigiul cu un terţiu contractant al mandatarului, dovada spre a proba simulaţiunea procurei autentice în baza căreia mandatarul a lucrat, o asemenea dovadă este inadmisibilă, deoarece actul secret care modifică un act public nu poate avea efect în contra terţelor persoane, —

N

totuși, când în complectarea acestei probe se cere a se dovedi reaua credință a terțului contractant, care a concertat în mod fraudulos cu mandatarul în scop de a frustra pe mandant, solicitarea unei probe în acești termeni devine admisibilă întrucât un asemenea act nu poate angaja pe mandant. (Cas. III, dec. 724 din 1934). 31 488

— V. și Legarea instanței.

MANDATAR : V. Prête-nom.

MARTORI : Constatarea magistratului însărcinat cu audierea unui martor, că, depoziția lui a fost luată în conformitate cu prevederile legii, — nu poate fi combătută decât prin înscriere în fals. (Cas. I, dec. 164 din 1933). 4 57

— V. și Cauză ilicită.

MARTURISIRI EXTRAJUDICIARE: V. Inculpat.

MINE: V. Impozit de echivalent și Legea minelor.

MINISTER PUBLIC: V. Constituirea instanței.

MINOR : 1. — Potrivit art. 1162 cod. civ., minorul n'are acțiune în resciziune contra obligațiilor ce rezultă din delictele sau cuasidelictele sale.

Prejudiciul cauzat prin delictul minorului, prejudiciu ce, conform art. 993 cod. civ., trebuie reparat, nu poate fi reparat decât pe calea indicată de art. 1162 cod. civil, adică că minorul nu mai are acțiune în resciziune contra obligațiilor sale rezultate din manoperile dolosive ce a întreprins.

In asemenea condițiuni, minorul neavând acțiune în resciziune, nici creditorul care se subrogă în drepturile lui, nu mai poate intenta acțiunea oblică conform art. 974 cod. civ. (C. A. Buc. s. III, dec. nr. 7783 din 1933). 11 174

2. — Un minor nu poate să transforme datoria naturală a sa într'o datorie civilă. (Trib. Bethune, 13 Decembrie 1933. Adnotată de Hariton Udrea). 31 496

— V. și Succesiune.

MINOR EMANCIPAT: Potrivit art. 1164 cod. civ., minorul emancipat poate fi obligat să restituie ceea ce a primit în urma unui angajament luat printr'un act de împrumut, dacă împrumutul i-a profitat, nu numai în cazul când este admis a exercita acțiunea în resciziune, ci — pentru identitate de rațiune — și în cazul când a obținut — independent de orice leziune — anularea actului făcut de el fără respectarea formalităților esențiale, cerute de art. 429 cod. civ., pentru validitatea lui, iar cu ocazia declarării nulității actului de împrumut s'a stabilit, cu autoritate de lucru judecat, numai în ce privește acea nulitate, nu și împrejurarea că minorul a profitat sau nu de pe urma aceluia împrumut. (Cas. I, dec. 1179 din 1933). 5 75

MOBILE URMARITE: V. Contestație.

MONAHISM : V. Basarabia.

MONOPOLURI REZERVATE STATULUI: V. Neconstituționalitate.

NECONSTITUȚIONALITATE: 1. — Procedura ridicată dreptului părților de a putea deduce înaintea S. U. chestiunea neconstituționalității unei legi, până ce nu s'a judecat pricina de către instanța de recurs, nu are în vedere, conform art. 29 legea Inaltei Curți, decât cazurile când partea a atacat cu recurs hotărîrea instanței de fond și pentru alte motive ce s'at pentru neconstituționalitate, căci numai în aceste cazuri S. U. sau instanța de recurs determinată de lege, pot examina aceste motive și se pot pronunța asupra lor.

Deci, când în speță recurentul invoacă numai neconstituționalitatea legii pe temeiul căreia s'a exercitat urmărirea contra sa, fără a formula vreun alt motiv de casare, recursul îndreptat la Secțiunile Unite ale Inaltei Curți direct contra sentinței trib. — nu după procedura excepțională a art. 29 — este regulat introdus.

Când recurentul prin motivul de neconstituționalitate nu atacă temeiul legal pe care s'a sprijinit instanța când i-a declarat apelul nul, ci invoacă numai neconstituționalitatea legii în baza căreia este urmărit, astfel că soluțiunea dată de tribunal apelului se menține, independent de motivul de neconstituționalitate formulat, acest motiv nu poate fi examinat de Curte decât în cazul când apelul ar fi fost regulat introdus. (Cas. S. Unite, dec. 42 din 1933). 1 6

2. — Neconstituționalitatea unei legi nu poate fi invocată direct la Secțiile Unite ale Inaltei Curți, pe calea unui recurs special, dacă o atare chestiune nu a fost ridicată la instanța de fond sau de casare. (Cas. S. Unite, dec. 46 din 1933). 4 56

3. — Dispozițiunile prin cari legea sanitară institue organele Ministerului Sănătății ca primă instanță pentru aplicarea pedepselor ce ea le edictează nu contravin întru nimic art. 101 din Constituție, deoarece jurisdicțiunea creiată este o jurisdicțiune cu caracter general, nu instituită în vederea unor procese sau persoane, singurul lucru oprit de menționatul articol din Constituție. (Cas. S. Unite, sent. nr. 39 din 1933). 7 106

4. — Când chestiunea de neconstituționalitate se ridică înaintea altei instanțe judecătorești decât Curtea de Casație, dar care să judece ca instanțe de recurs, în acest caz partea care a contestat constituționalitatea este obligată a ataca hotărîrea dată în recurs de aceste instanțe sub forma unui recurs special. (Cas. S. Unite, decizia nr. 59 din 1933). 7 106

5. — Dreptul inventatorului se bucură de garanția pe care art. 17 din Constituție, o acordă dreptului de proprietate, deci el nu poate fi atins prin vreo lege ordinară decât numai în condițiunile permise de Constituție.

Pe de altă parte, art. 112 din Constituție prevede că se pot constitui monopo-

luri prin lege exclusiv în folosul Statului, județelor și comunelor.

Pe baza acestor principii, potrivit dispozițiilor legii asupra brevetelor de invențiune, autorii invențiilor susceptibile de a fi exploatate de industrie sau comerț au facultatea de a obține un brevet de invențiune care să le asigure drepturi exclusive și temporare de exploatare în România, afară de seria de invențiuni prevăzută de art. 4, punctul c din zisa lege, al căror obiect este rezervat Statului, adică invențiuni de obiecte supuse unuia din monopolurile legale ale Statului, cari, evident, ar fi împiedicate în funcționarea lor dacă s'ar breveta asemenea invențiuni.

În asemenea condițiuni, dispozițiunea art. 4 punctul c din zisa lege, neavând alt scop decât să asigure funcționarea monopolurilor legale ale Statului, ea este constituțională. (*Cas. S. Unite, dec. 36 din 1933*).

9 132

6. — Când printr-o lege se tranșează un proces care se găsește pendinte înaintea Curții de apel, ridicând acestei instanțe prerogativa de a cerceta și a se pronunța asupra temeiurilor acțiunii și apelului, această lege violează principiul constituțional al separațiunii puterilor în Stat și dispozițiunile art. 12 și 40 din Constituție.

7. — O lege care anulează un contract dintre o parte și Stat și deci și dreptul de creanță asupra Statului rezultat din el, pe lângă violarea principiului constituțional al separațiunii puterilor în Stat, violează și principiul înscris în art. 17 din Constituție care garantează dreptul de proprietate de orice natură și creanțele asupra Statului.

8. — Contestarea constituționalității unei legi, ridicată pe cale de aplicare înaintea Secțiunilor Unite ale Inaltei Curți, nu poate fi făcută, întrucât Secțiunile Unite nu se pot pronunța asupra constituționalității, decât pe calea procedurală indicată de art. 29 din legea Curții de Casație. (*Cas. S. Unite, dec. 53 din 1933*).

17 262

9. — Dreptul acordat adjudecatarului prin alin. 18 al art. 52 decurgând din dreptul recunoscut debitorului prin al. 17 al aceluiaș articol de a cere beneficiul asanării și față de bunul supus urmării, urmează că odată ce textele din legea dela 19 Aprilie 1932, care consfințesc beneficiul urmării și reglementează procedura și avantajele acordate debitorului au fost declarate neconstituționale prin decizia nr. 50 din 1932 a Secțiunilor Unite, și consecința acestor dispozițiuni, adică dispozițiunile alin. 17 și 18 sunt și trebuiesc declarate neconstituționale, ele nefiind decât mijlocul de realizare al asanării, care în condițiunile în care a fost reglementată prin legea din 19 Aprilie 1932, a fost declarată neconstituțională. (*Cas. S. Unite, dec. 16 din 1934*).

37 585

— V. și Bucovina și Constituționalitate. NOVAȚIUNE : V. Delegațiune de plată.

NULITATE : Din combinația art. 133, 134, 137 proc. civ. și 164 regul. portăreilor căruia îi dă putere art. 746 proc. civ., rezultă că pentru garantarea justițiabililor hotărârile se comunică în copii legalizate. Pentru identitate de rațiune în noțiunea de hotărâre trebuie să intre și ordonanțele prezidențiale.

În sistemul procedural român, nulitățile conform art. 735 cod. proc. civ., când nu sunt formal pronunțate de lege, nu pot fi pronunțate decât constatându-se prejudiciul părții vătămate, care însă nu trebuie confundat cu simplul interes al părții.

Legiuitorul român nu a adoptat sistemul substanțialității formelor din legiuirea franceză: un text, chiar imperativ, nu e garantat cu sancțiunea nulității decât dacă un alt text o exprimă sau dacă prejudiciul e dovedit. (*Trib. Ilfov, s. II com., sent. nr. 1843 din 14 Iunie 1934*).

32 511

— V. și Apel, Gaj, Legea electorală și Minor emancipat.

OMISIUNE : Omisiunea instanței de a se pronunța asupra unui capăt de cerere, nu constituie un motiv de casare, ci potrivit dispoz. art. 288 proc. civilă, unui de revizuire. (*Cas. I, 1586 din 1933*).

20 313

OMISIUNE ESENȚIALĂ: V. Apel.

ONORAR DE AVOCAT: V. Avocat.

OPOZIȚIE: V. Legarea instanței și Legea accelerării.

ORDINE PUBLICA: V. Autentficare, Legea contractelor de muncă și Probe.

ORDONANȚA DE ADJUDECARE: V. Legea reglementării datoriilor agricole din 7 Aprilie 1934.

ORDONANȚA PREZIDENȚIALĂ: 1. — Potrivit art. 613 proc. civ., sechestrul asigurător este o măsură de precauțiune la dispoziția creditorului, chiar fără act executoriu, prin care se pun sub supravegherea justiției anumite lucruri mobile în scop de a împiedica pe debitor și posesorul lor de a le înstreina, rămânând adică lovite de indisponibilitate, fără ca proprietarul să-și piardă dreptul de folosință asupra lor.

În atari condițiuni și dat fiind că atunci când este vorba de sechestrarea definitivă, a unui vas, în vederea unei vânzări silite, debitorul este în drept, potrivit art. 913 cod. com., să ceară autorizarea de navigare, a vaselor sechestrate, a fortiori el trebuie să aibă acest drept când vasele au fost sechestrate numai în mod asigurător, bine înțeles însă, sub condițiunea ca ele să fie asigurate, de oarece prin punerea lor în circulație ele devin mai expuse incendiului și abordajului, — iar în ce privește urgența admiterii cererii pe calea excepțională a referenței, ea există în speță întrucât navigațiunea pe Dunăre fiind deschisă,

orice întârziere constituie pentru reclamant o pierdere a dreptului său de folosință a vaselor sale. (*Trib. Brăila s. II, Ordonanța prezid. nr. 2740 din 14 Martie 1934. Adnotată de Șerban Stroe.*) 14 221

2. — Pe calea procedurii sumare și excepționale, prevăzută de art. 66 bis pr. civ., nu se pot lua decât măsuri provizorii pentru păstrarea unui drept care s'ar periclita prin întârziere sau înlăturarea piedicilor ce s'ar ivi cu ocazia aducerii la îndeplinire a unui titlu executor, fără să se prejudicieze fondul dreptului.

Un examen însă sumar al afacerii este autorizat de lege pentru a se vedea, din punctul de vedere al măsurii de luat, în favoarea căreia dintre părțile litigante este legitim a se lua măsura provizorie, până la tranșarea în fond a litigiului.

În speță însă, tribunalul în loc să examineze în mod sumar actele depuse de părțile litigante spre a vedea care dintre ele avea în favoarea sa aparența unei situațiuni legale care să justifice sau nu luarea măsurii provizorii, a refuzat orice cercetare pe motivul că-i excede competența; prin aceasta a comis o violare a art. 66 bis pr. civ. (*Cas. II, dec. 981 din 1934.*) 40 635

— V. și Poprire.

P

PACT COMISORIU EXPRES: V. Arendare.

PACTUL QUOTA LITIS: V. Avocat.

PACT SUCCESORAL: V. Succesiune.

PĂMÂNT RURAL: 1 — Art. 9 din legea pentru circulația bunurilor rurale din 1929 n'a putut valida înstrăinările făcute anterior acestei legi, dacă nu îndeplinesc condițiile ei: adică cumpărătorul să fie muncitor manual de pământ.

2. — Prescripția prevăzută de art. 6 din această lege nu se poate aplica înstrăinărilor făcute anterior cu violarea dispozițiilor de mai sus fiindcă prescripția este de drept strict. Ea nu se poate aplica pe cale de analogie și ca atare trebuie limitată la înstrăinările făcute sub regimul acestei legi. Așa că pentru toate celelalte înstrăinări anterioare nevalidate de art. 9, exercitiul acțiunii rămâne în raport logic de funcțiune cu termenul pe care îl dă dispozițiunile din legea generală. (*Jud. oc. II Călărași-Ialomița, carte de jud. 54 din 1934.*) 21 335

PARTE CIVILĂ: V. Perimare și Prescripție.

PASAPOARTE: V. Legea pașapoartelor.

PENSIUNI: 1. — Art. 4 alin. 2 din legea generală de pensii reglementând chestiunea limitei de vârstă pentru eșirea la pensie a unor categorii de ofițeri precis determinate și anume: ofițerii inferiori, maiorii și locotenentii colonei, nu poate fi întins prin analogie de situație la alte categorii, cum ar fi aceea a coloneilor, caracterul de excepțiune al acestui text neautorizând instanța de fond

să-l folosească decât strict limitativ celor categorii enumerate în zisul text. (*Cas. S. Unite, dec. 8 din 1934.*) 19 296

2. — Art. 36 legea pensiilor din 1920 care decade pe petiționară, dacă în timp de doi ani n'a depus odată cu cererea și toate actele necesare, din dreptul de înscriere la pensie, nu poate fi interpretat decât în legătură cu art. 19 și 21 din aceeași lege și 4 și 16 din Regulamentul legii, cari dispun că partea este datoare să depună înlăuntrul acestui termen actele de care ea a dispus și i-a stat în putință să le procure, iar nu și pe acelea cari intrau în căderea și posibilitatea organelor militare ale Ministerului de război de a le confecționa printr'un birou special, înființat pe lângă serviciul contenciosului.

În speță, recurenta adresând Ministerului de război atât cererea de înscriere la pensie cât și actele necesare ce-i incumbă să le procure în termenul prescris de art. 36 legea pensiilor din 2 Sept. 1920, faptul că nu a fost depus înlăuntrul acestui termen și actul constatator al decesului care incumbă Minist. de război de a-l confecționa și în care scop petiționara intervenise la timp, nu poate atrage decăderea petiționarei din dreptul de a fi înscrisă la pensie. (*Cas. S. Unite, dec. nr. 7 din 15 Februarie 1934.*) 30 469

3. — Nici art. 12, lit. d din legea generală de pensii, nici regulamentul legii, art. 17 și 36, nu dau vreo definițiune actului de devotament, așa încât Curtea, ca instanță de casare, nu are fixat criteriul după care să cenzureze această calificare, care nu se poate face decât în raport cu prevederile legii. De aci urmează că legiuitorul a lăsat la suverana apreciere a instanțelor de fond caracterizarea și calificarea acestor acte pentru fiecare caz în parte.

Așa dar, în speță, instanța de fond deducând din cuprinsul actelor prezentate, în virtutea dreptului său suveran de interpretare, că decesul soțului intimitei a fost consecința eforturilor făcute de el cu deplasarea la București, și întemeindu-se pe o constatare de fapt, n'a comis vreo denaturare a probelor administrate în cauză. (*Cas. S. Unite, dec. nr. 21 din 1934.*) 34 536

4. — Art. 33 din legea pensiilor dela 2 Sept. 1920 prevedea că pensiunile dobândite în virtutea acestei legi nu pot fi urmărite decât pentru datorii către Stat și pensii alimenare datorite soției și copiilor minori.

Legea generală de pensii din 1925, deci posterioară, prevede, fără nici o distincțiune, că pensiile se pot urmări până la o treime pentru datorii, deci inclusiv și pentru chirii.

Art. 110 din legea dela 1925 dispune categoric că sunt abrogate toate dispozițiunile din legile și regulamentele anterioare, deci și art. 33 din legea pensiilor de război din 2 Sept. 1920, iar art. 65 din

legea generală dela 1925 dispune de asemenea că pensiile în general pot fi urmărite, deci și pentru chirie. (*Cas. II, dec. 526 din 1934*). 34 538

— V. și Competință și Dauna.

PERIMARE: Când acțiunea trebuie considerată ca fără urmare printr-o dispozițiune formală a legii, cum este atunci când stingerea ei este consecința stingerii acțiunii publice prin moartea infractorului, — constituirea ea parte civilă neavând caracterul unei cereri în judecată, nu există drept de perimare aci întrucât nu există acțiune. (*Cas. I, dec. 1550 din 1933*). 6 89

POPRIRE: 1. — Poprirea, odată efectuată în mâinile celui de al treilea, are de efect de a lovi de indisponibilitate întreaga creanță poprită.

Potrivit art. 617 pr. civ. debitorul poprit, sau cel ce are în realitate interes, poate obține ridicarea poprirei prin depunerea unei cauțiuni în sumă egală cu suma pentru care poprirea fusese încuviințată. Această cauțiune poate fi eliberată popritorului, însă numai în momentul când acesta a obținut un titlu executor contra debitorului său și numai până la concurența sumei ce i s'a acordat prin titlu, — titlu care nu poate fi decât validarea ce se pronunță asupra cauțiunii, subrogată sumei poprite și afectată pentru despăgubirea popritorului, care, prin transferul popririi de pe creanța poprită asupra cauțiunii, e pus la adăpost de orice concurență putându-se despăgubi integral din cauțiune cu excluderea altor creditori. (*Cas. II, dec. 861 din 1933*). 5 77

2. — Consemnarea sumei pentru a se ridica poprirea din mâna terțiului fiind condiționată de validarea poprirei, prin îndeplinirea acestei condițiuni, plata în consemnarea făcută are efect retroactiv din momentul ridicării poprirei. Dacă debitorul a căzut după aceea în faliment, suma consemnată nu o mai poate ridica judecătorul sindic, fiindcă prin îndeplinirea condiției, suma nu mai aparține falitului, ci creditorului urmăritor.

3. Consemnarea sumei pentru a se ridica poprirea din mâna terțiului, operează afecțiunea specială chiar dacă nu s'a arătat în petiția de consemnare aceasta, fiindcă de îndată ce s' cerut ridicarea poprirei prin consemnarea sumei, afecțiunea rezultă din chiar acest fapt. (*Trib. Ilfov s. II com., jurnal nr. 16593 din 23 Sept. 1933. Adnotat de Hariton Udrea*). 9 140

4. — Textul clar redactat al art. 158 și 463 pr. civ., precizează că în contra încuviințării unei popririi se pot face contestații de orice natură și de către orice parte interesată, deci se poate pune în discuție pe cale de contestație nu numai înțelesul, întinderea și aplicarea dispozițiunii hotărârii atacate sau modul cum aceasta s'a executat în fapt sau drepturile terților lezați, ci de către oricine se

simte prejudiciat și pentru orice motiv de formă sau de fond.

5. — Art. 907 și 908 cod. com., cuprind și dispoziții cu caracter procedural când arată că „poprirea nu se poate înființa decât numai cu dare de cauție”, adică indică mijlocul prin care legiuitorul permite realizarea dreptului recunoscut titularului unei creanțe comerciale de a înființa o poprire; ca atare art. 907, 908 cod. com. nu au fost abrogate prin art. 740 pr. civ.

În contra ordonanței prezidențiale, dată în materie de poprire, neexistând cale ordinară de reformare, prin care cei interesați să poată repune în discuție întreg fondul afacerii, cererea creditorului de a i se fixa cauția de alți judecători decât cei arătați de lege și pe calea extraordinară a contestației este inadmisibilă. (*Cas. II, dec. 673 din 1933*). 11 171

6. Prin depunerea unei sume cu afecțiune specială în vederea ridicării unei popririi (art. 613 c. pr. civ. și 908 c. com.), nu se desființează însăși măsura poprirei ci numai i se schimbă obiectul, cauțiunii substituindu-se sumei poprite.

7. — Pe baza unui act autentic neinvestit cu formulă executorie nu se poate obține înființarea unei popririi fără ca petiționarul să justifice introducerea unei acțiuni; o asemenea susținere ar contrazice textul formal al art. 455 c. pr. civ.

8. — Jurnalul prin care se numește un lichidator și i se fixează un onorariu de 15 la sută din activul realizat nu poate fi considerat ca un titlu executoriu în sensul art. 455 pr. civ. deoarece nu privește o creanță certă, lichidă și exigibilă, ci prin el se fixează lichidatorului drept onorariu o cotă de 15 la sută în activul ce eventual va realiza în viitor.

9. — Jurnalul prin care un tribunal ia act de înțelegerea intervenită între părți cu privire la quantumul și termenul de plată al onorariului convenit lichidatorului, nu poate fi de natură să dea un caracter de titlu executoriu atât timp cât prin el instanța judecătorească nu a luat vre-o măsură, care să fie susceptibilă de executare, ci a dispus numai scoaterea pricinii din rol. (*Cas. II, 989 din 1933*). 13 195

10. — Dacă legiuitorul nu a interzis sau a suprimat indirect pentru creditorul gagist calea conștăținii la o poprire operată de bunuri gajate și dacă această interdicțiune sau suprimare nu este prevăzută expres prin vreun text de lege, este neîndoios că creditorul gagist, ca orice interesat, în virtutea art. 458 al. 2 pr. civ., poate să exercite principial o asemenea cale de atac prin esența ei, de ordine publică.

11. — Cele două acte pe care s'a bazat președintele tribunalului, ca să înființeze poprirea, neputând forma baza unei popririi în conformitate cu dispozițiunile art. 455 pr. civ., căci primul, cel de ceziune, act translativ de proprietate, nu putea conferi petiționarului Locot.-col. Ștefan Ioanid, calitatea de creditor, decât în

momentul lichidațiunii creanțelor cedate și cu condițiunea ca valoarea realizată prin lichidațiunea lor să fi acoperit prețul cesiunii, operațiune ce nu a fost desăvârșită până în clipa înființării poprirei; iar cel de al doilea act sub semnătură privată, care conferea beneficiarului calitatea de creditor al Băncii de credit comercial printr'o creanță certă și lichidă, însă nu era prevăzut cu formalitatea care să-l facă susceptibil de a forma baza unei poprirei, fără a se intenta acțiune și fără a se depune cauțiunea legală. (*C. A. Buc. V, 164 din 1932*). 13 199

12. — O ordonanță de référé nu poate servi de temelie unei poprirei cu caracter executoriu, potrivit art. 455 al. 1 pr. civ. În speță, prin ordonanța dată pe baza art. 66 bis, nu se arată că președintele tribunalului și-a exercitat dreptul de apărare spre a scuti pe creditor de depunerea unei cauțiuni, iar creditorul deși s'a prevalat de o convențiune cu caracter autentic, însă neinvestită cu formula executorie, nu a însoțit cererea sa de o acțiune de fond, pentru a se putea ordona aplicarea unei poprirei.

13. — Calitatea de creditor nu exclude exercițiul unei intervențiuni în litigiile în care figurează debitorul său. Art. 588, 769, 785, 1843 executând astfel generalitatea principiului formulat de art. 247 pr. civ., admite intervențiunea în diverse materii ce sunt supuse reglementării sale, deci și în speță. (*C. A. Buc. V, 193 din 1932*). 13 203

14. — În principiu, garanția cerută de textul art. 455 pr. civ. se poate depune nu numai în numerar, ci și în efecte de stat sau ale unei instituțiuni asimilate de lege cu ale statului, în speță scrisurile Creditului funciar. (*Cas. S. Unite, 5 din 1934*). 23 362

15. — Art. 455 proc. civ. nu face nici o distincțiune în ce privește caracterul acțiunilor pe cari reclamantul este obligat să le intenteze împotriva debitorului său spre a-și putea apoi exercita dreptul de a cere asigurarea creanței sale printr'o măsură de conservare, cum ar fi o poprire, astfel că acțiunea în justiție a reclamantului poate fi de natură civilă, comercială și chiar penală.

16. — Ordonanța definitivă a judecătorului de instrucție, deși nu constituie un act de creanță cert, lichid și exigibil, înlocuște totuși cu succes „actul scris” prevăzut de art. 455 lit. a proc. civ., așa că creditorul poate exercita o poprire ca măsură de conservare, fără a fi absolut necesar ca titlul de creanță, în virtutea căruia cere poprirea, să reprezinte o creanță certă, lichidă și exigibilă care poate scuti pe creditor de cauțiune. (*Trib. Ilfov, s. notariat, sent. 242 din 1934*). 24 381

17. — Dispozițiunile art. 455 c. pr. civ. sunt motivate numai de grija de a proteja drepturile particulare ale debitorului, iar nu de a le subordona ideii de întărire a efectelor garantate de Stat; ca

atare interpretarea juridică a art. 455 c. pr. civ. este că efectele garantate de Stat depuse drept cauțiune trebuie calculate la valoarea lor reală. (*Cas. II, 433 din 1934*). 26 410

— V. și Competință.

PRESCRIPTIUNE: 1. — Prescripțiunea prevăzută de art. 141 din legea contabilității publice se referă la creanțele rezultate din convențiuni și obligațiuni contractuale și în nici un caz nu poate fi aplicată drepturilor legale cum este dreptul de salariu sau de pensiune ce sunt atribuite ale funcțiunii publice. (*C. A. Buc. III, 373 din 1933*). 2 28

2. — Potrivit art. 1865 c. civ., întreruperea civilă a prescripției are loc — între altele — și printr'o cerere făcută în judecată, însă, pentru ca o asemenea cerere să opereze întreruperea prescripției acțiunii civile, trebuie potrivit art. 1868 c. civ., ca ea să fie încuviințată de judecător printr'o hotărâre de irevocabilă autoritate.

Când părțile civile, constituită ca atare înaintea organelor de instrucție, i-a devenit cu neputință sezișarea instanței penale cu judecarea acțiunii civile, ca consecință a stingerei acțiunii publice, prin decesul infractorului, făcându-se astfel imposibilă pronunțarea oricărei hotărâri de irevocabilă autoritate, în sensul art. 1868 c. civ., în asemenea caz, constituirea ca parte civilă la instanța represivă nu mai poate avea caracterul unei cereri în judecată capabilă să întrerupă prescripția acțiunii civile.

3. — Prin decesul infractorului acțiunea publică începută în contra lui stingându-se de drept, în virtutea legii, în sensul că nici un act de urmărire sau de instrucție nu mai e posibil, ultimul act de instrucție dela care urmează să se calculeze termenul prescripției este acela făcut cel mai târziu în ziua decesului infractorului.

Acest principiu de drept riguros exact nu poate fi înlăturat din pricină că judecătorul de instrucție, din motive ce nu interesează, a fost nevoit să prelungească instrucțiunea mai mult timp după deces când s'a desezisat printr'o ordonanță definitivă.

În asemenea condițiuni, potrivit art. 593 și 594 pr. pen. acțiunea în despăgubire, născută dintr'un delict de defraudări și fals este prescrisă dacă a fost introdusă contra moștenitorilor infractorului peste termenul de cinci ani socotit dela decesul acestuia. (*Cas. I, nr. 1550 din 1933. Adnotată de Vintilă Dongoroz*). 6 89

4. — Potrivit art. 1865 cod. civ., întreruperea prescripției se operă printr'o cerere făcută în judecată fie introductivă de instanță, fie numai incidentă într'o instanță deja începută, fără să fie neapărat nevoie ca partea reclamantă să poseză un titlu legal constatat al dreptului ce voește a-l valorifica.

5. — Acțiunea intentată pentru recla-

marea unui capital produce o întrerupere de prescripțiune și pentru acțiunea de reclamară dobânzii.

Cum în speță acțiunea recurentei la instanța de fond nu a avut de obiect reclamarea, în total sau în parte, a capitalului dat cu împrumut, ale cărui dobânzi le-a pretins printr'o acțiune posterioară, prescripțiunea acțiunii pentru reclamarea dobânzei nu a suferit o întrerupere prin intentarea primei acțiuni. (Cas. I, 73 din 1934). 14 212

— V. și Legea contractelor de muncă, Pământ rural, Schimb și Taxe sucesorale.

PRÊTE-NOM: Persoana care dă un mandat sub forma de prête-nom vrând să rămână necunoscută terților are intenția ca să nu existe mandat decât între ea și prête-nom, raporturile între prête-nom și terți urmând să fie regulate de actul aparent existent între acea persoană și prête-nom.

Așa fiind, este neconcludentă în cauză proba cu martori cerută de terț, spre a dovedi că acela cu care a contractat este numai în aparență parte contractantă, întrucât prin aceasta terțul recunoaște implicit că a tratat cu ceea ce în drept se denumește un prête-nom. (Trib. Ilfov, s. I com., Jurn. nr. 5307 din 1934. Adnotat de prof. Al. Cerban). 16 254

PRIMĂRIE: V. Vânzare.

PRIVILEGIU: V. Faliment și Taxe sucesorale.

PROBE: 1. — Regula din art. 1191 c. c., relativ la dovada convențiilor peste 150 lei, nu se aplică la delictе și quasi-delictе. (Cas. I, 164 din 1933). 4 57

2. — Dacă în principiu regimul probelor nu interesează ordinea publică și părțile pot deroga prin convenție dela normele legale, afară de cazurile expres prevăzute, dreptul însuși de apărare din care derivă instituția probelor nu poate fi abandonat printr'o convenție, care în art. 4 stipulează că registrele Băncii creditoare sunt perfect valabile și soldul arătat reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă, întrucât o asemenea stipulațiune atinge principiul libertății individuale și deci este contrară ordinii publice.

În speță, rațiunea expertizei cerute de recurenta debitoare ca să verifice după actele justificative ale Băncii, sinceritatea și exactitatea cifrelor din registrele Băncii creditoare, era întemeiată și instanța de apel respingând-o a violat art. 5, 1008 cod. civ. și 50 cod. com. (Cas. III, 2184 din 1933). 23 363

— V. și Delegațiune de plată.

PROBA INCOMPETENȚEI: V. Competență.

PROCURĂ: V. Mandat.

PROCUROR: V. Constituirea instanței.

PROPRIETAR APARENT: V. Concesiuni petrolifere.

PROPRIETATE LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ:

1. — Executarea de către niște orchestranți a unor bucăți muzicale străine fără autorizațiunea autorilor constituie o con-

travențiune pedepsită de art. 21, 22 și 48 legea proprietății literare și artistice. Este pasibil de această infracțiune și cel care înlesnește această executare în public, cum este în speță, patronul unui restaurant. (C. A. Buc. V, dec. pen. nr. 485 din 1934. Adnotată de E. C. Decusara). 30 475

2. — Conform art. 42 legea asupra proprietății literare și artistice, conferințele publice și orice alte producțiuni orale, cad în domeniul public imediat ce au fost pronunțate în public sau publicate și reproducerea lor nu constituie o atingere a dreptului de proprietate literară.

În speță, fiind vorba de publicarea în broșură a unei conferințe ținute cu ocaziunea debaterii unui proces literar, această publicare nu constituie o abatere pedepsită de legea asupra proprietății literare. (C. A. Buc. V, dec. pen. 486 din 1934. Adnotată de E. C. Decusara). 33 523

Q

QUASI-DELICT: V. Minor și Probe.

R

RECURS: 1. — Termenul de recurs pentru prevenit contra deciziei date de Camera de punere sub acuzare în urma opoziției făcute de procurorul tribunalului sau de partea civilă, în materie corecțională, este de 3 zile și curge dela comunicare. (Cas. II, 2549 din 1933). 2 25

2. — Conform normelor de drept comun deciziunile Comisiunilor disciplinare nu pot fi atacate cu recurs în Casație, fiindcă această cale extraordinară de atac nu este deschisă decât actelor și hotărârilor date de instanțele judecătorești, cari fac parte din ordinul judecătoresc iar nu și hotărârilor date de Comisiunile disciplinare, care sunt organe consultative ale autorității sau puterii administrative chemate să constate și să stabilească existența, natura și gravitatea abaterilor disciplinare imputate funcționarului public.

Nici dispozițiunile art. 403 din Constituțiune nu pot fi invocate în speță, fiindcă și acest text are în vedere tot numai actele și hotărârile instanțelor judecătorești.

Așa dar în speță, recurentul, potrivit art. 209 legea de organizare judecătorească fiind pedepsit de Comisiunea disciplinară de pe lângă Curtea de apel Brașov, recursul făcut contra unor atare deciziuni este nefondat. (Cas. I, 541 din 1934). 33 520

— V. și Competință, Legea contractelor de muncă, Legea reglementării datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934, Neconstituționalitate, Omisiune și Recuzare.

RECURS ÎN INTERESUL LEGII: Casarea în interesul legii neaducând nici o modificare în ce privește drepturile și obligațiunile părților consacrate prin deciziile

	N.Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
casate, intervențiunea părților interesate este inadmisibilă. (<i>Cas. III, 446 din 1934</i>).	37	590			
RECURS SPECIAL: V. Neconstituționalitate.					
RECUZARE: 1. — Nici un text de lege nu prevede recuzarea unui membru, chiar fiind judecător, care face parte dintr'o comisiune administrativă pentru judecarea apelului în materie fiscală. (<i>Comisiunea de apel fiscală de pe lângă Ad-ția fin. Hunedoara, dec. 21 din 1933</i>).	21	328			
2. — Art. 283 al. 2 pr. civ. rom. care prevede recuzarea judecătorilor în cazurile specificate de lege e aplicabil în lipsa unei dispoziții speciale în materie de contribuțiuni directe pentru comisiunile fiscale instituite de ea. (<i>Trib. Hunedoara s. I, sent. 1571 din 1933</i>).	21	329			
3. — Recuzarea îndreptată împotriva unui magistrat al Trib. în timpul îndeplinirii unei delegațiuni, în speță, ca președinte al unei comisiuni de apel fiscale, trebuie să fie cercetată și judecată de trib., iar nu de comisiunea fiscală. (<i>C. A. Cluj s. III, dec. 1413 din 1933</i>).	21	329			
4. — Conform art. 283 procedura civilă, aplicabil și în materie fiscală, judecătorul recuzat nu poate lua parte la judecarea cererii de recuzare. (<i>C. A. Buc. IV, dec. 350 din 31 Octomvrie 1929</i>).	21	330			
REFERE: V. Ordonanță prezidențială.					
REGIM DOTAL: V. Imobil dotal.					
REMORCHER: V. Ordonanță prezidențială.					
RENDITĂ: V. Vânzare.					
RESPONSABILITATE: 1. — Responsabilitatea patronului și comitentului, pentru faptele servitorilor sau prepușilor, în funcția ce li s'a încredințat, fiind bazată pe reaua alegere a acestora, patronii sau comitnții nu se pot apăra, susținând că servitorii sau prepușii au lucrat în contra ordinelor primite.					
Când șoferul cuiva a luat mașina fără supraveghere, iar în lipsa sa un altul s'a suit în ea, și conducând-o a cauzat un accident, pentru această culpă a șoferului răspunde și proprietarul mașinei, fiindcă după cum s'a arătat, un comitent răspunde pentru culpa prepusului său. (<i>Trib. Ilfov s. I, c. cor., sent. 2916 din 1933</i>).	1	15			
2. — Când prejudiciul este creat printr'o stare de necesitate nu mai există responsabilitate nici în materie civilă. (<i>Curtea superioară din Montreal, 3 Martie 1933, Adnotată de Hariton Udrea</i>).	12	192			
3. — Dacă șoferul ce a lăsat mașina fără pază este în culpă și dacă această culpă trebuie să ducă la responsabilitate pentru accidentul cauzat. (<i>Notă la Cas. fr. din 30 Octomvrie 1933</i>).	23	368			
REVIZUIRE: V. Magistrat și Omisiune.					
REZERVOARE DE PETROL: V. Contribuțiuni directe.					
S					
SALARIU: V. Legea contractelor de muncă și Prescripțiune.					
SCHIMB: 1. — Principiul general al libertății schimbului n'a fost stingherit, din anul 1929, data noiei contestațiuni și până în momentul promulgării noiei legi pentru regulamentarea circulației bunurilor rurale din 1929, prin nici o dispozițiune legală, așa că orice acte de schimb încheiate între săteni sub imperiul legii din 1925, sunt valabile.					
2. — Se prescrie în termen de trei ani orice înstreinare făcută fără respectarea dispozițiunii legii pentru reglementarea înstreinărilor terenurilor rurale din anul 1929. (<i>Trib. Ialomița s. I, sent. nr. 253 din 5 Septemvrie 1933</i>).	9	143			
SECHESTRU ASIGURĂTOR: Art. 436 proc. civ. permite înstreinarea bunurilor sechestrate în mod definitiv, chiar înainte de expirarea termenelor obișnuite pentru vânzare, dacă ele amenință stricăciune sau pieire și aceasta pentru ca să se evite pagube adesea ireparabile ce ar rezulta atât pentru creditor cât și pentru debitor din întârzierea vânzării.					
Pentru identitate de rațiune, măsura vânzării cu anticipație urmează a fi luată, prin analogie, și în caz de sechestrul asigurător, dacă se constată că un atare sechestrul prelungindu-se prea mult ar conduce în mod inevitabil la deprecierea sau pierderea totală a valorii bunurilor sechestrate. (<i>C. A. Galați s. I, Jurnal nr. 2808 din 1933, Adnotat de Șerban Stroe</i>).	20	314			
— V. și Achiesare și Ordonanță prezidențială.					
SERVITUȚI: Dispozițiunea art. 612 cod civil, potrivit căreia nimeni nu poate avea vedere, sau ferestre spre vedere, sau balconul asupra proprietății vecinului, de nu va fi o distanță de 19 decimetri între zidul pe care se deschid aceste vederi și proprietatea vecină, nu este condiționată de posibilitatea de a vedea prin aceste ferestre sau balcoane în interiorul proprietății vecine și nici de existența sau neexistența vreunei vexațiuni pentru vecin. (<i>Cas. I, 1586 din 1933</i>).	20	313			
SISTEMATIZAREA ORAȘULUI BUCUREȘTI: V. Expropriere pentru utilitate publică.					
SMINTIRE DE MINTE: 1. — Moștenitorii nu pot ataca actele autorului lor pentru motiv de smintire de minte, decât în cazul când s'ar fi pronunțat ori cerut punerea sub interdicție a autorului încă din timpul vieții acestuia, sau dacă starea de smintire ar rezulta din însuși actul atacat.					
2. — În legea rusă, simulațiunea convențiunilor constatate prin acte scrise săvârșite sau autentificate, conform legii notariale, nu poate fi dovedită de către părțile contractante decât prin un contract înscris; moștenitorul care atacă un act simulat întemeindu-se numai pe calitatea lui de fiu legitim al vânzătorului, este ținut la aceeași probă; numai în cazul când fiul legitim se prevaiează de calitatea de fiu rezervatar și ar pretinde că i s'a atins rezerva (falgidion), prin acel act, devine terț, față de autorul său, în					

care caz poate invoca orice mijloace de dovadă. (*C. A. Chişinău s. I, 19 din 1930. Adnotată de G. Petruce.*) 39 616

SOCIETATE ANONIMĂ: 1. — Conform art. 138 cod. com., Tribunalul nu poate refuza o cerere de funcţionare legată a unei societăţi anonime decât numai când nu s'au îndeplinit formele legale sau contravine disp. de ordine publică. Inşă şi în acest caz, numai după ce s'a cerut modificarea statutului şi nu s'a respectat. Prin urmare, tribunalul nu poate respinge nemotivat o atare cerere, pe alte consideraţiuni în afară de lege, de pildă, că contractul ar presupune o simulaţiune în interesul unuia din fondatori. (*C. A. Buc. III, dec. com. 57 din 1933. Adnotată de E. Cristoforeanu.*) 1 10

2. — Pentru înfiinţarea în România a unei societăţi streine nici un text de lege nu fixează o anumite proporţie între capitalul strein şi cel român şi nici nu edictează vre-o altă obligaţiune decât ca o treime din numărul administratorilor şi cenzorilor să fie români. (*C. A. Buc. III, dec. com. 171 din 1933. Adnotată de E. Cristoforeanu.*) 1 11

3. — Potrivit art. 244 şi urm. c. com., care edictează norme de ordine publică pentru societăţile streine, pentru ca o societate constituită în ţară streină să poată să-şi înfiinţeze sedii secundare sau o reprezentanţă în România, are nevoie de o prealabilă autorizaţiune a guvernului român, iar potrivit art. 138 c. com. Tribunalul de comerţ are misiunea de a acorda sau refuza autorizaţiunea necesară pentru constituirea societăţii verificând dacă s'au îndeplinit condiţiunile legale de constituire înlocuindu-se prin aceasta controlul autorităţii administrative cerut de regulamentul din 6 Februarie 1869.

Cum din actele de constituire rezultă că în interesul consociaţilor români apare extrem de redus în raport cu cel al streinilor, cererea de autorizare se respinge. (*Trib. Ilfov s. I com., sent. 1152 din 1933. Adnotată de E. Cristoforeanu.*) 1 12

4. — Preşedintele trib. de comerţ, pe calea procedurii sumară şi urgentă a art. 165 cod. com., care îi dă dreptul ca, după ce va asculta pe administratori şi censori, să suspende printr'o ordonanţă provizorie executarea deciziunilor arbitrare luate de Adunarea generală, nu poate în nici un caz să statueze şi să judece însuşi fondul dreptului ce este rezervat instanţelor de drept comun, făcând aprecieri şi hotărând asupra valabilităţii deciziunii Adunării generale din punct de vedere al viciilor de fond, ci are drept să examineze numai viciile de formă şi aparenţa de regularitate ale deciziunii. (*Cas. III, 1321 din 1933. Adnotată de Dimitrie G. Maxim.*) 9 134

5. — Un asociat nu poate face o cerere de intervenţie într'o instanţă deschisă între societatea al cărei acţionar este şi o altă parte, cu scopul de a apăra inte-

resele societăţii, numai administratorii, potrivit art. 122 şi 143 cod. com., având dreptul de a reprezenta societatea, iar nu şi fiecare dintre asociaţi. (*C. A. Buc. s. IV, j. nr. 675 din 1933.*) 11 176

— V. şi Impozit de echivalent.
SOCIETATEA COMUNALA PENTRU CONSTRUIREA DE LOCUINŢE EFTINE: V. Legea pentru reglementarea lichidării datoriiilor din 7 Aprilie 1934.

SOCIETATE ÎN NUME COLECTIV: V. Cambie.

SONDE: V. Impozit de echivalent.

SPIONAJ: V. Competinţă.

STARE DE ASEDIU: V. Competinţă.

STRĂMUTAREA PROCESELOR: V. Suspiciune legitimă.

SUBROGAŢIUNE: V. Minor

SUBROGAŢIUNE JUDICIARA: V. Poprire,

SUCCESIUNE: 1. — Odată ce iniţiativa, tinzând la întregirea rezervei, va fi luată de erezii rezervatari printr'o manifestare oarecare de voinţă, reducţiunea liberalităţilor defunctului, în limitele cotităţii disponibile, urmând a se resfrânge, atât asupra legatelor universale, cât şi asupra celor particulare, în aceeaşi proporţie, legatarul universal ţinut să plătească legatele particulare va putea, în urma reducerii legatului său universal, în vederea întregirii rezervei, să opună aceeaşi reducţiune proporţională legatarului particular, chiar dacă acesta nu participase la reducerea legatului universal, întrucât această reducţiune operând în virtutea legii îi poate fi opusă oricâteori legatarul universal va dovedi reducţiunea suferită în vederea întregirii rezervei. (*Cas. I. nr. 1099 din 1933. Adnotată de prof. Alex. Cerban.*) 2 22

2.—Incuviinţarea de trimitere în posesie dată printr'un jurnal neurmărind stabilirea unui drept, ci numai controlul vocaţiei la succesiune, este de natură grţioasă, are caracter provizoriu şi nu este opozabilă nimănui pentrucă se dă fără citarea vreunei părţi protivnice şi nu conferă decât un titlu calitativ moştenitoriului, adică îi constată vocaţiunea la succesiunea defunctului, acordându-i sezina pe care nu o are dela lege.

Dacă totuşi s'a dispus ca jurnalul tribunalului de trimitere în posesie să se execute prin portărei, atunci cei de-al treilea interesaţi au deschisă calea contestaţiei pentru a cere anularea unei asemenea exercitări, care îi vatămă sau i-ar putea vătăma. (*Trib. Prahova, s. III, sent. nr. 147 din 1933. Adnotată de G. Manolescu.*) 6 95

3. — Art. 327 proc. civ. oprind formularea de noi cereri în apel nu ridică părţii dreptul să producă în această instanţă dovezi noi în sprijinul cererilor deja formulate la prima instanţă, deci nici dreptul de a complectă în apel dovada calităţii pe care şi-a întemeiat acţiunea introdusă acolo.

La prezentarea acestei dovezi în apel nu se opun nici regulile relative la

trimiterea în posesie a legatarilor universali statornicite de codul civil pentru investirea lor cu exercițiul acțiunilor cu privire la bunurile succesoriale, de oarece trimiterea acestor legatari în posesie are efect retroactiv până la data deschiderii succesiunii, legea considerându-i că se găsesc în aceeași situațiune ca și moștenitorii sezinari, de unde consecința că complectarea în apel a calității invocate, dar nedovedite, la prima instanță nu poate fi considerată ca tardiv făcută. (Cas. I, dec. 206 din 1934).

15 230

4. — Jurnalul de trimetere în posesiune a moștenitorilor nesezinari, precum și a legatarului universal în lipsă de rezervatari, are de scop de a da succesiunii un reprezentant care să poată exercita drepturile ei active și pasive (art. 653 alin. 2, art. 891 cod. civ.).

Aceste jurnale date pe cale grațioasă, conform art. 104 proc. civ., nu au un caracter definitiv și nici nu conferă proprietatea succesiunii celor trimeși în posesiune, dar odată pronunțate fără opunere din partea altor moștenitori și executate în fapt, ele urmează să-și producă toate efectele față de moștenitorii trimeși în posesiune.

În această situațiune ceilalți moștenitori cari au stat în neacțiune la data punerii în posesiune nu mai pot cere și nici obține trimeterea lor în posesiunea succesiunii care a format obiectul unei puneri în posesiune pronunțată și executată anterior, ci numai cere pe calea unei acțiuni principale, fie în anularea testamentului, fie în petițiune de ereditate.

În speță, constatându-se că jurnalul prin care recurențul a fost trimis în posesiune, fusese executat de fapt la data când era pendinte înaintea instanței de fond cererea de trimitere în posesiune a intimaților, acel jurnal nu poate fi suspendat sau reformat decât pe calea unei acțiuni principale, iar nu cu ocaziunea judecării unei alte cereri de punere în posesiune, indiferent dacă judecarea acelei cereri a luat un caracter contradictoriu prin intervenția recurenților. (Cas. I, dec. 1493 din 1933).

16 249

5. — Contractul care constată o învoire asupra unei succesiuni nedeschise încă este isbit de o nulitate radicală, ca unul ce este făcut cu călcarea unor dispozițiuni categorice ale legii prin care, pe deo parte, pentru considerațiuni de ordin moral, ca momentul încetării din viață al altora să nu fie discutat și nici sfârșitul lor dorit, iar pe de alta pentru garantarea unor interese economice, ca cel care dă prețul să nu fie păgubit din cauza caracterului eventual și deci prea aleatoriu al unor astfel de transmisiuni, asemenea pacte sunt prohibite și nu pot fi confirmate.

6. — Atât în cazul unei confirmări exprese, cât și în cazul unei confirmări tacite, cunoașterea vișului, care face contractul anulabil, de către cel ce confirmă, este necesară, ca una ce rezultă din

însăși natura confirmării, care, fiind o renunțare la dreptul de a ataca convențiunea viciată, nu se poate susține că ai putut renunța la un drept ce nu-ți era cunoscut.

7. — Faptul că prin același act s'a vândut și o parte dintr'o moștenire nedeschisă încă, cum și o parte dintr'o moștenire deschisă, nu poate face ca nulitatea radicală, datorită pactului succesoral, să isbească și vânzarea părții din moștenirea care era la data vânzării, ci numai a aceleia din succesiunea nedeschisă la acea dată, ambele operațiuni juridice fiind distincte una de alta, deși constatate prin acelaș act și din nici un tex al legii sau vreun principiu de drept rezultând că nulitatea uneia să aibă influență, prin faptul că sunt coprinse în acelaș act, asupra validității celeilalte, validitatea sau nulitatea convențiunilor consensuale fiind independentă de inscrierile care le constată.

8. — Faptul că pentru ambele părți de moștenire, din cele două succesiuni deosebite, s'a prevăzut un preț total, nu însemnează că aceste două părți de moștenire din cele două succesiuni deosebite formează un singur tot, încetând a mai fi două părți distincte de moștenire fiecare din altă succesiune, căci pentru ca ambele părți de moștenire din succesiuni diferite să poată fi considerate ca indivizibile, prin faptul că pentru amândouă s'a prevăzut un preț total, ar trebui ca, sau legea să le declare astfel, sau părțile contractante să le fi privit sub un raport de indivizibilitate, sau din cauza obiectului lor să se găsească sub un astfel de raport; ori nici un text de lege nu privește ca atare două convențiuni pentru că s'a prevăzut un preț total pentru amândouă convențiunile, iar de intențiunea părților de a le fi privit sub un astfel de raport nici nu poate fi vorba, din nici o clauză a contractului nerezultând o asemenea intențiune, fixarea unui singur preț total pentru ambele operațiuni juridice explicându-se prin aceea că obiectele ambelor operațiuni se transmiteau în acelaș timp, aceleiași persoane, care singură era obligată să plătească prețul pentru amândouă porțiunile de succesiune ce i se transmiteau, dificultatea ce s'ar putea naște, în cazul când una din vânzări s'ar anula, de a determina din prețul total, care înglobează prețul ambelor vânzări, partea de preț oferită fiecăreia din cele două operațiuni, neputând constitui o cauză de indivizibilitate. Că nici de o indivizibilitate materială nu poate fi vorba, neavând ambele vânzări un acelaș obiect, care n'ar putea fi susceptibil de o diviziune nici materială, nici intelectuală, ci obiecte diferite, cote-părți din succesiune, care acestea sunt perfect divizibile.

9. — Minoara, deși emancipată prin căsătorie, în afară de autorizarea soțului său, care îndeplinește rolul și de curatore, nu poate face o împărțeață decât

prin tribunal, cu îndeplinirea formelor cerute de lege pentru minorii neemancipați. (C. A. Buc. s. IV, dec. nr. 385 din 30 Noemvrie 1933). 31 492

10.— Art. 846 c. civ. care prevede modul de calculare al cotității disponibile nu dispune că reconstituirea fictivă a patrimoniului defunctului trebuie să fie precedată de operațiunea prealabilă a deducțiunii sarcinilor și a disocierii donațiunilor cu sarcini în două acte juridice distincte, unul cu titlu oneros și altul cu titlu gratuit. O atare operațiune prealabilă este contrară scopului urmărit de legiuitor, care pentru ca să asigure în contra donatorului intangibilitatea rezervei moștenitorilor, a voit fără restricție, să se facă o complectă abstracție de transacțiunile de bunuri consimțite de defunct prin actele de donațiune, așa că bunurile ce au format obiectul acestor acte trebuiesc integrate patrimoniului succesoral fictiv, în totalitatea lor, cu starea din momentul donațiunii și cu valoarea din acela al morții donatorului, trecându-se sarcinile existente la data donațiunii între datoriile succesiunii. (Cas. S. Unite, dec. 22 din 1934). 37 587

— V. și Smintire de minte.

SUCCESIUNEA MONAHILORE: V. Basarabia.
SUSPENDAREA EXECUTĂRII DECIZIUNILOR ADUNĂRILOR GENERALE: V. Societate anonimă.

SUSPICIUNE LEGITIMA: Cererile de strămutare a proceselor pentru suspiciune legitimă nu sunt admisibile decât în materie de jurisdicțiune a instanțelor judecătorești, iar nu și în materie de instanțe administrative, cum este în speță. Comisiunea de disciplină pentru judecarea abaterilor funcționarilor publici. (Cas. S. Unite, dec. nr. 39 din 1932). 21 330

T

TAINUITOR: Un tăinuitor care a fost evins din lucrurile cumpărate nu poate să ceară prețul dela cel care a furat și i-a vândut lucrurile. (Trib. com. Sait-Etienne, 13 Iunie 1933. Adnotată de H. Udrea). 16 255

TAXA ASUPRA ENERGIEI: V. Legea energiei.

TAXE SUCCESORALE: Legea timbrului din 1929 recunoaște în mod expres un drept de privilegiu al Statului asupra imobilelor succesoriale pentru asigurarea plății taxelor de succesiune cuvenite fiscoi, drept ce se prescrie pentru succesiunile directe prin scurgerea unui termen de 3 ani și 6 luni din momentul decesului, însă, de nicăeri nu rezultă că termenul acesta de prescripțiune ar putea fi prelungit prin faptul inscripțiunii.

Prin urmare, în speță, în lipsa unei dispozițiuni exprese de lege, numai cu violarea art. 72 și 95 legea timbrului din 1926, instanța de apel a considerat că faptul inscripțiunii privilegiului Statului, care este numai o măsură conservatoare în plus luată de fisc, în asigurarea dreptului său, ar avea de efect să prelungea-

scă termenul de prescripțiune al privilegiatului dela 3 ani și 6 luni la 10 ani. (Cas. I, dec. 1276 din 1933). 12 183

TEATRE NAȚIONALE: V. Legea jurisdicției muncii.

TEORIA PROPRIETARULUI APARENT: V. Concesiuni petrolifere.

TERMEN: V. Recurs și Taxe succesoriale.

TESTAMENT: 1. — Legea autentificării actelor, prin art. 33, complectând dispozițiunile art. 1171 din codul civil, arată ce anume condițiunile de formă trebuie să îndeplinească cele trei feluri de testamente: autentice, mistice și olografe. Dacă aceste condițiuni de formă nu sunt îndeplinite, atrag nulitatea procesului-verbal de autentificare, în caz de testament autentic, sau, a actului de subscripțiune, în cazul unui testament mistic.

Prin urmare, în speță, constatându-se că actul de subscripțiune al testamentului mistic nu îndeplinește condițiunile art. 33 din legea autentificării actelor, căci judecătorul care a instrumentat nu a constatat nici cazul de boală al testatorului, nici identitatea lui, conform art. 13 din aceeași lege, testamentul este nul ca testament mistic, cum bine a decis instanța de fond. (Cas. I, 1549 din 1933). 12 185

2. — Pentru ca sugestia și captația să ducă la anularea unui testament ele trebuie să fie însoțite de mijloace frauduloase. Pe lângă aceasta, aceste mijloace trebuiesc să fie determinante în favoarea testamentului. Dacă testatorul făcea testamentul său, fie că s'au întrebuințat aceste mijloace, fie că ele nu se întrebuințau, testamentul rămâne valabil, fiindcă mijloacele întrebuințate nu au fost determinante în facerea testamentului. (Trib. Ilfov s. IV, sent. 744 din 1934). 26 413

— V. și Ardeal și Succesiune.

TIMBRU: V. Taxe succesoriale.

TRANSPORT: Art. 421 și 423 cod. com. nu condiționează exercițiul dreptului destinatarului asupra acțiunilor ce derivă din transport nici de plata taxelor de transport nici de ridicarea scrisorii de transport ci, dimpotrivă, au ca o consecință legală transferarea în mod automat a drepturilor expeditorului asupra destinatarului, care este investit definitiv și exclusiv cu toate drepturile rezultând din contractul de transport și ca atare orice obligațiune a cărașului față de expeditor încetează și el nu va mai putea să-i execute ordinele sau dispozițiunile ce ar lua cu privire la transport și nici să plătească despăgubiri pentru eventualele pierderi sau degradări, fără să se expună la daune față de destinatar.

Regulamentul de transport nu derogă dela aceste principii. Art. 61 al. 3, confirmă dreptul de acțiune al destinatarului necondiționat decât de momentul sosirii mărfii la destinație, când destinatarul are dreptul de a cere C.F. (cărașului) să i se remită scrisoarea de trăsură sau să i se elibereze marfa.

Prin urmare, în speță, mărfurile a căror valoare s'a cerut de către destinatar

prin acțiune, fiind ajunse la destinație și au ars în depozitul vămei, cu drept cuvânt instanța de fond a hotărât că destinatarul are dreptul la valoarea mărfurilor ajunse la destinație, indiferent dacă destinatarul era sau nu în posesiunea scrisorii de cărat a plătit taxele de transport, astfel că recursul făcut de Regia Aut. C. F. R. este nefondat. (*Cas. III, dec. 617 din 1934*). 32 504

U

URMARIREA VENITURILOR: 1. — Drepturile conferite particularului creditor de a putea urmări veniturile stabilimentului public debitor, în cazul refuzului acestuia de a înscrie creanța sa în bugetul anului financiar următor epocii exigibilității ei, pot fi exercitate nu numai în contra județelor și comunelor, dar în contra oricărui alt stabiliment public, fie chiar Statul.

2. — Faptul că art. 13 din legea contenciosului administrativ se referă numai la urmărirea veniturilor, aceasta nu însemnează decât că celelalte bunuri ale Statului nu pot fi urmărite, chiar dacă Statul refuză înscrierea creanței în buget, din moment ce potrivit principiilor dreptului comun, — dela care art. 13 din legea contenciosului administrativ a înțeles să deroage în ce privește veniturile stabilimentelor publice, permițând urmărirea lor, — celelalte bunuri ale stabilimentelor publice nu pot fi urmărite, în ce privește bunurile mobile și imobile cari fac parte din domeniul public, pe considerațiunea că a îngădui urmărirea acestor bunuri, cari sunt afectate utilității diferitelor servicii publice, însemnează a pune Statul în imposibilitate să-și îndeplinească rolul său social, privându-l de înșeși bunurile fără de care nu ar putea să-și îndeplinească acest rol, în ce privește celelalte bunuri mobile și imobile care alcătuiesc domeniul privat al Statului, pe considerațiunea că, ele fiind niște surse de venituri, afectate prin buget tot pentru satisfacerea nevoilor publice, urmărirea lor ar priva Statul de aceste venituri, ceea ce l-ar stânjeni în satisfacerea acelor nevoi, care justifică însăși rațiunea sa. (*C. A. Buc. s. IV, dec. com. nr. 16 din 1933*). 8 124

UZUFRACT: Dacă contractele de închiriere îi sunt opozabile nudului proprietar la încetarea uzufractului, pentru perioada până la împlinirea termenului de cinci ani, soluția nu mai este aceeași când contractele de închiriere ascund și o donație. În situația aceasta nudul proprietar poate să pretindă chiriașului echivalentul folosinței, fiindcă numai în acest fel

contractul are caracterul oneros al contractului de închiriere. (*Trib. Ilfov s. IV, sent. 1204 din 1934*). 40 639

V

VĂDUVA SARACA: Soția nefiind rezervatară, ea moștenește ca văduvă săracă, numai când soțul ei nu a dispus prin donațiune între vii sau testament. (*Trib. Ilfov s. 4, sent. 297 din 1934*). 20 318

VÂNZARE: 1. — Vânzarea de bunuri contra unei promisiuni de întreținere când vânzătorul moare puțin după facerea contractului nu este valabilă. (*Cas. fr. req., 15 Iunie 1933. Adnotată de H. Udrea*). 3 47

2. — Când obligațiunea vânzătorului trebuie privită ca o obligațiune ce depinde de îndeplinirea angajamentului din partea cumpărătorului, neexecutarea obligațiunii acestuia din urmă pune pe vânzător în situațiunea de a refuza în mod legal executarea obligațiunii sale conform art. 1020 cod. civil. (*Cas. III, dec. 724 din 1934*). 31 488

3. — Când este vorba de cedarea de către primărie a unei mici porțiuni de teren din fața proprietății cumpărătorului acestuia, pentru așezarea pe alinierea străzii a proprietății cumpărătorului, cum singurul organ chemat de lege să-și dea consimțământul, în acest caz, la vânzare în numele comunei, este consiliul comunal, nefiind nevoie de vreo aprobare superioară sau altă formalitate, vânzarea, contract consensual, este perfectă din momentul în care consiliul comunal și cumpărătorul au consimțit la aceasta, deși actul de vânzare nu a fost încă încheiat de primar (redijarea actului) și atunci când într-o asemenea operațiune intervine o persoană juridică de drept public, fiind menită să serve numai de instrument probatoriu al contractului încheiat de organul menit să consimtă la numele comunei, iar rolul primarului nefiind acela de a interveni cu scopul de a perfecta consimțământul comunei la vânzare, ci de a executa numai dispozițiunea pe care organul menit să decidă și deci să consimtă în numele comunei a luat-o punând la dispozițiunea părții bunul ce i-a fost vândut și emițându-i actul menit să constate operațiunea juridică încheiată. (*C. A. Buc. IV, nr. 412 din 1933*). 36 575

— V. și Bursă, Competința, Donațiuni deghizate, Gaj, Imobil dotal, Probe, Sechestrul asigurător și Succesiune.

VÂNZARE SILITA : V. Contestatie.

VAS COMERCIAL: V. Ordonanță prezidențială.

VERIFICAREA CREANTELOR: V. Faliment.

VERIFICARE DE SCRIPTE: V. Legarea instanței.

VIOLENȚA : V. Inculpat.